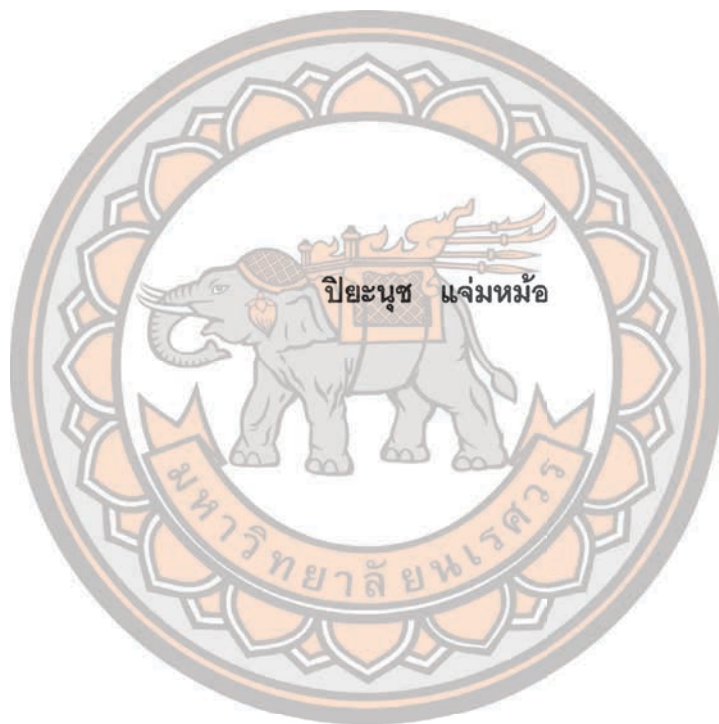

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา
มกราคม 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพระนคร

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมจิตต์ แป้นศรี ที่ปรึกษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชำนาญ ปาณาวงษ์ กรรมการสอบวิพากษ์ที่ได้ให้ คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่งจนการ ค้นคว้าอิสระสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย อาจารย์ประจำ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด อินทจามรวัฑฒ์ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร และนางอโณทัย กมุทชาติ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนครไตรตรึงษ์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนทำให้การวิจัยนี้สมบูรณ์

ขอขอบคุณผู้บริหาร คณะครู และบุคลากรของโรงเรียนคนทีพิทยาคมที่ได้ให้ความ อนุเคราะห์ อำนวยความสะดวก และชอบใจนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทุกคน ที่ให้ความ ร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณบิดา มารดา และเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโท รหัส 59 ทุกท่าน ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และเป็นกำลังใจ ให้ผู้วิจัยทำวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้สำหรับรายวิชาภาษาอังกฤษและผู้ที่สนใจไม่มากก็ น้อย

ปิยะนุช แจ่มหม้อ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ผู้วิจัย	ปิยะนุช แจ่มหม้อ
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมรจิต ไบ้นศรี
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2563
คำสำคัญ	กิจกรรมเป็นฐาน, ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. สร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2. ใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) และ 3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคณิตพิทยาคม ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2. แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t-test (Dependent Sample)

ผลการวิจัย ปรากฏดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็น 76.05/81.08 หมายความว่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในระหว่างเรียน

ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.05 และมีร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ เฉลี่ยร้อยละ 81.08

2. นักเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่ามีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับ มาก

Title The Development of Learning activities through Activity Based Learning to Enhance English Communication Skills for Grade seven students.

Author Piyanut Jammore

Advisor Assistant Professor Omthajit Pansri Ph.D.

Academic paper Independent Study, Master of Education Program in Educational Research and Evaluation, Naresuan University, 2019

Keyword Activity Based Learning, English for communication

Abstract

The purpose of this study were 1. to create and find efficiency of learning activities by using Activity Based Learning to enhance the English Communication skills in grade seven students. 2.To use Activity Based Learning to enhance the English Communication skills for grade seven students after learning by using Activity based Learning And 3. To study the satisfaction of students who have learning activities by using Activity Based Learning to enhance the English Communication skills in grade seven students. The conduct research was on the steps of (Research and Development: R & D). The samples were grade7 students of Khontee Pittayakhom School, who studied English in the 2nd semester of the academic year 2017, consisting of 33 people, who were acquired by the specific selection method.

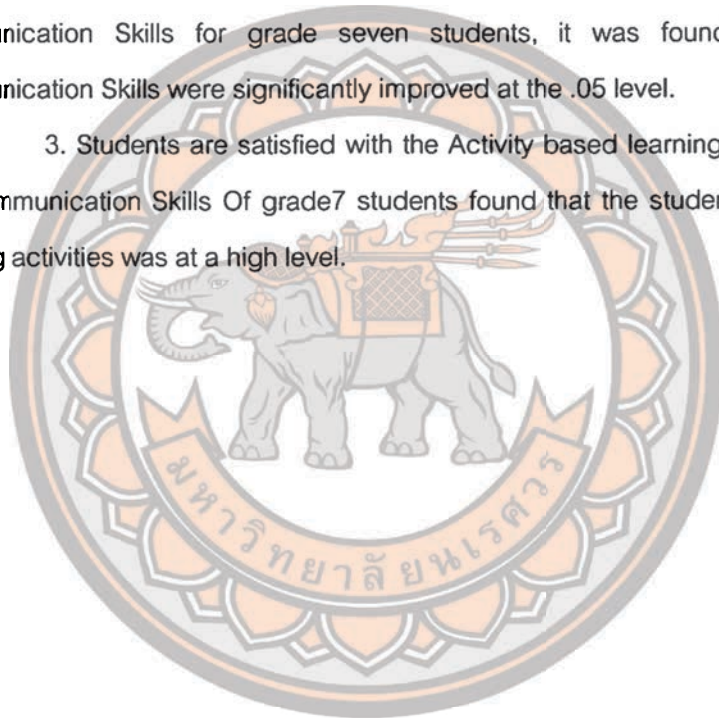
The tools used in this research were 1. The learning activities by using Activity Based Learning, enhancing the English Communication Skills for grade7 students. 2. The test of English Communication Skills for grade seven students. 3. The questionnaire for satisfaction of grade seven students on learning activities by using Activity Based Learning for English Communication Skills. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation. And t-test (Dependent Sample)

The research results are as follows

1. Efficiency of learning activities by using Activity Based Learning to enhance English Communication Skills For grade seven students, the efficiency is 76.05/81.08 meaning that the percentage of the average scores during the study with all 5 learning activities, the average score is 76.05. The percentage of the average score after taking the tests 81.08 percent of the learning activities were done on average.

2. Students who use Activity based Learning to enhance the English Communication Skills for grade seven students, it was found that the English Communication Skills were significantly improved at the .05 level.

3. Students are satisfied with the Activity based learning activity to enhance the Communication Skills Of grade7 students found that the students' satisfaction with learning activities was at a high level.

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1	
บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	3
ขอบเขตของงานวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ)	8
เอกสารเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning)	20
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	29
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	31
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	38
เอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร	51
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	56
บทที่ 3	
วิธีการดำเนินงานวิจัย	
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและตรวจสอบประสิทธิภาพของกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	63
ขั้นตอนที่ 2 การใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	71

สารบัญ (ต่อ)

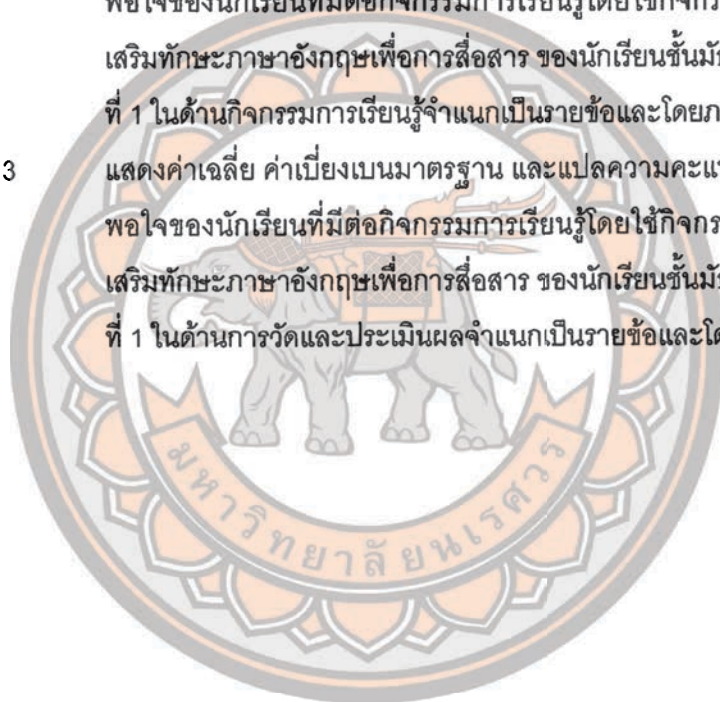
	หน้า
ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	74
บทที่ 4 ผลการวิจัย	79
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ขั้นตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	79
ขั้นตอนที่ 2 ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	84
ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	84
บทที่ 5 บทสรุป	89
สรุปผลการวิจัย	89
อภิปรายผล	91
ข้อเสนอแนะ	95
บรรณานุกรม	96
ภาคผนวก	101
ประวัติผู้วิจัย	158

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	11
2	ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง ความคิดรวบยอด และจุดประสงค์การ เรียนรู้	66
3	วิเคราะห์ข้อสอบให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน ผลการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	68
4	แสดงแบบแผนการวิจัยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	72
5	เกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร	73
6	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการหาคุณภาพด้านความ เหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เสริมทักษะ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	81
7	แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม เป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 จากนักเรียน 9 คน (แบบกลุ่มเล็ก)	83
8	แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็น ฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 จากนักเรียน 30 คน (แบบภาคสนาม)	84
9	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับ นัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและ หลังเรียนของนักเรียน	85
10	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความคะแนนความพึง พอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 1 จำแนกเป็นรายด้านและโดยภาพรวม	86

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
11	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้จำแนกเป็นรายข้อและโดยภาพรวม	86
12	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านกิจกรรมการเรียนรู้จำแนกเป็นรายข้อและโดยภาพรวม	87
13	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านการวัดและประเมินผลจำแนกเป็นรายข้อและโดยภาพรวม	88

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาอังกฤษถือเป็นเครื่องมือการสื่อสารที่มีบทบาทอย่างยิ่งในโลกปัจจุบัน กฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติอาเซียน ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในข้อที่ 34 ระบุว่า เป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน (The working language of ASEAN shall be English) และจัดเป็นภาษาของโลก (World language) ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษนับเป็นทักษะจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต นานาประเทศกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ และบรรจุไว้ในหลักสูตรโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บุคคลเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงในสังคม (อารีย์ ปรีดีกุล, 2558)

Office of the Basic Education Commission (2014) ชี้ให้เห็นว่าระดับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของคน ไทยยังอยู่ในระดับที่ต่ำมาก จำเป็นต้องเร่งพัฒนาโดยการปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) โดยเฉพาะปัญหาด้านความสามารถในการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสาร ทักษะการฟังของนักเรียน (2552, น.2) ได้ศึกษางานวิจัยพบปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยว่านักเรียนไม่ได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเลย เพราะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ และมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเท่านั้น ถ้าครูผู้สอนมีทักษะและเทคนิคการสอนน้อย จะทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษรู้สึกกลัวและอายที่จะพูด ด้วยเหตุนี้การศึกษาไทยจึงมุ่งเน้นและพัฒนานักเรียนให้มีศักยภาพในด้าน การสื่อสาร คือ เน้นในด้านการฟังและพูดมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Bowen and Hilferty (1985, p.73) กล่าวว่า ความเหมาะสมในการจัดอันดับการเรียนรู้ ทักษะทางภาษาของผู้เรียนภาษาที่สอง คือ อันดับแรกทักษะการฟัง อันดับที่สองทักษะการพูด หลังจากนั้นก็เป็นทักษะการอ่านและการเขียน ริเวอร์ส และเทมเพอร์ลีย์ (Rivers & Temperley, 1978, p.62) การสื่อสารในชีวิตประจำวันจะใช้ทักษะการฟังมากที่สุด คือ ร้อยละ 45 รองลงมา คือ การพูด ร้อยละ 30 การอ่าน ร้อยละ 16 และการเขียน ร้อยละ 9 (Feyten, 1991) การเรียนรู้ภาษานั้นการฟังถือเป็นทักษะแรกของการรับรู้ภาษา

และเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทักษะภาษาอื่น ๆ (Brown, 2001) ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดควบคู่กันเพื่อพัฒนาผู้เรียนสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สภาพปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน คือ มีความรู้ด้านไวยากรณ์แต่ไม่สามารถนำไปใช้ พูดติดขัด ไม่สามารถพูดตอบโต้ได้อย่างเป็นธรรมชาติเพราะผู้เรียน ขาดความมั่นใจ และไม่กล้านำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ สาเหตุอีกประการหนึ่ง คือ กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เอื้อต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการฟัง – พูด นักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้บ้าง แต่ไม่มั่นใจว่าจะถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์จึงไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ Brown (1994) ที่ได้กล่าวไว้ว่าเหตุผลที่ผู้เรียนภาษาที่สองไม่ประสบความสำเร็จในการพูดภาษาที่สองขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ด้วยกัน เช่นการกลัวว่าจะพูดผิด กลัวเสียหน้า

การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 (Teach and learn is 21st century context) มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student centered) เปลี่ยนการศึกษาจากการมุ่งใส่ความรู้ไปสู่การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ (Outcome based Education) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2573 กำหนดเป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เปลี่ยนบทบาทของผู้เรียน (Learner) ในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ ความรู้ คุณลักษณะจากการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ไปเน้นการฝึกปฏิบัติมากขึ้น Richard (2008 : 5) กล่าวว่า ควรส่งเสริมให้มีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น โดยเฉพาะทักษะการฟัง – พูดเพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่บุคคลใช้ติดต่อสนทนากัน เป็นการสื่อสารโดยตรงและรู้ผลของการสื่อสารได้เร็วกว่าการสื่อสารด้วยวิธีอื่น อีกทั้งมีความจำเป็นเพิ่มมากขึ้นในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วเพื่อติดต่อสื่อสารรอบโลกตามบทบาทหน้าที่ของภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล

การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เป็นวิธีการเรียนรู้ที่มีลักษณะเฉพาะ และมีประสิทธิภาพโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายดึงความสนใจผู้เรียน ช่วยให้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน เพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child centered) การมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ และเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ (Learning by doing) เปลี่ยนห้องเรียนเป็นศูนย์รวมของกิจกรรมและการเรียนรู้ที่มีความหมาย Harfield et al. (2007) กล่าวว่า ระหว่างการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ผู้เรียนไม่เพียงรับความรู้เพียงอย่างเดียว แต่พวกเขามีส่วนร่วมในประสบการณ์เรียนรู้อย่างกระตือรือร้น ภูริ วงศ์วิเชียร

(2560 : 52) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างประสบการณ์ ความสนใจ ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ภายในชั้นเรียนของผู้เรียน ผ่านกิจกรรมที่จะนำผู้เรียนไปสู่การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมจากการได้ทำงานเป็นกลุ่ม ก่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มุ่งเน้นความรับผิดชอบ การเรียนแบบมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ผู้วิจัยจึงสนใจนำวิธีการเรียนรู้ดังกล่าว มาใช้พัฒนาการเรียนรู้อังกฤษ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคณิตพิทยาคมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อะดับสูงขึ้นไปโดยการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงลงมือปฏิบัติผ่านกิจกรรมอย่างหลากหลาย และมีความหมาย เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ผลที่ได้จากการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในระดับชั้นต่อ ๆ ไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning)
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขอบเขตของงานวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย รายละเอียด และวิธีการในการดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แหล่งข้อมูล ประกอบด้วย

1. ผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1.1 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน

1.2 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านหลักสูตรและการสอนวิชาภาษาอังกฤษหรือ

ภาษาศาสตร์ จำนวน 2 คน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนคนทีพิทยาคม อำเภอเมืองจังหวัดกำแพงเพชร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 3 คน โดยใช้นักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมด้านภาษาและเวลาที่ใช้ในกิจกรรม

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนคนทีพิทยาคม อำเภอเมืองจังหวัดกำแพงเพชร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 9 คน โดยใช้นักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมตามเกณฑ์ 75/75

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคนทีพิทยาคม ปีการศึกษา 2560 อำเภอเมืองจังหวัดกำแพงเพชร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ปีการศึกษา 2560

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคนทีพิทยาคม อำเภอเมืองจังหวัดกำแพงเพชร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนคนทีพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ปีการศึกษา 2560 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 33 คน ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เนื้อหาที่ผู้เรียนต้องเรียนตามเนื้อหาสาระการเรียนรู้ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นำมาสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มี 5 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 เรื่อง รวมทั้งหมด 5 กิจกรรมการเรียนรู้ รวมเวลาทั้งหมด 15 ชั่วโมง ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง I'm new here!	เวลา 3 ชั่วโมง
กิจกรรมที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Where are you from?	เวลา 3 ชั่วโมง
กิจกรรมที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง English is all around?	เวลา 3 ชั่วโมง
กิจกรรมที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Who's that?	เวลา 3 ชั่วโมง
กิจกรรมที่ 5 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Do you have a tablet?	เวลา 3 ชั่วโมง

ระยะเวลาในการทดลอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 15 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน หรือ “การเรียนรู้เชิงรุก” (Active Learning) มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการเข้าร่วมกิจกรรม เกมเพื่อการสื่อสาร (Communicative games) การเล่าเรื่อง (Storytelling) และการแสดงบทบาทสมมติ (Role play) ซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจและเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ สามารถเชื่อมโยงไปสู่การแสดงออกผ่านกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายการเรียนรู้ คือ การเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ (Learning by doing) อันเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ได้รับการพิสูจน์ว่าทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่คงทนและมีประสิทธิภาพ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 ขั้นนำ ได้แก่ การให้ผู้เรียนเกิดความสนใจก่อนนำเข้าสู่บทเรียน ผ่านสื่อ รูปภาพ วิดีโอ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมในขั้นต่อไป เกิดความเข้าใจตรงกัน และสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามความเข้าใจ

1.2 ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์ ได้แก่ การทบทวนและสำรวจความรู้เดิมเกี่ยวกับความรู้ ขั้นการสอนและเตรียมผู้เรียนสู่การลงมือปฏิบัติกิจกรรม (Activities) เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง โดยที่กิจกรรม จะต้องคัดเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องในบทเรียน

1.3 ขั้นกิจกรรม ได้แก่ การดำเนินกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย ผู้เรียนฝึกใช้ทักษะทางภาษาทั้งด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ นำเสนอโดยการพูด และการแสดงออกตามรูปแบบกิจกรรมที่กำหนดให้

1.4 ขั้นสรุปและนำไปใช้ ได้แก่ การที่นักเรียนสรุปความคิดรวบยอดเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้ นำความรู้ที่ได้รับจากขั้นกิจกรรมไปใช้ในขั้นแสดงภาษา (Production) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงโดยตนเอง เพื่อน และครูผู้สอน

2. กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทศนคติโดยผ่านกระบวนการคิด การฝึกฝน อีกทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างมีความสุข สนุกสนานจากการได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและการเรียนรู้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีองค์ประกอบ คือ 1) สาระสำคัญ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ 4) เนื้อหาสาระ 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อการเรียนรู้/ แหล่งเรียนรู้ และ 7) การวัดและประเมินผล

3. ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการสรุปสิ่งที่ได้ฟังตีความ และทำความเข้าใจของผู้พูด สามารถถ่ายทอดออกมาโดยการพูดโต้ตอบแสดงออกถึงความรู้สึกความคิด ความต้องการของตนเองด้วยถ้อยคำที่กะทัดรัด ไม่เยิ่นเย้อ รวมทั้งสามารถแสดงออกความคิดเห็นได้คล่องแคล่ว ทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด ได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันซึ่งเน้นทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน หมายถึง คุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนตามเกณฑ์ 75/75

75 ตัวแรก คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนจากการประเมินระหว่างเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

75 ตัวหลัง คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ)

2. แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

2.3 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

2.4 ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning)

4. แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารเกี่ยวกับหลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

4.2 จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

4.3 ลักษณะของวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

4.4 แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

5. แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารเกี่ยวกับการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

6. แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ)

คุณภาพผู้เรียนเมื่อผู้เรียนจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศ

- ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก /ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อ ประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

- สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

- พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว /เหตุการณ์ /เรื่อง /ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว /เหตุการณ์ /สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์พร้อมให้เหตุผลประกอบ

- เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

- เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

- ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่ง การเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ
- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ฝนน้ำอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการสถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100 - 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)
- ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	<p>1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน</p> <p>2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง (poem) สั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน</p> <p>3. เลือก/ระบุประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (non-text information) ที่อ่าน</p>	<p>คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงในการทำอาหารและเครื่องดื่ม การประดิษฐ์ การใช้ยา/สลาวยา การบอกทิศทาง บ้าย ประกาศต่าง ๆ หรือการใช้อุปกรณ์</p> <p>ข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ <p>ประโยค หรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		ภาษาและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวง คำศัพท์สะสมประมาณ 1,400-1,550 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) การ ตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่าง ๆ
มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดง ความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ		
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	1. สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
	2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และ คำชี้แจง ตามสถานการณ์	คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจง
	3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการ ให้ความช่วยเหลือ
	4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ ในการขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. พุดและเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า นิวรสชาติ สวย น่าเกลียด เสียใจ ดี ไม่ได้ จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ใน ชีวิตประจำวัน
มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน		
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. พุดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเรียน การเล่นเกม ฟังเพลง การอ่าน หนังสือ การท่องเที่ยว
	2. พุด/เขียน สรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ (theme) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การจับใจความสำคัญ/ แก่นสาระ การวิเคราะห์ความเรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ ภาพยนตร์ กีฬา เพลง
	3. พุด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	<p>1. ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง สุนภาพเหมาะสม ตามมารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>2. บรรยายเกี่ยวกับเทศกาลวันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา</p> <p>3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรมตามความสนใจ</p>	<p>การใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางใน การสนทนาตามมารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การ ขอบคุน ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้า ท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดง ความรู้สึกชอบ /ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ</p> <p>ความเป็นมาและความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณี ของเจ้าของภาษา</p> <p>กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การ เล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บพบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วัน คริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์</p>
<p>มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม</p>		
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	<p>1. บอกความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการ ลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย</p> <p>2. เปรียบเทียบความเหมือนและ ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง วันสำคัญ และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทย</p>	<p>● ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่าง การออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของเจ้าของ ภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรค ตอนและการลำดับคำตามโครงสร้าง ประโยคของภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทย</p> <p>ความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง เทศกาล งานฉลอง วันสำคัญ และชีวิต ความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทย</p>

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้
อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอ ด้วยการพูด /การเขียน	● การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และ การนำเสนอข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน
และสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา	● การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบ
อาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ ค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษา ต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษา ต่อและประกอบอาชีพ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

อุษา คงทอง และคณะ (2553, หน้า 57-58) ได้กล่าวถึง กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การ
ปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมี
ประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 72) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึงการ
ปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

และการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้ โดยได้สรุปว่า การเรียนรู้ คือ กระบวนการที่บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างค่อนข้างถาวร อันเนื่องมาจาก ประสบการณ์และการฝึกหัด

จากความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม ทักษะคติโดยผ่านกระบวนการคิด การฝึกฝน อีกทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ เรียนรู้อย่างมีความสุข สนุกสนานจากการได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไป อย่างมีประสิทธิภาพและการเรียนรู้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

2.2 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนนั้น ๆ จำเป็นจะต้องให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอนที่มีลำดับขั้นสัมพันธ์กันต่อเนื่องกัน วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, หน้า 114) ได้สรุปองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ หน่วยที่จัดการเรียนรู้และสาระสำคัญของเรื่อง
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. สาระการเรียนรู้
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้
5. สื่อการจัดการเรียนรู้
6. วัดผลและประเมินผล

สุนนท์ สินธุพานนท์และคณะ (2545, หน้า 22) ได้สรุปองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 2.2 จุดประสงค์นำทาง
3. เนื้อหาสาระ
4. กิจกรรมการเรียนรู้
5. สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้
6. การวัดและประเมินผล
 - 6.1 วิธีการวัดและประเมินผล
 - 6.2 เครื่องมือวัดและประเมินผล

6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

6.4 กิจกรรมเสนอแนะ (ถ้ามี)

จากองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักการศึกษากล่าวมาสามารถสรุปองค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ดังนี้

1. สาระสำคัญ
2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. เนื้อหาสาระ
5. กิจกรรมการเรียนรู้
6. สื่อการเรียน/แหล่งเรียนรู้
7. การวัดและประเมินผล

2.3 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, หน้า 7-20) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง สภาวะหรือคุณภาพของสมรรถนะในการดำเนินงาน เพื่อให้งานมีความสำเร็จโดยใช้เวลา ความพยายาม และค่าใช้จ่ายคุ่มค่าที่สอดคล้องตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ โดยกำหนดเป็นอัตราส่วนหรือร้อยละระหว่างปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ สำหรับการผลิตสื่อการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้

การทดสอบประสิทธิภาพ หมายถึง การนำสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดสอบด้วยกระบวนการสองขั้นตอน คือ การทดสอบประสิทธิภาพการใช้เบื้องต้น (Try out) และทดสอบประสิทธิภาพการสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียน และทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

เกณฑ์ (Criterion) เป็นขีดจำกัดที่จะยอมรับว่า สิ่งใดหรือพฤติกรรมใดมีคุณภาพและหรือปริมาณที่จะรับได้ การตั้งเกณฑ์ ต้องตั้งไว้ครั้งแรกครั้งเดียว เพื่อจะปรับปรุงคุณภาพให้ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ตั้งไว้ จะตั้งเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพไว้ต่างกันไม่ได้ เนื่องจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นเกณฑ์ต่ำสุด ดังนั้น หากการทดสอบคุณภาพของสิ่งใดหรือพฤติกรรมใดได้ผลสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หรืออนุโลมให้มีความคลาดเคลื่อนต่ำหรือสูงกว่าค่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้เกิน 2.5 ก็ให้ปรับเกณฑ์ขึ้นไปอีกหนึ่งขั้น แต่หากได้ค่าต่ำกว่าค่าประสิทธิภาพ

ที่ตั้งไว้ ต้องปรับปรุงและนำไปทดสอบประสิทธิภาพใช้หลายครั้งในภาคสนามจนได้ค่าถึงเกณฑ์ที่กำหนด

ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นระดับที่ผลิตสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้จะพึงพอใจว่า หากสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว สื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้นั้นก็มีความค่าที่จะนำไปสอนนักเรียนและคุ้มแก่การลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) กำหนดค่าเป็น $E_1 = \text{Efficiency of Process}$ (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น $E_2 = \text{Efficiency of product}$ (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

ประสิทธิภาพของสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้ผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการประเมินหลังเรียนทั้งหมด นั่นคือ $E_1/E_2 =$ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เช่น 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนจากสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกปฏิบัติหรืองานได้ผลเฉลี่ย 80% และประเมินหลังเรียนและงานสุดท้ายได้ผลเฉลี่ย 80%

การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยพิจารณาพิสัยการเรียนรู้ที่จำแนกเป็นพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Skill Domain) ในขอบข่ายของพุทธิพิสัย เนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้สูงสุดแล้วลดต่ำลงมา คือ 90/90 85/85 80/80 ส่วนเนื้อหาสาระที่เป็นจิตพิสัย จะต้องใช้เวลาไปฝึกฝน ไม่สามารถทำให้ถึงเกณฑ์ระดับสูงได้ในห้องเรียนหรือขณะเรียน จึงอนุโลมให้ตั้งไว้ต่ำลงมา นั่นคือ 80/80 75/75 แต่ไม่ต่ำกว่า 75/75 เพราะเป็นระดับความพอใจต่ำสุด จึงไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำกว่านี้ หากตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดก็มักได้ผลเท่านั้น

2.4 ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ

1. การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 1-3 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าจวน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ ประเมินการเรียนรู้จากกระบวนการ คือ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาคำนวณหา

ประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยวนี้อาจได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก แต่ไม่ต้องวิตกเมื่อปรับปรุงแล้วจะสูงขึ้นมาก ก่อนนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม ทั้งนี้ E1/E2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 60/60

2. การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คนทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 6-10 คน (คณะผู้เรียนที่เก่ง ปานกลางกับอ่อน) ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิดทำหน้าขงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพให้ประเมินการเรียนจากกระบวนการ คือ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและประเมินผลลัพธ์คือการทดสอบหลังเรียนและงานสุดท้ายที่มอบให้นักเรียนทำส่งก่อนสอบประจำหน่วยให้นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพหากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้นคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์โดยเฉลี่ยจะห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือ E1/E2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 70/70

3. การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียนทั้งชั้น**** ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าขงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามแล้วให้ประเมินการเรียนจากกระบวนการ คือ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและทดสอบหลังเรียนนำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น แล้วนำไปทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามซ้ำกับนักเรียนต่างกลุ่ม อาจทดสอบประสิทธิภาพ 2-3 ครั้ง จนได้ค่าประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ขั้นต่ำ ปกติไม่น่าจะทดสอบประสิทธิภาพเกินสามครั้ง ด้วยเหตุนี้ ชั้นทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามจึงแทนด้วย 1:100

ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามควรใกล้เคียงกัน เกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 2.5% ก็ให้ยอมรับว่า สื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากค่าที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์มากกว่า -2.5 ให้ปรับปรุงและทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามซ้ำ จนกว่าจะถึงเกณฑ์ จะหยุดปรับปรุงแล้วสรุปว่าชุดการสอนไม่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือจะลดเกณฑ์ลงเพราะ “ถอดใจ” หรือยอมแพ้ไม่ได้หากสูงกว่าเกณฑ์ไม่เกิน +2.5 ก็ยอมรับว่า สื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หากค่าที่ได้สูงกว่าเกณฑ์เกิน +2.5 ให้ปรับเกณฑ์ขึ้นไป

อีกหนึ่งชั้น เช่น ตั้งไว้ 80/80 ก็ให้ปรับขึ้นเป็น 85/85 หรือ 90/90 ตามค่าประสิทธิภาพที่ทดสอบ ประสิทธิภาพได้

เนื่องจากเนื้อหาสาระวิชาภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจะต้องใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติไม่สามารถ ทำให้ถึงเกณฑ์ระดับสูงได้ในห้องเรียนหรือในขณะที่เรียน ในงานวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 75/75

3. การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning)

3.1 ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning)

การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เป็นแนวคิดที่จัดการเรียน การสอนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ ซึมซับความเข้าใจผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กระตุ้นให้ ผู้เรียนเข้าใจ และเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child centered) การมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ โดยมีเป้าหมายการเรียนรู้ คือ การเรียนรู้โดยการลง มือทำ (Learning by doing) อันเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ได้รับการพิสูจน์ว่าทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ คงทนและมีประสิทธิภาพ

จอห์น ดิวอี้ (Dewey, 1929 อ้างถึงใน Mehwish, 2015, p.2) กล่าวว่า กระบวนการของ การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้โดยการสร้าง หรือการทำ นักเรียนเรียนรู้จากการได้สัมผัสกับสิ่งต่าง ๆ ด้วยมือของตนเอง และสร้างโดยจิตใจ ตนเอง การศึกษาที่แท้จริงเกิดขึ้นโดยการกระตุ้นให้เด็ก ๆ ใส่ตัวเองในกิจกรรมต่างๆและค้นพบสิ่ง ต่าง ๆ และกิจกรรมเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้ในแต่ละบุคคลหรือเป็นกลุ่ม

การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เป็นกระบวนการที่ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกระบวนการการเรียนรู้มากกว่าการรับความรู้โดยการบรรยาย ยึดหลักการเรียนรู้โดย การทดลองและการทำกิจกรรม มากกว่าการฟังบทเรียนเท่านั้น การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน รวมการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่าน การเขียน การอภิปราย กิจกรรมการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในการ แก้ปัญหา การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินผล การเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) หมายถึงกลยุทธ์ที่ให้นักเรียนเกี่ยวข้องกับการทำสิ่งต่าง ๆ และคิดถึงสิ่งที่พวกเขากำลังทำอยู่ (Bonwell & Eison, 1991) ถ้าเด็กได้รับโอกาสสำรวจสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้วยตัวเองและให้ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีที่สุดแล้วเรียนรู้กลายเป็นความสนุกและยาวนาน (Wikipedia, 2012)

Pine G (1989) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานนั้นผู้เรียนจะมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้

Nunan (1995) ได้อธิบายการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เป็น แผนงานต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์โดยรวมเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ภาษาจากการออกกำลังอย่างง่าย ๆ หรือสั้น ๆ ไปสู่กิจกรรมที่ซับซ้อนและยาวนาน

Ravi and Xavier กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) หมายถึงการเรียนรู้ซึ่งนักเรียนจะสามารถสำรวจเนื้อหาโดยการจำลองสภาพแวดล้อมในการทำงาน การจัดการเครื่องมือ และวัสดุที่เกี่ยวกับการทำงาน หรือการปฏิบัติงานที่แท้จริง วิธีการเรียนรู้จากกิจกรรมประกอบด้วยกิจกรรมที่ต้องการในด้านความรู้ ทักษะและทักษะ

Prensky (2001) นำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกันซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ของรูปแบบความรู้ประเภทต่าง ๆ การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอาจเกิดขึ้นจากการฝึกซ้อม การฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และการให้เหตุผลผ่านปัญหาและตัวอย่างอื่น ๆ (Prince, 2004, p.223) หมายถึง วิธีการสอนใด ๆ ที่ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ในห้องเรียน

Harfield et al. (2007) ระบุว่าในระหว่างการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานนักเรียนจะไม่เป็นเพียงผู้รับความรู้ แต่พวกเขามีส่วนร่วมในประสบการณ์การเรียนรู้อย่างกระตือรือร้นผ่านการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานมีประสิทธิภาพในการให้ผลลัพธ์ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ของนักเรียน ผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าจำเป็นต้องมีการทำงานร่วมกันระหว่างนักเรียนกับกิจกรรมที่ได้รับเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย กิจกรรมในห้องเรียนช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นและนำไปใช้ในระดับที่สูงขึ้น

Powell & Kalina (2009, 242) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) มีรากฐานมาจากแนวคิดทางการศึกษาที่เน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Constructivist) โดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ ด้วยการนำไปประกอบกับประสบการณ์ส่วนตัวที่ผ่านมาในอดีต

StöBlein (2009) ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนและช่วยให้พวกเขาเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ เนื่องจากความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ที่สูงขึ้น การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานนั้นเกี่ยวข้องกับการสร้างแรงจูงใจ การอำนวยความสะดวก และทักษะทางการศึกษา

McGrath&MacEwan (2011, หน้า 23) อธิบายถึงการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (activity-based education) ว่าผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการแสดง การกระทำและโต้ตอบอย่างมีเหตุผล มากกว่าการสอนแบบบอกความรู้ที่มุ่งเน้นการตั้งรับความรู้เพียงฝ่ายเดียว

Özen และ Ergenekon (2011) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) สามารถกำหนดลงในหลักสูตรการสอนของสถานศึกษาได้ นอกจากนี้ยังสามารถสอนตามแนวธรรมชาติด้วยการบูรณาการทักษะในการพัฒนาและกิจวัตรประจำวัน ดังนั้นครูสามารถนำเสนอกิจกรรมเพื่อใช้ในสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนและเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาศึกษา

(Bansal and Kumar, 2012) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นนวัตกรรมที่น่าสนใจ และยังสนับสนุนการจัดการชั้นเรียน

Mehwish (2015, abstract) อธิบายว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เป็นประโยชน์ในการเพิ่มความสนใจของนักเรียน และเพื่อให้พวกเขาเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตร

ศิริชัย(2556) การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน หรือ ABL เป็นการเรียนรู้ที่เน้นความสำคัญไปที่ผู้เรียนเรียนผ่านประสบการณ์ที่เรียกว่า Experiential Learning ซึ่งเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพสูงมากในการส่งเสริมศักยภาพของบุคคล Individual Potential ที่จะพัฒนาไปได้ตลอดชีวิต ผู้เรียนจะเรียนอย่างมีความสุข มีการพัฒนาไปด้วยความมั่นใจและพึงพอใจ ซึ่งนั่นเป็นข้อดีของ ABL ที่สามารถนำมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้หรือการเรียนการสอนในระบบอีเลิร์นนิ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาความหมายของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่การเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน หรือ "การเรียนรู้เชิงรุก" (Active Learning) มุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเน้นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจ และเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายการเรียนรู้ คือ การเรียนรู้โดยการลงมือทำ (Learning by doing) อันเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ได้รับการพิสูจน์ว่าทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่คงทนและมีประสิทธิภาพ

3.2 ลักษณะของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning)

Padmavathi (2013) ชี้ให้เห็นว่าครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ควรใช้เทคนิคการสอนใหม่ ๆ แทนที่แนวทางการสอนแบบดั้งเดิม เน้นว่าการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นหนึ่งในเทคนิคเหล่านี้ การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานถือเป็นเทคนิคที่ใช้ก่อนและหลังการกระตุ้นพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ตามธรรมชาติ และมีความหมายกับพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อม นำเสนอโอกาสในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เลือکتักษะและกิจกรรมที่เหมาะสมกับการทำงานผ่านกิจกรรมที่เด็ก ๆ สนใจ โดยมีเป้าหมายการเรียนรู้ผ่านกิจวัตรประจำวันและกิจกรรมที่วางแผนไว้

Govdinrajan และคณะ กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานใช้หลักการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมมีรากฐานมาจากรัฐหิมาจัลยา (อินเดีย) มีลักษณะเฉพาะ คือ การส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองในแต่ละก้าว การเรียนรู้ใช้วัตรกรรมที่น่าสนใจ ช่วยให้เด็กแต่ละคนพัฒนาเป็นผู้เรียนอย่างอิสระตามความถนัดและทักษะเฉพาะของตน ผ่านการใช้บัตรเรียนรู้ด้วยตัวเอง บันไดการเรียนรู้และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เด็กเรียนรู้การใช้งานอย่างอิสระ หรือความรู้จากเพื่อนไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ในหลักการดังกล่าวช่วยให้ครูสามารถสนับสนุนการเรียนรู้และการประเมินความต้องการของกลุ่มนักเรียนที่หลากหลายในชั้นเรียนหรือหลายชั้น Govdinrajan และคณะกล่าวถึงข้อสังเกตเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนผ่านทางกระบวนการและกลไกต่าง ๆ มากมาย สิ่งสำคัญเหล่านี้คือ

1. การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ช่วยให้นักเรียนมีทิศทางที่ชัดเจนสำหรับความคืบหน้าของงานผ่านบัตรคำและบันไดการเรียนรู้ สิ่งนี้ทำให้นักเรียนสามารถก้าวไปในทิศทางของตนเองอย่างอิสระและเป็นเจ้าของการเรียนรู้ส่งเสริมแรงจูงใจ เพิ่มความสนใจและความมั่นใจ
2. ความหลากหลายของกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ส่งเสริมความสนใจและกระตุ้นให้นักเรียนแบ่งปันความคิด
3. การเรียนรู้เป็นประสบการณ์ทดลองอย่างอิสระในห้องเรียนที่ใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนโดยทำให้พวกเขาสามารถเข้าใจได้โดยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

4. การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เชื่อมต่อการเรียนรู้ในชั้นเรียนกับบริบทในชีวิตจริงและความรู้ของนักเรียน

5. นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้หนังสือ

ผลการศึกษาวิจัยพบว่าการสอนตามกิจกรรมเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ภายใต้บริบทนี้ วิธีการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นการเรียนรู้เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังช่วยให้ทุกคนได้เรียนรู้เกี่ยวกับความสามารถ และทักษะของตนเอง (Shah and Rahat, 2014; Bansal and Kumar, 2012) กล่าวอีกนัยหนึ่งการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based – Learning) เป็นวิธีการสอนซึ่งรวมถึงกิจกรรมในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ คือมีทัศนคติ ความรู้ และทักษะที่ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ อารมณ์ ทักษะของตัวผู้เรียน และเป็นการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing)

วิโรจน์ (2550) แนวคิดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนซึมซับความรู้ ความเข้าใจผ่านการเล่น เกม กิจกรรมกลุ่ม ซึ่งเน้นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เข้าใจ และได้คิดเองในเนื้อหาสาระระหว่างทำกิจกรรมและเล่นเกม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาแนวคิด ความรู้ เฉพาะตนขึ้นมาเอง โดยเฉพาะกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นกิจกรรมกลุ่ม จะสามารถทำให้ผู้เรียนพัฒนาภาวะผู้นำ มนุษยสัมพันธ์ การทำงานเป็นทีม ความสามารถในการเข้าสังคมต่าง ๆ ได้อีกด้วย

การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นการเรียนรู้ที่เน้นความสำคัญไปที่ผู้เรียนเรียนผ่านประสบการณ์ที่ส่งเสริมศักยภาพของบุคคล (Individual Potential) ที่จะพัฒนาไปได้ตลอดชีวิต ผู้เรียนจะเรียนอย่างมีความสุขมีการพัฒนาไปด้วยความมั่นใจ และพึงพอใจ ซึ่งนั่นเป็นข้อดีของ ABL ที่สามารถนำมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Nunan (1995, หน้า 44) ได้กล่าวว่า

1. การทำงานกลุ่มย่อยกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้การเรียนรู้ภาษามากกว่ากิจกรรมของทั้งชั้นเรียน
2. การเจรจามีความหมายมากขึ้นในกิจกรรมที่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการทำกิจกรรมให้สำเร็จ
3. การแก้ปัญหาได้รับการกระตุ้นให้มีการโต้ตอบมากกว่าการได้วาที่
4. มีปฏิสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งผู้เรียนที่ใช้ภาษาและระดับความสามารถที่ต่างกัน

N.M.Shalika Banu (2012, หน้า 13) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เป็นการเรียนรู้ด้านการสื่อสารแบบเปิดจากอาจเป็นไปได้ทั้งภายในและภายนอก หากการเรียนรู้ เต็มไปด้วยความรอบคอบและบางครั้งก็ต้องข้ามกำแพง หลักสูตรประสบการณ์จะส่งเสริมการแสดงผลอย่างสร้างสรรค์ในผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้มีค่าและน่าสนใจ กิจกรรมสั้น ๆ จำเป็นต้องใช้ในการเรียนรู้ภาษา ทำให้สามารถฟังทสนทนาภาษาอังกฤษได้มากขึ้น พัฒนาคำศัพท์และทักษะการพูด สร้างบรรยากาศในการเรียนอย่างเป็นกันเองในชั้นเรียน เป็นหน้าที่หลักของครูที่จะประสานงาน กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำขึ้นเพื่อให้มีพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ร่วมกัน อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.4 ประโยชน์ของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

Shabana Thayniath กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจเพิ่มขึ้น และสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อตอบสนองต่อการศึกษาลำหรับกิจกรรมที่หลากหลาย กิจกรรมทางภาษาสามารถระบุได้ และผู้เรียนเพิ่มทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะซึ่งจะช่วยพัฒนาระดับความมั่นใจในตนเอง การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพิ่มพูนความคิดสร้างสรรค์ มีความยืดหยุ่นคล่องตัวเป็นผู้นำการทำงานเป็นทีม และแสดงให้เห็นถึงการบูรณาการความรู้ ทักษะ และเจตคติ ผู้เรียนได้รับคำแนะนำเพื่อนำไปสู่การพัฒนาความสามารถของพวกเขา และทิศทางการศึกษาให้ถูกต้อง วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้เกิดโอกาสจริงที่เกิดประโยชน์ของการเรียนการสอนในอนาคต

Okwudishu (2011) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) มีประโยชน์ดังต่อไปนี้ เสริมสร้างเนื้อหาหลักสูตร พัฒนาทักษะการสร้างทีมงาน ช่วยเพิ่มความภูมิใจในตนเองของผู้เรียน ส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหา และส่งเสริมองค์ความรู้ของการเรียนรู้แบบค้นพบ (Discovery learning) ประโยชน์อื่น ๆ ที่กระตุ้นและกระตุ้นให้การนำเนื้อหาหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ ช่วยเพิ่มการสื่อสารโดยการเรียนรู้ที่หลากหลาย สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่น่าตื่นเต้น เพิ่มความคงทนและแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียนโดยการกระตุ้น การให้รางวัลและส่งเสริมความสนุกสนาน เมื่อเทียบกับวิธีการสอนแบบเดิม

3.5 ขั้นตอนในการดำเนินการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

สมพงษ์ จิตระดับ (2530) ได้เสนอขั้นตอนในการดำเนินการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานไว้ดังต่อไปนี้ คือ

1. ขั้นนำ ได้แก่ การเริ่มบทเรียนที่น่าสนใจ การให้คำแนะนำ กติกาคำสั่งต่าง ๆ การแบ่งกลุ่มการรับมอบหมายงานที่กำหนดให้ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมในขั้นต่อไป เกิดความเข้าใจตรงกันและสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามความเข้าใจด้วย

2. ขั้นกิจกรรม ได้แก่ การดำเนินบทบาท และหน้าที่หรือกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย การแยกย้ายตามกลุ่ม การเสนอความคิดเห็น การหาข้อสรุปคำตอบที่ต้องการ การเสนอผลงาน และการแสดงออก

3. ขั้นอภิปราย ได้แก่ การซักถาม การวิพากษ์วิจารณ์ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสพการณ์และการเสนอแนววิธีการต่าง ๆ

4. ขั้นสรุปและการนำไปใช้ ได้แก่ การประมวลเนื้อหา กิจกรรม ประสพการณ์ และความคิดเห็น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542) ได้สรุปรูปแบบการสอนโดยการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานควรมีรูปแบบและมีขั้นตอน ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนทั้งจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

2. การจัดประสพการณ์การเรียนรู้ โดยเน้นให้ผู้เรียนลงมือประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง และมีการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้มีประสพการณ์ในการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นนำ เป็นการสร้างบรรยากาศและสมาธิของผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนการสอน การจัดสถานที่ การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย แนะนำวิธีดำเนินการสอนกติกาหรือกฎเกณฑ์การทำงาน ระยะเวลาในการทำงาน

2.2 ขั้นสอน เป็นขั้นที่ครูลงมือสอน โดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อให้เกิดประสพการณ์ตรง โดยที่กิจกรรมต่าง ๆ จะต้องคัดเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องในบทเรียน

2.3 ขั้นวิเคราะห์ เมื่อดำเนินการจัดประสพการณ์การเรียนรู้แล้ว จะให้นักเรียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ความสัมพันธ์ในกลุ่ม ตลอดจนความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน โดยวิเคราะห์ประสพการณ์ที่ได้รับจากความรู้สึกและการรับรู้ของผู้เรียน เป็นการถ่ายทอดประสพการณ์การเรียนรู้ของกันและกัน ขั้นวิเคราะห์จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น และมองเห็นปัญหาและวิธีการทำงานที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการทำงาน เป็นการถ่ายโอนประสพการณ์การเรียนรู้ที่ดี

2.4 ขั้นสรุปและนำหลักการไปประยุกต์ใช้ นักเรียนสรุป รวบรวมความคิดเป็นหมวดหมู่ โดยครูกระตุ้นให้แนวทางและหาข้อสรุป จากนั้นนำข้อสรุปที่ค้นพบจากเนื้อหาวิชาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน

3. ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินผลว่า ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใดโดยจะประเมินทั้งด้านเนื้อหาวิชาและด้านกลุ่มสัมพันธ์ ได้แก่ ประเมินด้านมนุษยสัมพันธ์ ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม เช่น ผลการทำงาน ความสามัคคี ประเมินความสัมพันธ์ในกลุ่มจากการให้สมาชิกติชมหรือวิจารณ์แก่กันโดยปราศจากอคติ จะทำให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้และผู้อ่านเข้าใจนักเรียนมากยิ่งขึ้น

วีณา วโรตมะวิชญ์ (2530) กล่าวถึงลำดับขั้นการเรียนการสอนโดยกิจกรรมเป็นฐานดังนี้

1. ขั้นลงมือปฏิบัติ (Participation) เป็นขั้นที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม
2. ขั้นค้นพบ (Discovery) เมื่อนักเรียนได้มีส่วนร่วม โดยมีการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง แล้วเขาจะเกิดความรู้สึกและเกิดความเข้าใจตนเอง อันจะเป็นการไปสู่การค้นพบสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเอง

3. ขั้นวิเคราะห์ (Evaluation) เป็นขั้นที่สำคัญที่สุด คือ เป็นการให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ถึงสิ่งที่ได้กระทำลงไป โดยครูจะตั้งคำถามว่า อะไร ทำไม และอย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ทั้งด้านความรู้ และการมีส่วนร่วมทางอารมณ์ให้รวมกันเป็นจุดเดียว

4. ขั้นนำไปใช้ หรือประยุกต์ใช้กับตนเองและผู้อื่น (Application) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ก้าวหน้าไปอีกขั้นหนึ่ง คือสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้ตนเองและผู้อื่นได้

กรรณิกา ทองพันธ์ (2558, หน้า 38) ขั้นตอนการดำเนินการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมเป็นฐานจากการสังเคราะห์ขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมเป็นฐาน สามารถแบ่งขั้นตอนได้ 4 ขั้น ดังนี้ (ทิตสนา, 2545; NCSALL, 2006)

ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์ เป็นการทบทวนและสำรวจความรู้เดิมเกี่ยวกับความรู้ การคิด และการปฏิบัติตนในด้านคุณธรรมจริยธรรมของตนเองและเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจก่อนนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นให้ความรู้และลงมือปฏิบัติ เป็นการให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาบทเรียนและทำงานร่วมกันตามกิจกรรมที่จัดไว้

ขั้นที่ 3 ขั้นผลสะท้อนกลับ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนคิดวิเคราะห์สถานการณ์และสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมและนำเสนอผลงานของตนเอง

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง ในรูปแบบการประเมินตนเอง โดยการทำแบบบันทึกพฤติกรรมหรือการบันทึกการปฏิบัติความดีที่ได้กระทำเป็นประจำ

ศศิธร ลิจันทรพัร (2557) ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 การกระตุ้นและให้ประสบการณ์ เป็นการทบทวน และสำรวจความรู้เดิมเกี่ยวกับความรู้ การคิด และการปฏิบัติในด้านคุณธรรมจริยธรรมของตนเอง โดยได้นำเทคนิคการเสนอตัวแบบในชั้นกระบวนการใส่ใจมาใช้ร่วมกัน ซึ่งในขั้นนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้จากการสังเกตลักษณะของตัวแบบที่มีความเด่นชัด จดจำได้ง่าย ดึงดูใจ และมีความซับซ้อนของพฤติกรรมน้อย ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจก่อนนำเข้าสู่บทเรียน โดยการเรียนรู้พฤติกรรมของตัวละครจากการชมวีดิทัศน์การ์ตูนแอนิเมชัน

ขั้นที่ 2 การให้ความรู้และลงมือปฏิบัติ เป็นการให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาบทเรียน และทำงานร่วมกันตามกิจกรรมที่จัดไว้ โดยได้นำเทคนิค การเสนอตัวแบบในชั้นกระบวนการเก็บจำมาใช้ร่วมกัน ซึ่งในขั้นนี้ผู้เรียนจะจดจำตัวแบบในเชิงสัญลักษณ์ จากการทบทวนเนื้อหาบทเรียนและการเล่นเกมบนสื่อการเรียนรู้ลิงนิงอ็อบเจ็ค ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำเนื้อหาบทเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3 ผลสะท้อนกลับ เป็นการให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์สถานการณ์และสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรม และนำเสนอผลงานของตนเองผ่านอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ โดยได้นำเทคนิคการเสนอตัวแบบในชั้นกระบวนการกระทำมาใช้ร่วมกัน ซึ่งหลังจากที่ผู้เรียนได้ศึกษาตัวแบบแล้ว จะต้องทดลองทำตามด้วยตนเอง และทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรม ได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 4 การประเมินผล เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยได้นำเทคนิคการเสนอตัวแบบในชั้นกระบวนการตั้งใจมาใช้ร่วมกัน ซึ่งหลังจากที่ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมจะต้องทำแบบบันทึกพฤติกรรมด้วยตนเอง โดยการตรวจสอบความประพฤติของตน หากสามารถทำตามวินัยนักเรียนที่พึงปฏิบัติได้ครบทุกข้อ ตามที่ได้กำหนดไว้ นักเรียนจะเกิดความภูมิใจในตนเอง ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมีวินัย

สรุป จากขั้นตอนในการดำเนินการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่มีผู้ให้แนวคิดนั้น ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์รูปแบบขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานออกมาเป็นขั้นตอนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของผู้วิจัย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ ได้แก่ การให้ผู้เรียนเกิดความสนใจก่อนนำเข้าสู่บทเรียน ผ่านสื่อ รูปภาพ วิดีโอ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมในขั้นต่อไป เกิดความเข้าใจตรงกันและสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามความเข้าใจด้วย

2. ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์ เป็นการทบทวนและสำรวจความรู้เดิมเกี่ยวกับความรู้ขั้นการสนทนาและเตรียมผู้เรียนสู่การลงมือปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง โดยที่กิจกรรมต่าง ๆ จะต้องคัดเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องในบทเรียน

3. ขั้นกิจกรรม ได้แก่ การดำเนินบทบาทหน้าที่หรือกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย ผู้เรียนฝึกใช้ทักษะทางภาษาทั้งด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรม ลงมือปฏิบัติ นำเสนอโดยการพูด และการแสดงออกตามรูปแบบกิจกรรม

4 ขั้นสรุปและนำไปใช้ นักเรียนสรุปความคิดรวบยอด เชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้ นำความรู้ที่ได้รับจากขั้นกิจกรรมไปใช้ในชั้นแสดงภาษาผ่านการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงและการสังเกตโดยตนเอง เพื่อนและครูผู้สอน

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาษาเพื่อการสื่อสาร

ลิทเติลวูด (Littlewood, 1981, p.17) เสนอว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่เน้นหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบหรือกฎเกณฑ์ของภาษา และการเรียนภาษาไม่ได้เรียน แต่เฉพาะกฎเกณฑ์ไวยากรณ์เท่านั้น แต่ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการที่จะสื่อความหมายเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจได้

คาเนล และสเวน (Canale and Swain, 1981; Widdowson, 1972 อ้างอิงใน รูปทอง กว่างสวัสดิ์, 2549, หน้า 7) ให้ความหมายของการสอนภาษาตามแนวสื่อสารว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวคิดซึ่งเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ทักษะทางภาษา (Language Skill) และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Ability) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาในการสื่อสาร และการที่บุคคลจะมีความสามารถทางภาษาได้นั้นจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษาและมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้ ฟินอคเชียโร (Finocchiaro and Brumfit, 1982, p.15) มีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า การสอนภาษาตามแนวสื่อสารเป็นการสอนที่เน้นการพัฒนาความสามารถทางภาษาในการสื่อสารซึ่งรวมถึงความเหมาะสม และการยอมรับในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ในสังคมที่ใช้ภาษานั้น

ลาเซ็น - ฟรีมาน (Larsen - Freeman, 2002, หน้า 121) กล่าวว่า การที่จะสื่อสารได้ ต้องการมากกว่าสมรรถนะทางภาษา นั่นก็คือ สมรรถนะทางการสื่อสาร ซึ่งหมายถึงว่า ผู้พูดรู้ว่า จะพูดเมื่อไร และอย่างไร และจะพูดอย่างไรกับใคร เป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ก็คือ สามารถประยุกต์ภาพของทฤษฎีของการสอนภาษาแบบสื่อสาร โดยยึดสมรรถนะของการสื่อสาร เป็นเป้าหมายในการสอนภาษา โดยยอมรับว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างภาษากับการสื่อสาร

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดการเรียน การสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในตัวภาษา ทักษะทางภาษา และสามารถใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในสังคม

4.2 แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมิตรา อังวัฒน์กุล (2540, หน้า 110-111) ได้ให้แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไว้ ดังนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน คือ สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ เช่น ในทักษะพูด ผู้เรียนสามารถพูดถามทางไปยังสถานที่ที่ต้องการจะไปได้
2. การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักต้องใช้หลายทักษะรวม ๆ กันไป และในบางครั้งก็ต้องอาศัยกิริยาท่าทางประกอบ
3. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลเพิ่มเติม (Information Gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุด เพราะผู้เรียนที่ทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษา ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย
4. ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น นอกจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาแล้ว ยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย เช่น เกมส์ (Games) การแก้ปัญหา (Problem Solving) สถานการณ์จำลอง (Simulation) การแสดงบทบาทสมมุติ (Role Play) กิจกรรมเหล่านี้ย่อมมีบทบาทสำคัญที่สุดที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา

5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิดแนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่ากฎเกณฑ์ทางภาษา (Usage) ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น มิฉะนั้นอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจ และไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนัก แต่สื่อความหมายได้ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

สรุปได้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น มุ่งให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่ารูปแบบไวยากรณ์โดยการใช้กิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียนในการฝึกภาษาอังกฤษ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าแสดงออกโดยการสอนแบบบูรณาการวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5.1 ความหมายของการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แครชเรน (Krashen, 1983 : 79 - 98) กล่าวถึงความหมายของการฟังว่า การฟังหมายถึง การให้ปัจจัยป้อนเข้า (Input) ที่มีความหมายแก่ผู้ฟัง ซึ่งมีวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย เช่น วิธีการของเจมส์ อัสเชอร์ (James Asher) ที่เรียกว่า การตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR) วิธีการนี้ ผู้สอนจะใช้คำสั่งให้ผู้เรียนแสดงหรือปฏิบัติตามจะไม่ใช่การบังคับให้ผู้เรียนพูดภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมาย จนกว่าผู้เรียนจะเข้าใจในสิ่งที่ผู้สอนพูดออกมา การฟังมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้สอนให้ปัจจัยป้อนเข้า (Input) ซึ่งผู้เรียนสามารถเข้าใจได้
2. ผู้เรียนจดจ่อหรือตั้งใจในการรับฟังข้อความ
3. ให้ผู้เรียนได้เรียนในลักษณะที่มีความกังวลน้อยที่สุด

นิโคลัส (Nicholas, 1988 : 19) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง กระบวนการภายในซึ่งไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง ไม่มีผู้ใดจะสามารถบอกได้แน่นอนว่าในขณะที่ผู้ฟังฟังและทำความเข้าใจนั้นเกิดอะไรขึ้นหรือผู้ฟังนึกคิดอย่างไร นอกจากนี้ “การฟังเป็นกระบวนการที่มีความหมายที่ผู้ฟังจะต้องใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันโดยตลอดระหว่างข้อมูลของผู้ฟังกับข้อมูลของผู้พูด”

Hyslop and Tone (1988) กล่าวว่า การฟังเป็นพื้นฐานสำหรับภาษาและพัฒนการด้าน ความรู้ความเข้าใจ มีบทบาทตลอดชีวิตในกระบวนการเรียนรู้และการสื่อสารที่จำเป็นต่อการ ดำรงชีวิต

รอสท์ (Rost, 1990 : 30) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถในการตีความสิ่งที่ฟัง โดยการพิจารณาจากตัวชี้แนะ (Cue) มากกว่าที่จะเน้นการจับคู่เสียงกับความหมาย ซึ่งสอดคล้อง กับชมิคท์ (Schmidt, 1990, หน้า 131) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง กระบวนการสร้างความหมาย กระบวนการดังกล่าวประกอบด้วย การรับสารที่เป็นภาษาพูด รวมถึงตีความสารนั้น ซึ่งสารที่ได้รับ ในการฟังนั้นบางครั้งอาจมีความหมายแตกต่างจากตัวภาษาที่ประกอบในคำพูด

คูก (Cook, 1991, หน้า 62) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถในการตีความสารที่ ได้รับการตีความมีลักษณะคล้ายกับการที่นักถอดรหัส (Cryptographer) ทำการถอดรหัสจาก ข้อมูลที่ได้รับทั้ง ๆ ที่ไม่รู้รหัสมาก่อน

อันเดอร์วูด (Underwood, 1993, p.1) ได้กล่าวไว้ว่า การฟัง หมายถึง การที่ผู้ฟังให้ความสนใจและพยายามทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ฟังรวมทั้งความพยายามที่จะทำความเข้าใจความหมายของวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร

วิดโดสัน (Widdowson, 1983, p. 59-60) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถที่จะ เข้าใจว่าประโยคหนึ่งประโยคใดโดยเฉพาะนั้น สัมพันธ์กับประโยคอื่น ๆ ที่พูดไปแล้วอย่างไร และ เข้าใจว่าประโยคดังกล่าวมีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร ซึ่งการฟังแบบนี้ผู้ฟังจะเลือกจำแต่เฉพาะ ข้อความสัมพันธ์หรือตรงกับวัตถุประสงค์ในการฟังเท่านั้น และจะตัดหรือไม่สนใจข้อความที่ เกี่ยวข้องหรือไม่ต้องการทิ้งไป

สุวรรณ พินิจ (2552, หน้า 82) ได้ให้ความหมายของการฟัง ไว้ว่า หมายถึงการใช้สมาธิ และความตั้งใจที่จะจำประเด็นของสิ่งที่ได้ยินได้ฟัง

แสงระวี ดอนบัวแก้ว (2558, หน้า 140) กล่าวว่า ทักษะการฟังเป็นความสามารถในการ จับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้เรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่ผู้พูด อารมณ์ และความคิดเห็นของผู้พูด และสามารถ ตอบสนองระบุนความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดหรือบริบทของการพูดได้

จากความหมายของการฟังดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การฟัง หมายถึง กระบวนการใน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่มีความหมายที่เกิดจากการฟัง ผู้ฟังสามารถตีความวิเคราะห์สิ่งที่ได้ยิน เพื่อที่จะให้การรับรู้นั้นมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของประโยคที่ผู้พูด ตรงตามสถานการณ์และวัตถุประสงค์นั้น ๆ

5.2 ความสามารถทางการฟัง

แครชเชน (Krashen, 1983 หน้า 79-98) กล่าวว่า ความสามารถในการฟัง คือ การที่ผู้ฟังได้รับปัจจัยป้อนทางภาษาที่มีความหมายเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟังอย่างถูกต้องเหมาะสม และพัฒนาภาษาได้อย่างถูกกระบวนการ

ริชาร์ด (Richard, 1990, หน้า 50-51) กล่าวว่า ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเริ่มจากการที่ผู้ฟังพิจารณาสิ่งที่ได้ฟังและสามารถนำความรู้ด้านภาษา ประสบการณ์ทางภาษา

รอสท์ (Rost, 1991, หน้า 3-4) กล่าวว่า ความสามารถในการฟัง หมายถึง ความสามารถในการสรุปความสำคัญของเรื่องที่ได้ฟัง โดยอาศัยความสามารถและประสบการณ์ทางภาษารวมทั้งกลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปความหมายของความสามารถทางการฟัง หมายถึง ความสามารถในการสรุปสิ่งที่ได้ฟัง ดีความและทำความเข้าใจของผู้พูด สามารถถ่ายทอดออกมาโดยการพูดโต้ตอบได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ

5.3 องค์ประกอบในการฟัง

ทักษะกระบวนการฟังเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนอย่างยิ่ง ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการฟัง ดังนี้

ซามูเอลส์ (Samuels, 1987, หน้า 295-309 อ้างถึงใน ศิริประภา, 2556, หน้า 11) กล่าวถึงองค์ประกอบในการฟังไว้ดังนี้

1. ความรู้และความสามารถด้านต่าง ๆ ที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจภาษา ได้แก่
 - 1.1 ความสามารถในการรำลึกคำต่าง ๆ ได้ (Recognition of Words)
 - 1.2 ความสามารถในการแบ่งส่วนและเข้าใจความหมายของคำศัพท์
 - 1.3 ความสามารถในการทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษา
 - 1.4 ความสามารถในการเข้าใจภาษาถิ่นของภาษาต่างประเทศ
 - 1.5 ความสามารถในการเข้าใจภาษาอ้างอิงความ

2. ความรู้เดิมซึ่งเป็นความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับภาษา (Textual Schemata) ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Contextual Influences) ความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และความรู้หรือประสบการณ์เดิมในลักษณะที่เป็นความรู้รอบตัว

3. คำเนิ่งถึงอิทธิพลของบริบท (Contextual Influences)

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีการฟัง (Listening Strategies)

5. ความรู้ความเข้าใจในภาษาท่าทาง

6. แรงจูงใจและความตั้งใจของผู้ฟัง

จากองค์ประกอบข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบในการฟัง ประกอบด้วย ความรู้ทางด้านภาษาตลอดจนประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง และวัฒนธรรมทางภาษา รวมทั้งความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟัง ทักษะการฟังเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้น การเรียนการสอนนักเรียนจึงควรได้รับการฝึกอย่างเพียงพอและจริงจัง (สมิตรา ชังวัฒนากุล, 2535, 121) การฟังเป็นกระบวนการในการรับรู้และตีความหมายจากการฟัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของประโยคที่ผู้พูดพูดตรงตามสถานการณ์และวัตถุประสงค์ การฟังเป็นทักษะสำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ทักษะขั้นต่อ ๆ ไป คือ การพูด การอ่าน และการเขียน

5.4 การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ขั้นตอนการสอนและการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการฟังเพื่อการสื่อสาร ครูจำเป็นต้องตั้งวัตถุประสงค์ในการสอนเป็นอันดับแรก หลังจากนั้นจึงกำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

อันเดอร์วูด (Underwoods, 1989 : 30) กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนฟังว่า ผู้เรียนควรได้มีโอกาสรู้ว่าตนเองจะได้ฟังอะไร และต้องเตรียมข้อมูลใดบ้างในการฟัง ขั้นตอนการสอนทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารมี 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นก่อนการฟังและขั้นเตรียมการ (Pre-listening Stage) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้รับทราบถึงจุดมุ่งหมายของการฟัง เพื่อเตรียมตัวกำหนดกลยุทธ์ในการฟังและเป็นการเตรียมความพร้อมในการฟังโดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในเนื้อหาและเกิดการกระตือรือร้นที่จะฟัง โดยครูใช้กิจกรรมที่ทำท่าย เช่น

1.1 อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง (Title Eliciting) โดยใช้หัวข้อเรื่อง ภาพ หรือสื่ออื่นๆ เพื่อตั้งสิ่งสำคัญที่สัมพันธ์กับชื่อเรื่องออกมา และเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

1.2 การระดมสมอง (Brainstorming) โดยให้ผู้เรียนเดาหรือทำนายว่าจะมีคำศัพท์อะไรบ้างที่จะปรากฏในเรื่องที่จะฟัง จากนั้นครูเขียนคำศัพท์ที่นักเรียนเดาบนกระดาน นอกจากนี้ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะฟัง โดยใช้ความรู้เดิม

1.3 เล่นเกม (Lead-in Game and Activities) เพื่อเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนและฝึกทักษะพื้นฐานให้พร้อมก่อนฟังเนื้อหา เช่น เกมให้คำหรือการฝึกออกเสียงคำคู่ที่มีเสียงต่างกันเพียงเสียงเดียว (Minimal Pair)

1.4 การใช้คำถามนำ (Lead-in Questioning) โดยครูผู้สอนถามหรือเขียนคำถามที่จะช่วยให้ผู้เรียนทราบเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง การเตรียมตัวผู้เรียนให้มีความพร้อมในการรับสารนั้น คือการให้ผู้เรียนมีความรู้พอสมควรเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรือเตรียมเนื้อหาให้ผู้เรียนนั่นเอง ครูอาจถามคำถามซึ่งนำเข้าสู่บทเรียน หรืออาจเล่าเรื่องย่อให้ผู้เรียนฟัง นอกจากนี้ ครูต้องเตรียมให้รู้ความหมายของคำศัพท์สำคัญ ๆ ที่จะพบในบทฟังตลอดจนโครงสร้างทางภาษาต่าง ๆ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลหรือสารที่ได้ฟังอย่างถูกต้อง

2. ขั้นการฟัง (While-listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนหรือผู้ฟังทำกิจกรรมการฟัง โดยใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายกับจุดประสงค์การฟัง การสอนในขั้นนี้มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากการฟัง ซึ่งอาจใช้กิจกรรมการฟังต่อไปนี้

3. ขั้นหลังการฟัง (Post-listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาทำกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการใช้ทักษะสัมพันธ์อื่น ๆ โดยฝึกให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาผสมผสานกับความรู้ ความคิดเห็นของตน เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมหรือฝึกทักษะอื่น ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การอภิปราย การแก้ปัญหา หรืออาจจะเป็นกิจกรรมการถ่ายโอน การเขียน เช่น

แสงระวี ดอนบัวแก้ว (2558, หน้า 140 – 144) กล่าวถึงกิจกรรมการสอนทักษะการฟังเป็นกระบวนการในการฝึกนักเรียนได้ฟังเสียงและสำเนียงที่ถูกต้องตามหลักของภาษาโดยการฟังซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาภาษาของผู้เรียนไปสู่ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน โดยทั่วไปกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การฟังเพื่อรับรู้ (Listening for Perception) กิจกรรมการสอนทักษะการฟังเพื่อการรับรู้ ได้แก่การสอนให้ฟังความแตกต่างของเสียงสระหรือเสียงพยัญชนะในแต่ละคำ เช่น

1.1 การสอนให้ฟังความแตกต่างของเสียงสระหรือเสียงพยัญชนะในแต่ละคำ เช่น ครูบอกให้นักเรียนได้ยินเสียงสระในคำว่า "keep" ให้พูดคำว่า "two" แล้วครูออกเสียงคำต่าง ๆ ให้นักเรียนฟัง เช่น meet, sit, beef นักเรียนตอบว่า "one" "two"

1.2 การสอนนักเรียนให้ฟังระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค เช่น ประโยคคำถามประเภท Yes-No Question จะขึ้นเสียงสูงที่ท้ายประโยค ซึ่งต่างจากประโยคคำถามประเภท WH Question Can you swim? หรือ Where do you swim?

2. การฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening for Comprehension) การสอนกิจกรรมการฟังเพื่อความเข้าใจ โดยทั่วไปการที่พยายามทำความเข้าใจเรื่องราวนั้น ๆ ข้อมูลที่เราต้องการทราบส่วนมากแล้ว ได้แก่ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) ทำไม (Why) และอย่างไร (How)

ครูจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-Listening Activities) เป็นกิจกรรมนำเข้าสู่การฟังที่จัดขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนที่จะฟังเรื่องราวจริงของบทเรียน โดยมีจุดประสงค์ที่จะให้ข้อมูลพื้นฐานด้านความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมสูบทเรียน เทคนิคของการจัดกิจกรรมก่อนการฟังมีหลายวิธี ดังนี้ การใช้รูปภาพ อาจให้ผู้เรียนดูรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะฟัง สนทนา อภิปรายหรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ หรือการเขียนรายการคำศัพท์ อาจให้ผู้เรียนจัดทำรายการคำศัพท์ที่รู้จัก โดยใช้วิธีการเขียนบันทึกคำศัพท์ที่ได้ยินขณะรับฟังสารหรือการขีดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่านและรับฟังไปพร้อม ๆ กัน

2.2 กิจกรรมระหว่างฟัง (While-Listening Activities) หรือระหว่างกิจกรรมการสอนฟังในขั้นตอนนี้ครูจะต้องให้นักเรียนฟังเรื่องราวที่ครูเตรียมมาสอน นักเรียนต้องเข้าใจจุดประสงค์ของการฟังว่า จะฟังเพื่ออะไร กิจกรรมการสอนระหว่างการฟังจึงเน้นที่การช่วยสร้างกรอบความคิดให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องที่จะฟังและจุดประสงค์ของการฟัง โดยทำได้หลายวิธีดังนี้

- 1) ฟังแล้วชี้ เช่น ครูพูดประโยคเกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของหรือสถานที่รอบตัวภายในชั้นเรียน ผู้เรียนชี้สิ่งที่ได้ฟังจากประโยคคำพูดของครู
- 2) ฟังแล้วทำเครื่องหมายบนภาพ เช่น ผู้เรียนแต่ละคนมีภาพคนละ 1 ภาพในขณะที่ครูอ่านประโยคหรือข้อความ ผู้เรียนจะทำเครื่องหมาย X ลงในบริเวณภาพที่ไม่ตรงกับข้อความที่ได้ฟัง
- 3) ฟังแล้วเรียงรูปภาพ เช่น ผู้เรียนมีภาพชุดคนละ 1 ชุด ครูอ่านสาร ผู้เรียนเรียงลำดับตามสารที่ได้ฟัง โดยการเขียนหมายเลขลงในใต้ภาพทั้งชุดนั้น
- 4) ฟังแล้ววาดภาพ เช่น ผู้เรียนมีกระดาษกับปากกาหรือดินสอ ครูพูดประโยคที่มีคำศัพท์ที่ต้องการให้นักเรียนวาดภาพ เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ สถานที่ สัตว์ ผลไม้ ฯลฯ นักเรียนฟังแล้ววาดภาพสิ่งที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ที่ได้ฟัง
- 5) ฟังแล้วจับคู่ภาพกับประโยคที่ได้ฟัง ผู้เรียนมีภาพคนละหลายภาพ ครูอ่านประโยคทีละประโยค ผู้เรียนจับคู่ภาพที่สอดคล้องกับประโยคที่ได้ฟัง โดยการเขียนหมายเลขลำดับที่ของประโยคลงใต้ภาพแต่ละภาพ
- 6) ฟังแล้วปฏิบัติตาม ผู้สอนพูดประโยคคำสั่งให้ผู้เรียนฟัง ผู้เรียนปฏิบัติตามสิ่งที่ได้ฟังแต่ละประโยค

7) ฟังแล้วแสดงบทบาท ผู้สอนพูดประโยคหรือข้อความเกี่ยวกับบทบาทให้ผู้เรียนฟัง ผู้เรียนแสดงบทบาทตามประโยคที่ได้ฟังแต่ละประโยค หรือข้อความนั้น

8) ฟังแล้วเขียนเส้นทาง ทิศทาง ผู้เรียนมีภาพสถานที่ต่าง ๆ คนละ 1 ภาพ ผู้สอนพูดประโยคหรือข้อความเกี่ยวกับเส้นทางทิศทางที่จะไปสถานที่ต่าง ๆ ในภาพนั้น ให้ผู้เรียนฟัง ผู้เรียนลากเส้นทางจากตำแหน่งสถานที่แห่งหนึ่งไปสู่ตำแหน่งต่าง ๆ ตามที่ได้ฟัง

3. กิจกรรมหลังการฟัง (Post-Listening Activities) กิจกรรมที่ควรให้นักเรียนทำเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เพื่อให้ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลกัน มักจะเป็นการตั้งคำถามหรือการกำหนดกิจกรรมที่นอกเหนือไปจากเนื้อเรื่อง (beyond the text) แต่ยังคงอาศัยข้อมูลจากกิจกรรมก่อนและระหว่างการฟัง ตัวอย่างกิจกรรมหลังการฟัง มีดังนี้

1) การอภิปราย (discussion)

2) การแสดงบทบาทสมมติ (role-play) เป็นการให้นักเรียนแสดงบทบาทซึ่งสมมติไปตามสถานการณ์ใหม่ที่กำหนดให้ เพื่อนักเรียนจะได้ฝึกภาษาเพิ่มเติม

3) การรายงาน (report) เป็นการให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาต่อหน้าผู้ฟัง/ ผู้ชม นอกจากนักเรียนจะกล้าแสดงออกแล้วยังได้ฝึกภาษาอีกด้วย

4) การเขียนงาน (writing) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เช่น การเขียนสรุปย่อ (summary) หรือเขียนเรียงความ (essay) ฯลฯ

ความแตกต่างระหว่างกิจกรรมการสอนทักษะการฟังทั้งสองคือ การฟังเพื่อการรับรู้จะเป็นพื้นฐานของการฟังเพื่อความเข้าใจ กิจกรรมการสอนทักษะการฟังเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการรับรู้ และการเข้าใจจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมให้เหมาะสม

ลำดับขั้นในการสอนทักษะการฟัง คือ

1. ตั้งจุดประสงค์ ผู้สอนควรตั้งจุดประสงค์ว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไร โดยมีจุดประสงค์ปลายทาง (terminal objective) และจุดประสงค์นำทาง (enabling objective) ซึ่งมีความหมายดังนี้

1.1 จุดประสงค์ปลายทาง เป็นข้อกำหนดที่ผู้เรียนจะต้องบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

1.2 จุดประสงค์นำทาง เป็นทักษะย่อยที่ผู้เรียนต้องฝึกก่อนจะบรรลุจุดประสงค์

2.การดำเนินการสอน ผู้สอนดำเนินการสอนโดยจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์นำทาง มีเทคนิค และวิธีการที่ชวนให้ผู้เรียนสนุกสนานและสนใจเรียน

3.การฝึกฟังและพูด ผู้สอนดำเนินการฝึกโดยจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ปลายทาง

4. การถ่ายโอน เป็นกิจกรรมหลังการฝึกการฟังและพูดตามบทเรียน โดยผู้เรียนสามารถนำบทเรียนมาพลิกแพลงหรือเปลี่ยนใช้ในชีวิตประจำวัน ถ้าเป็นบทสนทนาที่นำมาปรับเปลี่ยนเป็นบทสนทนาใหม่ได้ เป็นการประเมินผลว่าผู้เรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปปรับใช้ได้อย่างเหมาะสม

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า กิจกรรมการฝึกทักษะการฟังนั้น ครูจะเลือกใช้กิจกรรมใดนั้นขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การสอนทักษะการฟัง เนื้อหาและกิจกรรมที่ใช้ในการสอนควรสร้างความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำมาใช้จริงทั้งในและนอกห้องเรียน และที่สำคัญระดับความยากง่ายของภาษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน การสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening Stage) ขั้นการฟัง (While-listening Stage) และขั้นหลังการฟัง (Post-listening Stage) ซึ่งควรใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ทักษะการฟังถือเป็นทักษะแรกที่นักเรียนสามารถทำได้ก่อนทักษะอื่น ๆ เพราะการฟังเป็นการรับข้อมูลข่าวสารเข้ามาจากนั้นผู้ฟังเกิดการคิดวิเคราะห์สิ่งที่ได้ยินแล้วทำการปฏิสัมพันธ์กับสารเหล่านั้น ด้วยทักษะการส่งข้อมูลออกซึ่งทักษะการส่งข้อมูลที่เป็นทักษะพื้นฐานคือทักษะการพูด

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

6.1 ความหมายของการพูด

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการพูด พอสรุปได้ดังนี้

ซิทโซปูลู (Tsitsopoulou, 1992, 56) อธิบายเกี่ยวกับการพูดไว้ว่า การพูดมิใช่เพียงแค่การออกเสียงโดยการฝึกตามโครงสร้างประโยคได้เท่านั้น แต่ต้องมีความรู้และความเข้าใจ รวมทั้งสามารถแสดงความรู้สึกได้อย่างเหมาะสมด้วย

สก๊อต (Scott, 1981, 70) ให้ความหมายว่า การพูดเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งรวมทั้งผู้พูด ผู้ฟัง และมีปฏิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้ยิน ผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนต้องสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาใด (Rorm) และมีความหมายแบบใด รวมถึงการโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการมีปฏิสัมพันธ์

ชีว และเลี่ยน (Chew & Lian, 1991, p.44) ได้ให้ความเห็นว่า ผู้พูดจะต้องมีความสามารถในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และต้องไวต่อการรับรู้สิ่งที่จะทำให้เกิดความเข้าใจผิดจากการสนทนาอันเนื่องมาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน และต้องพร้อมเสมอที่จะแก้ไขความผิดพลาดนั้น สถานการณ์ของการพูดจึงเกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูด อันแสดงให้เห็นได้เมื่อผู้พูดและ

ผู้ฟังรับฟังด้วยความเข้าใจ และพูดด้วยความเข้าใจ และพูดโต้ตอบในโอกาสอันเหมาะสม ดังนั้น การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทั้งผู้พูดและผู้ฟังจะต้องมีส่วนร่วมในการฟังและการพูด

สมิตรา อังวัฒนกุล (2537, หน้า 167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการเรียนภาษาต่างประเทศทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่สุด อย่างไรก็ตาม ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนต้องใช้เวลาในการฝึกฝน ไม่ใช่เกิดจากความเข้าใจหรือจดจำ

ชัยยา เปรมภักดี (2543 : หน้า 18) อธิบายว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ข่าวสาร โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงหรือกิริยาอาการ โดยต้องมีความรู้เกี่ยวกับเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และวัฒนธรรม ผู้พูดจะต้องใช้กลวิธีในการพูดที่จะทำให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การพูด หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึก ความคิด ความต้องการด้วยเสียง ภาษาและอากัปกริยาไปยังผู้ฟัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการฟัง การพูดเป็นทักษะที่จะฝึกควบคู่กันไปกับการฟังเสมอ

6.2 ความสามารถทางการพูด

ปรีชา เรืองฤทธิ์ (2536, หน้า 38) สรุปความหมายของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษว่า เป็นความสามารถในการสื่อสารที่ประกอบด้วย เสียงและรหัสต่าง ๆ เพื่อสื่อความรู้สึกและความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟังเข้าใจและตอบสนอง รวมทั้งเป็นการแลกเปลี่ยน ข่าวสารความรู้ ความคิดเห็น และก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน นอกจากนี้การพูดภาษาอังกฤษจะต้องมีประสิทธิภาพหรือประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้พูดต้องคำนึงถึงการใช้สำนวนและประโยคทางภาษาที่มีความถูกต้องเหมาะสม

ถิรลักษณ์ เอกนัย (2548, หน้า 14) สรุปความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษว่าเป็นความสามารถในการพูดสื่อสารด้วยการปฏิสัมพันธ์ทางคำพูดระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ได้แก่ ผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งเป็นการแสดงเจตนาของผู้พูดในการสื่อสารโดยที่ผู้พูดจะต้องมีความสามารถในการคาดคะเนความรู้และความรู้สึกของผู้ฟัง ที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจในข้อมูลที่ต้องการสื่อสารได้ และคำพูดนั้นจะต้องมีความถูกต้องทางด้านกฎเกณฑ์ของภาษา และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

สติวค (Stevick, 1994, p.266) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการพูดของนักเรียนว่าหมายถึง การที่ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา สามารถพูดประโยคโดยอาศัยแบบฟอร์มที่กำหนด ไวยากรณ์ คำศัพท์ และพูดประโยคใจความเดียวหรือมากกว่าในการพูด

สนทนาได้ตอบด้วยสำเนียงที่เจ้าของภาษาสามารถเข้าใจได้ และพูดได้ถูกต้องตามสถานการณ์ของสังคม

ลิตเติลวูด (Littlewood, 1995, p.17-18) กล่าวถึงความหมายของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษว่าเป็นกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างสองคนขึ้นไป ซึ่งได้แก่ ผู้พูดและผู้ฟัง โดยที่ผู้พูดคาดคะเนความรู้และความรู้สึกของผู้ฟังเพื่อที่จะเลือกใช้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับบริบทของการใช้ภาษาอังกฤษ

สรุปได้ว่า ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถที่แสดงออกถึงความรู้สึก ความคิด ความต้องการของตนเองสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เล่าเหตุการณ์ด้วยถ้อยคำที่กะทัดรัด ไม่เยิ่นเย้อ สามารถเรียบเรียงคำพูดที่ได้ฟังหรือได้อ่านมาให้เป็นคำพูดของตนเอง รวมทั้งสามารถแสดงออกความคิดเห็นได้คล่องแคล่วโดยการเลือกใช้สำนวน ภาษาพูด รูปแบบไวยากรณ์ และคำศัพท์ได้ถูกต้อง ทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด ทั้งนี้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม และเป็นที่ยอมรับกับเจ้าของภาษาด้วย

6.3 องค์ประกอบของความสามารถในการพูด

องค์ประกอบสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นักการศึกษาได้สรุปองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ไว้ดังนี้

ไบเกต (Bigate, 2009, p.18-22) เสนอว่า ความสามารถในการพูด จะต้องประกอบด้วย

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึงความราบรื่นและความต่อเนื่อง ตลอดจนความเป็นธรรมชาติในการพูด
2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) หมายถึง ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่พูด
3. ปริมาณข้อมูลที่สื่อสารได้ (Amount of Communication) หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารพูดให้ฟังได้เข้าใจ
4. คุณภาพของข้อมูลที่นำมาสื่อสารได้ (Quality of Communication) หมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป
5. ความพยายามในการสื่อสารได้ (Effort to Communication) ความพยายามที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด โดยใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูดเพื่อการสื่อสาร

แฮร์รี่ (Harris, 1990, p.84) กล่าวถึง องค์ประกอบของความสามารถในการพูดว่า ประกอบด้วยความสามารถ ต่อไปนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation)

2. ไวยากรณ์ (Grammar)
3. คำศัพท์ (Vocabulary)
4. ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)
5. ความสามารถที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ (Comprehensibility)

ลิน (Lynch, 1990, p.42) อธิบายถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูด ไว้ดังนี้

1. ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) คือ สามารถพูดได้อย่างราบรื่นสื่อความหมายได้ในขณะเผชิญกับความยากลำบาก

2. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา (Appropriateness) สามารถพูดโดยใช้ภาษาที่เหมาะสม

3. ความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) สามารถพูดโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

4. ความหลากหลายที่อยู่ในขอบเขต (Range) การใช้ภาษาที่ถูกต้อง ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่พอเพียงและมีความหลากหลาย

โดรเนย์และทูเรล (Dornyei and Thurrell, 1994, หน้า 96) ได้พูดถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดว่าประกอบด้วยขอบข่ายต่าง ๆ ดังนี้

1. ไวยากรณ์ (Grammar)
2. คำศัพท์ (Vocabulary)
3. การออกเสียง การออกเสียงสูงต่ำและการเน้นเสียง (Pronunciation, Intonation and Stress)
4. รูปแบบต่างๆและความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Style and Fluency)
5. เนื้อหา (Content)

บาร์ทซ (Batz) อ้างถึงในแสงระวี ดอนแก้วบัว 2558, หน้า 148) กล่าวว่า ผู้เรียนจำเป็นต้องมีการพัฒนาการให้มีความสามารถต่าง ๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับการพูดเพื่อการสื่อสาร และสรุปองค์ประกอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ความราบรื่น ความต่อเนื่อง และความเป็นธรรมชาติในการพูด

2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ

3. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร (Quality of Communication) หมายถึง ความถูกต้องทางภาษาที่พูดออกไปโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ใช้ศัพท์ถูกต้อง การออกเสียงสระ พยัญชนะ การเน้นเสียง การออกเสียงพูดสูงต่ำในประโยค ตลอดจนจังหวะในการพูดและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

4. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort to Communication) หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดและไม่ใช้คำพูดเพื่อสื่อสาร

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความสามารถในการพูดประกอบด้วย ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา ความสามารถที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ ความสามารถในการสื่อภาษา การออกเสียงที่ถูกต้องมีเนื้อหาสาระตรงประเด็นที่ต้องการสื่อ มีความถูกต้องของการใช้ภาษาที่พอเพียงและหลากหลาย การนำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ทางสังคมและเหมาะสมกับผู้ฟัง

6.4 ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

วิดโดสัน (Widdowson, 1993, p320-323) ได้แบ่งประเภทของระดับความสามารถในการพูด ดังนี้

การออกเสียง (Accent) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

ระดับ 1 หมายถึง มีการออกเสียงที่ฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง

ระดับ 2 หมายถึง ออกเสียงผิดมากและฟังไม่เข้าใจ ต้องให้พูดซ้ำ

ระดับ 3 หมายถึง ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟังและออกเสียงผิด ๆ ทำให้เข้าใจผิดเป็นบางครั้ง

ระดับ 4 หมายถึง ใช้เสียงแปร่งในบางที และออกเสียงผิดในบางครั้ง ฟังไม่เข้าใจ

ระดับ 5 หมายถึง ไม่มีการออกเสียงผิดที่ฟังไม่ชัด แต่ยังฟังแล้วเป็นคนต่างชาติพูด

ระดับ 6 หมายถึง ออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษาทุกอย่าง ไม่มีร่องรอยว่าเป็นคนต่างชาติพูด

ไวยากรณ์ (Grammar) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

ระดับ 1 หมายถึง ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด ยกเว้นสำนวนท่องจำไว้ใช้บ่อยครั้ง

ระดับ 2 หมายถึง มีที่ผิดอย่างสม่ำเสมอ บ่งบอกถึงความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง มีที่ผิดบ่อยครั้ง บ่งบอกถึงความสามารถใช้รูปประโยคที่สำคัญและทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญและฟังไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง

ระดับ 4 หมายถึง มีที่ผิดในบางครั้ง บ่งบอกถึงความสามารถใช้รูปประโยคบางประโยคได้แต่ไม่ถึงกับทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ

ระดับ 5 หมายถึง มีที่ผิดในการใช้โครงสร้างทางภาษาน้อยมาก

ระดับ 6 หมายถึง มีที่ผิดไม่เกิน 2 แห่งในระหว่างการสัมภาษณ์

คำศัพท์ (Vocabulary) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ใช้คำศัพท์ผิด ๆ แม้สนทนาในเรื่องทั่วไป

ระดับ 2 หมายถึง คำศัพท์ที่ใช้จำกัดอยู่แต่การพูดเรื่องส่วนพื้นฐานและความจำเป็นในการดำรงชีวิต

ระดับ 3 หมายถึง บางครั้งมีการใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง ความจำกัดของวงศัพท์ทำให้พูดคุยเรื่องการทำงานอาชีพเรื่องสังคมทั่วไปไม่ได้

ระดับ 4 หมายถึง ศัพท์ทางด้านงานอาชีพอย่างเพียงพอที่จะพูดคุยเรื่องที่ตนสนใจเป็นพิเศษได้ความรู้ศัพท์ทั่วไป ช่วยให้สามารถพูดคุยเรื่องทั่วไปได้แต่ยังมีการพูดซ้ำและวกวน

ระดับ 5 หมายถึง รู้ศัพท์ทางด้านการทำงานและวิชาชีพกว้างขวางและแม่นยำ รู้ทั่วไปเพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาด้านปฏิบัติที่ซับซ้อนได้ และใช้ภาษาในสถานการณ์ทางสังคมต่าง ๆ ได้

ระดับ 6 หมายถึง เห็นได้ชัดเจนว่ารู้คำศัพท์อย่างกว้างขวางและถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษาที่รับการศึกษาดี

ความคล่องแคล่ว (Fluency) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อกัน ทำให้พูดกันไม่รู้เรื่อง

ระดับ 2 หมายถึง พูดซ้ำมากและตะกุกตะกัก ยกเว้นประโยคสั้นๆหรือที่ใช้บ่อย

ระดับ 3 หมายถึง พูดซ้ำและไม่คล่องบ่อย ๆ บางประโยคก็พูดไม่จบ

ระดับ 4 หมายถึง พูดซ้ำ ไม่คล่องในบางครั้ง ทำให้ต้องพูดซ้ำ ติดขัดการใช้ศัพท์

ระดับ 5 หมายถึง พูดได้คล่องแต่ยังติดเรื่องความเร็วและราบเรียบในการพูด

ระดับ 6 หมายถึง พูดทุกเรื่องทั้งเรื่องการทำงานและเรื่องทั่ว ๆ ไป ได้อย่างคล่องแคล่วและราบเรียบเหมือนเจ้าของภาษา

พรสวรรค์ สีป้อ (2550) ได้เพิ่มเติมองค์ประกอบการพูดอีกอย่างหนึ่ง คือ การมีปฏิสัมพันธ์ในการพูด ซึ่งสิ่งทำให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ในการพูดระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ประกอบด้วย การเริ่มต้น การสนทนา การดำเนินการสนทนา การจบการสนทนา การผลัดกันพูด และการโต้ตอบที่เหมาะสม

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญของการพูด คือ ผู้พูด ผู้ฟัง และสารที่ใช้ในการพูด เพื่อการสื่อสาร และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสารดียิ่งขึ้น ผู้พูดจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการพูด มีทักษะและความสามารถในการสื่อความให้ผู้ฟังเข้าใจ ตลอดจนรู้จักการวิเคราะห์กลุ่มผู้ฟัง สามารถเลือกใช้ภาษา มีท่าทาง และน้ำเสียงประกอบการพูด ตลอดจนสามารถใช้เครื่องมือต่าง ๆ ช่วยในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ในการพูดระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพสูงสุด

แบกซ์เตอร์ (Baxter, 1997) อธิบายการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

1. การประเมินผลย่อย (Formative Assessment) เป็นการประเมินตั้งแต่เริ่มทำการเรียนการสอน และประเมินต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ ระหว่างการเรียนรู้ไปจนจบการเรียนการสอน เป็นการประเมินที่มุ่งพัฒนาความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนตามกระบวนการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และช่วยให้ผู้สอนได้กลยุทธ์ที่จะช่วยพัฒนาและแก้ปัญหาของผู้เรียน

2. การประเมินผลรวม (Summative Assessment) เป็นการประเมินผลรวมเมื่อการเรียนการสอนเสร็จสิ้นลง ในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือการประเมินสรุปเพื่อตรวจสอบความสามารถรวบยอด ผู้สอนจะสุ่มเลือกเนื้อหาบางเรื่อง และจุดประสงค์การเรียนรู้บางข้อมาเพื่อเป็นตัวแทนการเรียนรู้ทั้งหมด ในการวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแบบวัดผลรวมนั้นไม่จำเป็นต้องวัดแยกย่อยเนื้อหาทางภาษาเฉพาะ แต่ควรวัดให้เนื้อหาเหล่านั้นเข้าไปสอดแทรกตามสถานการณ์การสื่อสารที่คล้ายจริงให้มากที่สุด ส่วนเรื่องการทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จะเป็นการวัดและประเมินผลที่มีความครอบคลุมทั้งความรู้ความสามารถด้านเนื้อหาและทักษะทางภาษา ในการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังเช่น ประเมินผลการปฏิบัติจริง (Performance Assessment) ข้อทดสอบทั่วไป (Paper and Pencil Test) การสังเกตและการรับรู้ (Observation and Perceptions) การสื่อสารส่วนบุคคล (Personal Communication) และการประเมินทักษะทางภาษาตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ดังนั้น ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง หรือใกล้เคียงกับความเป็นจริง ส่วนเนื้อหาควรเป็นบทสนทนาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียนและเป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ในชีวิตจริง

สรุปได้ว่า การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสามารถวัดได้จากพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมา ได้แก่ ความคล่องแคล่ว (Fluency) ความเข้าใจ (Comprehensibility) การออกเสียง (Pronunciation) ไวยากรณ์ (Grammar) และคำศัพท์ (Vocabulary)

6.5 การจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารของผู้เรียนได้ อีกทั้งยังมีส่วนช่วยให้การเรียนภาษาเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ Finocchiaro and Brumfit (1990, หน้า 141-142) และ Littlewood (1995, หน้า 22-64) ได้เสนอรูปแบบของกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารโดยแบ่งออกเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา และกิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1.1 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing Information with Restricted Cooperation) เช่น กิจกรรมการเลือกรูปภาพ (Identifying Pictures) กิจกรรมการจับคู่ (Discovering Identical Pairs) กิจกรรมการหาลำดับและตำแหน่งที่ตั้ง (Discovering Sequences and Locations)

1.2 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (Sharing Information with unrestricted Cooperation) เช่น กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับรูปแบบหรือรูปภาพ (Communicating Patterns or Pictures) กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับแบบจำลอง (Communicating Models) กิจกรรมการค้นหาคำแตกต่าง (Discovering Differences) และกิจกรรมไปตามทิศทางที่บอก (Following Directions) เป็นต้น

1.3 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหาข้อสรุปจากข้อมูล (Sharing and Processing Information) เช่น กิจกรรมการลำดับเรื่องราว (Reconstructing Story Sequence) กิจกรรมการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา (Pooling Information to Solve a Problem)

1.4 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing Information) ได้แก่ กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving) กิจกรรมประเภทนี้จัดเป็นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่ผู้เรียนทุกคนจะได้รับข้อมูลที่เหมือนกัน จึงไม่จำเป็นต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน แต่ผู้เรียนต้องร่วมกันอภิปรายและประเมินเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจหรือหาทางแก้ไขปัญหา

2. กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) กิจกรรมประเภทนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาตามหน้าที่ทางภาษา เช่นเดียวกับกิจกรรมประเภท

ที่ 1 แต่กิจกรรมนี้ยังให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์รวมถึงบริบทของการใช้ภาษาในการจัดกิจกรรมประเภทนี้ ผู้สอนสามารถกระทำดังนี้

2.1 การใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคม มีแนวทางในการจัดดังนี้

2.1.1 ผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการชั้นเรียน

2.1.2 ผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสอน

2.1.3 ผู้สอนควรจัดบทเรียนการสนทนา หรืออภิปรายความคิดเห็นเป็น

ภาษาอังกฤษ

2.1.4 ผู้สอนควรจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดบทสนทนาหรือแสดงบทบาทสมมติ

โดยหัวข้อเรื่องควรเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน เช่น ประสบการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน

2.2 การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) และการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) สามารถให้ผู้เรียนทำกิจกรรม

2.3 การแสดงบทบาทสมมติตามบทสนทนาที่กำหนด (Role Playing Controlled through Cues and Dialogues) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ผู้เรียนจะต้องผลัดเปลี่ยนกันพูดตามบทสนทนาที่ได้รับ

2.4 การแสดงบทบาทสมมติตามข้อมูลที่กำหนด (Role Playing Controlled through Cues and Information) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาทโดยในบัตรนั้นจะกำหนดจุดมุ่งหมายและตัวชี้แนะที่เป็นข้อมูลสั้น ๆ ในสิ่งที่ผู้เรียนต้องพูด

2.5 การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์และเป้าหมายที่กำหนดให้ (Role Playing Controlled through Situation and Goals) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะเป็นสถานการณ์และเป้าหมายในการสนทนาซึ่งกำหนดได้อย่างกว้าง ๆ ซึ่งวิธีการนี้ผู้เรียนจะมีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ได้มากขึ้น

3. สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการจำลองสถานการณ์ขึ้นให้เหมือนหรือใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด โดยผู้เรียนได้รับบทบาทที่ต้องแสดงตาม และยังคงใช้ประสบการณ์ของตนเองในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ

เวียร์ (Weir.1990 : 74-80) ได้เสนอกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ไว้ดังนี้

1. การพูดบรรยาย
2. การพูดหน้าห้อง
3. การสัมภาษณ์
4. การแลกเปลี่ยนข้อมูลจากภาพที่กำหนดให้

5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยตอบคำถามจากภาพ

6. การแสดงบทบาทสมมติ

แสงระวี ดอนบัวแก้ว (2558, หน้า 153 – 154) เสนอรูปแบบของกิจกรรมการฝึกทักษะการพูด มี 3 รูปแบบ คือ การฝึกพูดระดับกลไก (Mechanical Drills) เป็นการฝึกตามตัวแบบที่กำหนดให้หลายลักษณะ เช่น

1. พูดเปลี่ยนคำศัพท์ในประโยค (Multiple Substitution Drill)
2. พูดตั้งคำถามจากสถานการณ์ในประโยคบอกเล่า (Transformation Drill)
3. พูดถามตอบตามรูปแบบของประโยคที่กำหนดให้ (Yes/No Question-Answer Drill)
4. พูดสร้างประโยคต่อเติมจากประโยคที่กำหนดให้ (Sentence Building)
5. พูดคำศัพท์ จำนวนในประโยคที่ถูกลบไปที่ละส่วน (Rub Out and Remember)
6. พูดเรียงประโยคจากบทสนทนา (Ordering Dialogues)
7. พูดทายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในบทสนทนา (Predicting Dialogues)
8. พูดต่อเติมส่วนที่หายไปจากประโยค (Completing Sentences)
9. พูดให้เพื่อเขียนตามคำบอก (Split Dictation)
10. การฝึกพูดอย่างมีความหมาย (Meaningful Drills) เป็นการฝึกตามตัวแบบที่เน้นความหมายมากขึ้น มีหลายลักษณะ เช่น 1) พูดสร้างประโยคเปรียบเทียบโดยใช้รูปภาพ 2) พูดสร้างประโยคจากภาพที่กำหนดให้ และ 3) พูดเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียน

การฝึกพูดเพื่อการสื่อสาร (Communicative Drills) เป็นการฝึกเพื่อมุ่งเน้นการสื่อสาร เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างคำตอบตามจินตนาการ เช่น 1) พูดประโยคตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง (Situation) 2) พูดตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ (Imaginary Situation) หรือ 3) พูดบรรยายภาพหรือสถานการณ์แล้วให้เพื่อนวาดภาพตามที่พูด (Describe and Draw)

จากทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร จะเห็นได้ว่า การสอนพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ควรใช้กิจกรรมที่หลากหลายและเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้เพื่อการสื่อสารจริง ๆ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้ครูผู้สอนควรเลือกกิจกรรมที่สถานการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจากการพูด

6.7 การประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนับเป็นกระบวนการที่สำคัญในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะจุดมุ่งหมายหลักในการสอนคือ ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาใน

การสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสม หากขาดประสิทธิภาพในการวัดประเมินผล ก็ไม่สามารถวัดระดับหรือความก้าวหน้าในการใช้ภาษาของผู้เรียนได้

Kitao and kitao (1996) กล่าวว่า การทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสารถูกใช้เพื่อวัดทักษะสื่อสาร (productive skills) และทักษะการรับสาร (receptive skills) สำหรับทักษะการสื่อสาร ผู้เรียนถูกทดสอบความเหมาะสมของประโยคมากกว่าความถูกต้องของไวยากรณ์ ทักษะการรับสารควรเน้นที่จุดประสงค์ของผู้พูดมากกว่ารายละเอียดเฉพาะ ซึ่งประเภทของทักษะถูกรวมไว้ในรูปแบบการทดสอบการสื่อสาร ดังนั้น ผู้เรียนต้องสามารถเข้าใจและโต้ตอบกลับได้อย่างเหมาะสม

Norris (2000) การประเมินผลทางเลือกใหม่ (alternative assessments) อย่างเช่น แฟ้มสะสมงาน (portfolios) การประเมินตนเอง (Self assessment) การประเมินโดยเพื่อน (peer assessment) และการสังเกตจะให้ความสนใจกับการทดสอบฐานการปฏิบัติ และภาระงานปฏิบัติ สอดคล้องกับ Heaton (1988) ที่เสนอวิธีการประเมินการปฏิบัติ สำหรับทักษะการพูดโดยเสนอการสัมภาษณ์ (interview) การบรรยายรูปภาพ (picture description) การแสดงบทบาทสมมติ (role play) และการแก้ปัญหา (Problem solving task) ทั้งการทำงานคู่ (pair work) และงานกลุ่ม (group work) สำหรับทักษะการฟังได้เสนอบทสนทนา (dialogues) การบรรยาย (lecture) และการพูดคุยกันเอง (individual talk)

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 246) กล่าวถึง ทักษะการพูด ว่าเป็นการฟังข้อความที่เป็นภาษาพูด ไม่ใช่ นำภาษาเขียนมาพูดโดยไม่ได้ปรับเปลี่ยน การทดสอบทักษะพูดจะเน้นการสื่อความหมายมากกว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งสำคัญรองลงมาจาก “ความหมาย” ของสารของผู้พูดที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด การทดสอบพูด ผู้เรียนต้องรู้วัตถุประสงค์ของการพูดและบทบาทของตนเองว่าพูดในฐานะใด หรือสวมบทบาทใด และต้องรู้ว่าจะพูดในสถานการณ์ใด โดยมีรูปแบบ 3 แบบ ดังนี้

- 1) พูดปากเปล่าเพียงอย่างเดียว เช่น กล่าวรายงาน อธิบาย เล่าเรื่อง ให้คำแนะนำ
- 2) สัมภาษณ์ และสนทนา ซึ่งเป็นการพูดระหว่างบุคคล 2 คน มีครูเป็นผู้ป้อนคำถาม
- 3) พูดเป็นกลุ่ม เช่น การอภิปราย การโต้วาที ซึ่งมีการเตรียมมาล่วงหน้าเพื่อแสดงความคิดเห็นของตน โดยสิ่งที่พิจารณาขณะฝึกทักษะการพูด คือ 1) การออกเสียงที่ถูกต้อง 2) ความคล่องในการพูด จังหวะที่ใช้ 3) ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ที่ใช้ 4) ความเหมาะสมของคำศัพท์และสำนวนที่ใช้ และ 5) ปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารที่เป็นไปอย่างสะดวกและได้ผล

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษสามารถทำควบคู่กับการวัดผลทักษะการฟังได้ หรืออาจวัดผลการพูดเพียงอย่างเดียวก็ได้ โดยควรเน้นการวัดความสามารถในการพูด

เพื่อการสื่อสาร ศิตา เยี่ยมขันติถาวร (2556, หน้า 135 – 136) กล่าวว่า การวัดและประเมินหรือการสอบทักษะการพูดมีหลากหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับเกณฑ์ และวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนได้ตั้งไว้แตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. การพูดหน้าชั้น หรือพูดเดี่ยวกับครูตามหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้ เรียกว่า speech และสามารถแบ่งออกเป็น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง หรือการกล่าวแสดงความคิดเห็น หรือการกล่าววิพากษ์วิจารณ์ ครูผู้สอนอาจให้หัวข้อให้ผู้พูดเตรียมเนื้อหาและทักษะการพูด รูปแบบประโยค การใช้วัจนภาษา สีหน้าเข้ามาประกอบการพูด หรืออาจประเมินโดยไม่มีหัวข้อเพื่อไม่ให้เกิดการเตรียมตัวมาก่อน

2. การสอบสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่ครูผู้สอนนิยมใช้ในการวัดและประเมิน รวมถึงการสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านสมรรถนะการพูด โดยผู้สอนป้อนคำถามต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้เคยเรียนมาแล้ว หรือคำถามเพื่อให้ผู้พูดได้แสดงความคิดเห็น การสอบลักษณะนี้สร้างความเครียดให้กับผู้สอบไม่น้อย ดังนั้น ครูผู้สอบต้องเริ่มจากการถามคำถามง่าย ๆ หรือทักทายด้วยประโยคง่าย ๆ ก่อนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความผ่อนคลายและไม่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล

3. การจับคู่สนทนาหรือการพูดระหว่างบุคคล 2 คน โดยครูผู้สอนอาจให้หัวข้อผู้สอบไปก่อนเพื่อให้ผู้สอบไปสร้างหรือประยุกต์บทสนทนาในรูปแบบที่เคยเรียนมาแล้ว ผู้สอบมาแสดงหน้าชั้นเรียนหรือกับครู หรือครูอาจไม่ให้หัวข้อไปเตรียมตัว แต่ให้ผู้เรียนจับคู่มา แล้วสร้างบทสนทนาในขณะที่สอบเลย ซึ่งอาจจะยากสำหรับผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษน้อย หัวข้อบทสนทนาที่ใช้โดยทั่วไป เช่น การถามทิศทาง การสั่งอาหารในภัตตาคาร การซื้อของในร้านค้า การโต้ตอบทางโทรศัพท์ การจองห้อง จองตั๋วภาพยนตร์

4. การสอบแบบกลุ่ม สามารถแบ่งออกได้ดังนี้ การแสดงบทบาทสมมติเป็นกลุ่มหรือการเล่นละคร การอภิปราย หรือการโต้วาทีซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่มโดยมีกรรมการให้คะแนนเป็นผู้ให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล

แสงระวี ดอนบัวแก้ว (2558, หน้า 156) กล่าวว่า การประเมินผลทางการพูด คือการวัดความสามารถโดยส่วนรวม เป็นการตัดสินประสิทธิผลของผู้เรียนในการนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารควรเน้นที่ความสามารถของผู้เรียนที่จะสื่อสารในสถานการณ์เฉพาะ การวัดความสามารถของผู้เรียนที่จะพูดหรือเขียนหรือเข้าใจข้อความได้

ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่พัฒนาควบคู่กัน ไม่สามารถแยกกันได้ ดังนั้นการวัดและประเมินผลจึงต้องประเมินไปพร้อมกัน ดังนั้น การจัดกิจกรรมการสอน

ทักษะการฟังและการพูดนั้น ผู้สอนควรเลือกใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การให้นักเรียนฟังการถามคำถามจากครู ฟังเทป ฟังเพลง และควรให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดในกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร เพื่อให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการพูดที่ดียิ่งขึ้น

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้เสนอเกณฑ์การให้คะแนนการพูดของผู้เรียนจากองค์ประกอบของการพูดโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความสามารถในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจสิ่งที่ตนพูด
 - 1.1 พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อกันจนไม่สามารถสนทนากันได้
 - 1.2 พูดซ้ำมากและไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้นๆหรือประโยคที่ใช้กันอยู่ประจำ
 - 1.3 มีความลังเลบ่อย และพูดตะกุกตะกัก บางประโยคไม่สมบูรณ์
 - 1.4 มีความลังเลในการพูดบางครั้งบางคราว มีตะกุกตะกักบ้างเพราะพูดประโยคใหม่และต้องจัดเรียงคำ
 - 1.5 พูดได้อย่างสบายราบรื่น แต่ยังรู้ว่าไม่ใช่เจ้าของภาษาเมื่อพิจารณาจากความเร็วและความสม่ำเสมอของการพูด
 - 1.6 พูดได้ทุกหัวเรื่องอย่างสบายและราบรื่นเหมือนเจ้าของภาษา
2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ
 - 2.1 ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เรียนพูดได้เลย
 - 2.2 เข้าใจเพียงเล็กน้อยที่เป็นส่วนย่อย ๆ หรือคำเดียว ๆ
 - 2.3 เข้าใจบางกลุ่มคำและบางวลี
 - 2.4 เข้าใจประโยคที่สั้น ๆ
 - 2.5 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดเป็นส่วนใหญ่
 - 2.6 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดทั้งหมด
3. ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร
 - 3.1 ผู้เรียนไม่ได้นำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเลย
 - 3.2 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดน้อยมาก
 - 3.3 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดบ้าง
 - 3.4 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดพอสมควร
 - 3.5 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเป็นส่วนมาก
 - 3.6 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดทั้งหมด

4. ความพยายามในการสื่อสาร

- 4.1 ผู้เรียนหยุดเงียบเป็นเวลานานโดยไม่ใช้ความพยายามพูดให้จบความ
- 4.2 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารน้อยมาก และยังขาดความกระตือรือร้น
- 4.3 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารบ้าง แต่ยังไม่แสดงความไม่สนใจ
- 4.4 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสาร แต่ไม่รู้จักใช้ท่าทางหรือสีหน้า
- 4.5 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารอย่างแท้จริง และรู้จักใช้ท่าทางช่วยผู้เรียนพยายาม

เป็นพิเศษที่จะสื่อสาร โดยใช้ทั้งภาษาพูดและท่าทางประกอบ

สรุปได้ว่า การประเมินความสามารถทางการฟังและพูด ภาษาอังกฤษสามารถทำได้หลายวิธีด้วยกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับเกณฑ์การประเมินความสามารถทางการฟัง พูด ภาษาอังกฤษมาจากรัตนา ศิริลักษณ์ (2540) มาใช้เป็นเกณฑ์ประเมินความสามารถทางการฟังพูดเพื่อทดสอบผู้เรียนระหว่างเรียน

7. กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

7.1 การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม (Game)

ริด (Read, 2007) กล่าวว่า เกมเป็นสิ่งเร้าความสนใจ มีความหลากหลายทำให้เกิดทัศนคติทางบวกในการเรียนภาษาอังกฤษ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทำให้เชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้น ลักษณะพิเศษของเกมที่ดีว่ามีผลต่อการพัฒนาภาษา คือ ภาษาเป็นเครื่องมือในการเล่น ถ้าต้องการอยู่ในเกมได้นาน หรือไปถึงจุดหมายให้เร็วที่สุดก็ต้องมีความสามารถทางภาษา คนเล่นต้องพัฒนาภาษาของตนเองให้ดี เพื่อที่จะได้เล่นเกมได้บรรลุเป้าหมาย คนเล่นเกมพัฒนาภาษาโดยไม่รู้ตัว

เลวิซ (Lewiz, 2000) กล่าวว่า เกมเป็นกิจกรรมที่นิยมใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศมากที่สุด ทั้งนี้เพราะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษา เกมสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศต้องเริ่มจากเกมที่มีกติกาง่ายๆ ไม่ซับซ้อน ฝึกให้ผู้เรียนพูดคำซ้ำๆ แต่ต้องสนุกสนานและตื่นเต้น เช่น เกมที่ใช้บัตรคำในการสอนศัพท์และโครงสร้างประโยคซึ่งถือเป็นเกมไม่ซับซ้อน นอกจากบัตรภาพและบัตรคำยังสามารถใช้บัตรสัมภาษณ์ (Interview card) ซึ่งมีข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับชื่อและอายุ ลักษณะกิจกรรมสัมภาษณ์เป็นการขอและให้ข้อมูลด้วยการถาม-ตอบ เกมที่ใช้บัตรสัมภาษณ์ถือว่าเป็นเกมที่ซับซ้อนกว่าเกมที่ใช้บัตรภาพหรือบัตรคำ ครูผู้สอนต้องเลือกเกมให้เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนและสอดคล้องกับความสนใจ ครูต้องประเมินว่าการเล่นเกมแต่ละครั้งผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษามากน้อยเพียงใด การใช้เกมสำหรับผู้เรียนภาษาครูต้องเป็นผู้นำ

เกมและผู้เรียนต้องมีโอกาสได้ฝึกภาษาอย่างถูกต้อง เลวิชกล่าวว่าหลักการใช้เกมในการสอนภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1. เลือกเกมที่เหมาะกับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน
2. เตรียมอุปกรณ์ในการเล่นให้พร้อม
3. อธิบายกติกาให้ชัดเจน
4. ถ้าเห็นว่ากติกาบางอย่างไม่เหมาะสม สามารถเปลี่ยนแปลงได้
5. ใช้เทคนิคในการจัดกลุ่มหรือทีมอย่างหลากหลาย

ทิตนา แชมมณี (2556) กล่าวว่า วิธีสอนโดยใช้เกม (Game) คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกานำเนื้อหาและข้อมูลของเกม พฤติกรรมการเล่น วิธีการเล่น และผลการเล่นเกมของผู้เรียนมาใช้ในการอภิปรายเพื่อสรุปการเรียนรู้

ตัวอย่างเกมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ฐป ทอง กว่างสวัสดิ์, 2559) เช่น 1. Jumping bean 2. Can I cross your river, Mr. Crocodile? 3. Birthday line 4. Revision tennis 5. I don't believe you! 6. Grammar ball game

7.2 การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเล่าเรื่อง

การเล่าเรื่อง เป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูด ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูด การแสดง และการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของผู้เรียนที่ช่วยนำไปสู่การแสดงในชั้นอื่น ๆ ต่อไป สามารถใช้ในตอนเริ่มเรื่อง สรุปเรื่องหรือสรุปผลการปฏิบัติกิจกรรมก็ได้

ไรท์ (Wright, 1995 : 6-8) กล่าวถึงประโยชน์ของการเล่าเรื่องว่า ช่วยสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนได้มาก เนื่องจากเด็กมีความต้องการฟังหรืออ่านเรื่องเล่า โดยที่ผู้เรียนอยากจะรู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร การที่ฟังแล้วรู้เรื่องจะเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนต้องการพัฒนาความสามารถในการทำ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น การเล่าเรื่องช่วยให้ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว หากมีความตั้งใจจริง สิ่งที่ได้เรียนรู้จะเป็นประโยชน์ในชั้นผลิตภาษาในอนาคต และกระตุ้นให้อยากพูดและเขียนว่าชอบ หรือไม่ชอบ ประโยชน์ที่สำคัญของการเล่าเรื่องคือ การฝึกการสื่อสารวิธีที่จะฟังให้เข้าใจ พูดและเขียนให้ผู้อื่นสนใจ และเข้าใจเรื่องนั้นด้วย

รีด (Read,2007) กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมเล่าเรื่อง ดังนี้

1. การนำกิจกรรมเรื่องเล่าสู่ห้องเรียน เริ่มจากการนำเรื่องเล่ามาเสริมเนื้อหาหลักโดยใช้เรื่องเล่าในการนำเข้าสู่บทเรียน การใช้เรื่องเล่าเป็นเนื้อหาในบทเรียน และการใช้เลือกเรื่องเล่าที่ผู้เรียนสนใจ แล้วให้ผู้เรียนศึกษาเรื่องเล่าด้วยตนเอง หลังจากนั้นทำภาระงานตามที่ครูกำหนด

2. การเลือกเรื่องเล่า ผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศควรเลือกอย่างระมัดระวัง โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ตรงตามความสนใจ มีภาพประกอบชัดเจน สดงาม และสอดคล้องกับหัวข้อ (topic) ที่ระบุไว้ในหลักสูตร

3. วิธีการเล่าเรื่อง ในการเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังครั้งแรก ครูต้องเตรียมตัวเป็นอย่างดีเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งครูล่ามากที่สุด การแสดงท่าทาง การให้คำ การใช้น้ำเสียงที่ต่างกันของตัวละครมีการหยุดตั้งคำถามเป็นระยะ ๆ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ และต้องมั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนได้ยินเสียงและมองเห็นหน้าและปากของครู ขั้นตอนการเล่าเรื่องประกอบด้วย ขั้นตอนเล่าเรื่องเป็นการสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ควรให้เดาว่าครูจะเล่าเรื่องเกี่ยวกับอะไร ขั้นระหว่างเล่าเรื่อง ครูต้องใช้เทคนิคที่หลากหลายผสมผสานกันเพื่อให้ผู้เรียนสนใจและเข้าใจเรื่องที่เล่า และขั้นหลังจากเล่าเรื่อง เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาของตนเอง อาจจะให้ผู้เรียนเล่าย้อนกลับตอบคำถามจากเรื่องเล่า หรือให้แต่งเรื่องที่คล้าย ๆ กับเรื่องที่ครูเล่าให้ฟัง

7.3 การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ (Role playing)

เซฟเทล และ เซฟเทล (Shafel and Shafel, 1967, p.83-84) ได้ให้ความหมายของบทบาทสมมติว่า หมายถึง วิธีการที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้สถานการณ์ในชีวิตจริง และเป็นแนวทางที่จะช่วยให้บุคคลดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การแสดงบทบาทสมมติจะแฝงไว้ด้วยมวลประสบการณ์ และกลวิธีแก้ปัญหาหลาย ๆ ด้าน

ลี (Lee, 1974, หน้า 95) กล่าวว่า บทบาทสมมติ หมายถึงการเรียนรู้จากการสังเกตบทบาทของผู้แสดงในสถานการณ์ซึ่งต่างจากการแสดงละคร คือ ผู้แสดงบทบาทสมมติจะต้องคิดคำพูดและแสดงท่าทางโดยไม่มีเตรียมบทพูดไว้

ยอร์คีย์ (Yawkey, 1979, หน้า 121) มีความเห็นว่า การแสดงบทบาทสมมติจะเป็นการพัฒนาทักษะด้านภาษาให้กับผู้เรียน ถือเป็น การเพิ่มพูนบทบาทของการติดต่อสื่อสารที่ดี และครูสามารถใช้บทบาทสมมติประกอบการสอนภาษาได้เกือบทุกทักษะ

เมนทส์ (Ments, 1983, หน้า 16)กล่าวว่า บทบาทสมมติคือการให้ผู้เรียนจินตนาการว่าตนเป็นบุคคลในสถานการณ์สมมติ จากนั้นให้ผู้เรียนแสดงบทบาทที่คิดว่าบุคคลที่อยู่ในสถานการณ์นั้นรู้สึก

ลิฟวิงสโตน (Livingstone, 1985, หน้า 125) ได้ให้คำจำกัดความของกิจกรรมบทบาทสมมติว่าเป็นกิจกรรมในชั้นเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษา ได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมและบทบาทที่แท้จริง ในส่วนของเนื้อหาที่จะนำมาสอน บางครั้งไม่อาจคาดเดาได้ว่าเนื้อหาหรือสถานการณ์ใดที่เหมาะสมและจำเป็นสำหรับผู้เรียน สิ่งที่ทำได้ดีคือฝึกผู้เรียนได้เข้าใจถึงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงบทที่ได้รับ มุ่งวิธีการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะความรู้ที่ได้เรียน และนำมาประยุกต์ในสถานการณ์ต่าง ๆ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539, หน้า 142-143) กล่าวถึงกิจกรรมบทบาทสมมติว่าเป็นกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมาเป็นเครื่องมือในการสอน โดยผู้เรียนสวมบทบาทนั้น และแสดงพฤติกรรมไปตามความรู้สึก อารมณ์ และเจตคติของผู้แสดงที่มีต่อบทบาท การแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่เอื้อประโยชน์ให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษา เพราะการสร้างสถานการณ์สมมติ และให้ผู้เรียนสวมบทบาทต่าง ๆ ในสถานการณ์ที่กำหนดไว้ จะช่วยให้เกิดจินตนาการ และแรงบันดาลใจที่จะนำทักษะทางภาษาที่ได้เรียนรู้มาใช้เพื่อการสื่อสาร การแสดงบทบาทสมมติในกิจกรรมการสอนภาษามุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างผู้เกี่ยวข้องในสถานการณ์หนึ่ง ๆ และชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ของการใช้คำที่ถูกต้องและเหมาะสม

ทิสนา แคมมณี (2556) วิธีสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ (Role playing) คือกระบวนการสอนที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตน และนำเอาการแสดงออกของผู้แสดงทั้งทางด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่สังเกตพบมาเป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

จิตรา อภิชัย (2558) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติถือเป็นเครื่องมือและกลวิธีอย่างหนึ่งครูจะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนทุกสภาวะในชั้นเรียนตามโอกาสที่สมควร โดยให้นักเรียนแสดงออกจากเรื่อง ที่ได้ขานนำมาสมมติมีการแสดงออกอย่างอิสระ ทั้งท่าทางการพูด การแสดงท่าทางต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนที่ออกมาแสดงมีความเข้าใจในเรื่องที่แสดงได้อย่างลึกซึ้ง และสามารถจดจำไปได้ยาวนาน ถ้าเป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจก็จะตั้งใจและจดจำได้ไปตลอดชีวิต

สรุปได้ว่ากิจกรรมบทบาทสมมติ (Role playing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงออก ความรู้สึกนึกคิดของตนตามสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาโดยใช้บทบาทสมมติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง

มากที่สุด โดยผู้เรียนมีอิสระในการเลือกใช้ภาษาให้เหมาะกับบุคคลและสถานการณ์ นำประสบการณ์การเรียนรู้มาใช้ในการฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหมาย เกิดความสนุกสนาน สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ทศนา แคมมณี (2555) การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้และการดำเนินกิจกรรมกลุ่มสามารถนำไปใช้ได้หลายวิธีดังนี้

1. เกม (Game) การสอนโดยใช้เกม เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ผู้เล่นยินยอมที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไข เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ มักจะมีผลแพ้และชนะ การเล่นเกมจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีที่จะเอาชนะต่ออุปสรรคต่าง ๆ และได้ฝึกฝนเทคนิคและทักษะที่ต้องการ รวมทั้งช่วยให้การเรียนรู้มีชีวิตชีวาและผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน

2. บทบาทสมมติ (Role-Play) การสอนโดยใช้บทบาทสมมติ เป็นการสอนที่ใช้ตัวละครที่สมมติขึ้นจากสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความจริง มาใช้เป็นเครื่องมือในการสอน โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทเป็นตัวละครนั้น ๆ และได้แสดงความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับบทบาทของตัวละครที่ได้รับออกมา วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงบทบาทของตัวละครและสามารถวิเคราะห์ถึงความรู้สึกพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่นได้อย่างลึกซึ้ง

3. กรณีตัวอย่าง (Case) การสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง เป็นการสอนที่ใช้เรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นมาดัดแปลงและใช้เป็นตัวตัวอย่าง หรือใช้เป็นเครื่องมือที่ให้ผู้เรียนศึกษาวิเคราะห์และอภิปรายร่วมกัน ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักคิดแก้ปัญหาได้หลายรูปแบบ ผู้เรียนจะคิดพิจารณาข้อมูลที่ตนเองได้รับอย่างละเอียดถี่ถ้วน นอกจากนี้ยังช่วยให้การเรียนรู้มีลักษณะใกล้เคียงกับความจริง

4. สถานการณ์จำลอง (Simulation) การสอนที่ใช้สถานการณ์จำลองเป็นการสอนโดยการจำลองเรื่องราวขึ้นให้เหมือนจริงหรือใกล้เคียงกับความจริง มาเป็นเครื่องมือในการสอน โดยผู้เรียนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้น มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์และใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลจริงในสภาพการณ์นั้นมาใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกับสถานการณ์จริง ผู้เรียนจะมีโอกาสทดลองแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งในสถานการณ์จริงอาจมีความเสี่ยง ประสบการณ์จากการเล่นสถานการณ์จำลองจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในสภาพความเป็นจริงที่ซับซ้อน

5. กลุ่มย่อย (Small Group) การใช้กลุ่มย่อยในการสอนช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีการปรับตัวและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน โดยการเรียนรู้บทบาทหน้าที่และการแก้ปัญหาตัดสินใจร่วมกัน ผู้เรียน

จะได้แลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ ความรู้ และความคิดเห็นซึ่งกันและกันด้วย

Mehwish (2015) เสนอกิจกรรมในวิธีเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ที่เป็นประโยชน์การเรียนรู้ของนักเรียน คือ 1) Chain stories 2) Puzzle Games 3) Brain storming 4) Group work และ Individual activities ได้แก่ 1) Interview activity 2) Survey and Questionnaires 3) Quiz and competitions 4) Advertisements and flyers making 5) Case study 6) Discussions และ 7) Role plays

Shabana Thayniath (2012) เสนอว่า เพื่อให้การเรียนรู้แบบโต้ตอบและน่าสนใจควรมีกิจกรรมสั้น ๆ ในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งจะช่วยให้สามารถฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษได้มากขึ้น พัฒนาศัพท์และทักษะการพูดของตนเอง ครูควรมีโอกาสที่จะใช้รายการตรวจสอบเพื่อตัดสินใจว่า กิจกรรมบางอย่างเหมาะสมสำหรับวัตถุประสงค์ในการสอนหรือไม่ และเสนอกิจกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ Brainstorming Word/Sentence Building Jigsaws Method Just minute และ Twenty Questions Game

และผู้วิจัยเลือกกิจกรรมเกม กิจกรรมการเล่าเรื่อง การแสดงบทบาทสมมติโดยใช้บทสนทนาจากตำราเรียน (Role playing Controlled Through a Course Book Dialogues) ซึ่งประยุกต์ใช้บทสนทนาจากตำราเรียนมาใช้ให้น่าสนใจ และสมจริงมากขึ้น และยังเป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นระดับชั้นที่ผู้วิจัยเลือกสำหรับการทำวิจัยในครั้งนี้

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในประเทศ

8.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ศุภวรรณ นาคินิล (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง – การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านตามรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ (1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการกระตุ้น ความสนใจ ทบทวน ความรู้เดิมเพื่อเข้าสู่เนื้อหา โดยใช้รูปภาพ เกม เพลง การเล่านิทาน (2) ชี้นสอน ประกอบด้วยขั้นย่อย 3 ขั้น คือ 1) ชี้นำเสนอโดยการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน 2) ชี้นฝึกปฏิบัติ ให้นักเรียนได้ฝึกถาม ตอบ สนทนาโต้ตอบตามเนื้อเรื่องของกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน 3) ชี้นำไปใช้ ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง การพูดโดยแสดงบทบาทสมมติ (3) ชี้นสรุป ให้นักเรียน

สรุปเนื้อหาด้วยตัวเอง (4) ชั้นประเมินผล ประเมินจากแบบฝึกหัดและแบบบันทึกผลการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน พบว่าจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินเฉลี่ยร้อยละ 83.33 และมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษร้อยละ 75.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 70 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน นักเรียนมีความเห็นด้วยในระดับมากคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.19 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน

จิตาภา พรหมเรือง (2555) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ กรุงเทพมหานคร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ธัญลักษณ์ อรดี (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมการสื่อสาร โดยการอภิปราย (Discussion) การแก้ปัญหา (Problem Solving) และการแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการสื่อสาร และ 2) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 49 คน การวิจัยเป็นแบบผสมผสาน ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังใช้กิจกรรมการสื่อสารทั้ง 3 แบบ สูงกว่าก่อนเรียน (ก่อนเรียน = 60.80; หลังเรียน = 85.63) 2. ทศนคติของนักเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ทั้ง 3 กิจกรรมการสื่อสารได้รับการจัดอันดับดี ($\bar{x} = 4.50$)

สุวิมลนัย ภูนาพรรณ (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าขนอยยางพิทยาคม องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีประสิทธิภาพ 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรม

บทบาทสมมติ และ 3. เพื่อศึกษาาระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 40 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัย มีดังนี้ 1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.68/81.54 2. ความสามารถด้านการพูดของนักเรียนหลังการทดลองเพิ่มขึ้นจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$)

วิมลศรี ภักดี (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาสื่อเสริมทักษะการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการดูแอนิเมชันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของสื่อเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการดูแอนิเมชันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีเกณฑ์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้สื่อเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการดูแอนิเมชันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อสื่อเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการดูแอนิเมชัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 22 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. สื่อเสริมทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารด้วยการดูแอนิเมชันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 80.46/78.83 2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้สื่อเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการดูแอนิเมชันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้สื่อเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการดูแอนิเมชันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ธีระศักดิ์ สินชัย (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบ ทีม คู่ เดี่ยว : กรณีศึกษาของโรงเรียนบ้านขอนแก่น ตำบลขอนแก่น อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบทีม คู่ เดี่ยว ต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้วิธีการเรียนรู้ดังกล่าว ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผลการวิจัย ปรากฏดังนี้ (1) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้

วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบ ทีม คู่ เดี่ยว มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยนักเรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบ ทีม คู่ เดี่ยว โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ชญานิน พันธุ์ศรีสุวรรณ (2560) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3/2 หลังจากการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสื่อสาร 2) เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ก่อนและหลังจากการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสื่อสาร กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวมินทราชูทิศ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ23102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 39 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. ผลการศึกษาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีทักษะ การฟัง-พูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 2. ผลการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเอง พบว่า นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยพัฒนาจากระดับคุณภาพปานกลางเป็นระดับคุณภาพดี

8.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ณัฐวุฒิ สกฤณี (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาเจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เปรียบเทียบเจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน ในช่วงก่อนเรียนและหลังเรียน 2. เปรียบเทียบเจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ 3. ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ช่วงก่อนเข้าเรียน ระหว่างเรียนและหลังเลิกเรียน จำแนกตามระดับของเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 50 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. เจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรม

เป็นฐานช่วงหลังเรียนสูงกว่าช่วงก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. เจตคติแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานสูงกว่่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ในช่วงก่อนเข้าเรียนระหว่างเรียนและหลังเลิกเรียนของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานที่จำแนกตามระดับของเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ทั้งสองระดับมีพัฒนาการที่ดีขึ้น

ธีรารัตน์ พลายเล็ก (2560) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความคิดเชิงมโนทัศน์เรื่องสัทศาสตร์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงมโนทัศน์เรื่องสัทศาสตร์ของนักศึกษาหลังจากการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานโดยให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 1 กลุ่มเรียน ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยให้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ผลการวิจัย พบว่า หลังจากการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน นักศึกษามีความสามารถในการคิดเชิงมโนทัศน์เรื่องสัทศาสตร์ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยนักศึกษามีความสามารถในการคิดเชิงมโนทัศน์เฉลี่ยร้อยละ 79.33 ในด้านความพึงพอใจของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุดคือการได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนหรือการทำกิจกรรมต่างๆ รองลงมาคือ นักศึกษามีโอกาสศึกษาค้นคว้าความรู้ และได้ใช้กระบวนการคิด การวิเคราะห์ และการแก้ปัญหาระหว่างการทำกิจกรรมต่างๆ และข้อที่นักศึกษามีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

8.2 วิจัยต่างประเทศ

8.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

John Vijayan C (2014) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดโดยใช้บทสนทนาและกิจกรรมการพูดคุยเล็ก ๆ วัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความมั่นใจของตนเองในทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา รวมถึงความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนและผู้สอนซึ่งเป็นวิธีการสร้างบรรยากาศการพูดสำหรับผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่า การ

พัฒนาการพูดการสนทนาและกิจกรรมการพูดคุยแบบเล็กๆทำให้ผู้เรียนได้รับความมั่นใจในการเผชิญสถานการณ์ และยังได้รับประโยชน์ใหม่ของคำและประโยคจากกลุ่มเพื่อนซึ่งถือเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนในการพัฒนาทักษะการพูดและความมั่นใจในตนเองของผู้เรียน

Ratih Inayah (2015) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนผ่านเทคนิคการเล่าเรื่อง (Storytelling) เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดและเจตคติของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง ผลการศึกษาพบว่า 1) เทคนิคการเล่าเรื่องมีผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดโดยระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เทคนิคการเล่าเรื่องเป็นไปในทางบวก ผู้เรียนมีความสนใจในกระบวนการเรียนรู้และให้ความสนใจในบทเรียน ยิ่งไปกว่านั้นการใช้เทคนิคเล่าเรื่องยังช่วยพัฒนาทักษะการพูด

8.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

Muhammad Khan (2012) ได้ศึกษาการใช้การสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสาขาวิชาฟิสิกส์ชั้น ปี 2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คนได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบ่งเป็นกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการสอนตามวิธีการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานมีประสิทธิภาพสำหรับการพัฒนาทักษะที่สูงขึ้นของนักเรียน

Zahoor-ul-Haq et al. (2015) ได้ศึกษาผลการใช้การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (ABL) พัฒนาศาสนาสามารถด้านการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการสอนตามวิธีการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่าการทดสอบก่อนเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีผลการทดสอบเท่า ๆ กัน แต่ผลการทดสอบหลังเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

Zahoor-ul-Haq et al. (2017) ได้ศึกษาพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายจำนวน 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการสอนตามวิธีการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่าการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาทักษะ

การพูดของนักเรียนได้ ผลการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Mehwish (2015) เสนอกิจกรรมในวิธีเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ที่เป็นประโยชน์การเรียนรู้ของนักเรียน คือ 1) Chain stories 2) Puzzle Games 3) Brain storming 4) Group work และ Individual activities ได้แก่ 1) Interview activity 2) Survey and Questionnaires 3) Quiz and competitions 4) Advertisements and flyers making 5) Case study 6) Discussions 7) Role plays และเสนอตัวชี้วัดที่มีอยู่โดยการมีส่วนร่วมโดยตรงหรือผ่านทางวิธีการเรียนรู้โดยตรง มีอิทธิพลต่อการเพิ่มความรู้อะไรและรักษาความรู้ไว้ในป่าที่สถานนักการศึกษาและครูเผชิญปัญหาในการเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน โดยใช้วิธีสอนนี้ เนื่องจากหนังสือตำราหรือวัสดุการเรียนการสอนไม่สามารถใช้ได้ ขาดทรัพยากรช่วยสอนที่เหมาะสม วัสดุและหลักสูตรการเรียนรู้มีผลต่อกระบวนการเรียนการสอน

เมฮวิช อัสลัม (Mehwish Aslam, Abstract: 2015) เสริมสร้างทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาผ่านการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม (Activity Based Learning) มีจุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมอย่างหลากหลาย กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 – 5 โดยการสุ่มตัวอย่างได้รับการสังเกตการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนทางไวยากรณ์ไปสู่การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เนื่องจากเป็นวิธีการที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และนำเสนอกิจกรรมใหม่ ๆ ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ในการเพิ่มความรู้อะไรของนักเรียนผ่านกิจกรรมในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียนในลักษณะที่เป็นบวก

Iqbal Shah and Tayyaba Rahat (2014) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการเทคนิคการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐานในรายวิชาวิทยาศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างเทคนิคการสอนกับการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 25 คน โดยกลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย และกลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งจากการดำเนินการทดลอง พบว่า ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองดีขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้ยังพบว่าการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐานก่อให้เกิดผู้เรียนมีประสิทธิภาพด้านความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการประยุกต์ดีว่าการสอนแบบบรรยายในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับประถมศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย รายละเอียด และวิธีการในการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและตรวจสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 การใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและตรวจสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
ผู้ให้ข้อมูลในขั้นตอนนี้ ได้แก่

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1.1 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน

1.2 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษหรือ

ภาษาศาสตร์ จำนวน 2 คน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคนทีพิทยาคม ปีการศึกษา 2560 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร เขต 41 จำนวน 42 คน ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

2.1 การทดลองแบบรายบุคคล จำนวน 3 คน ซึ่งได้มาจากนักเรียนที่มีผลการเรียน

เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน

2.2 การทดลองแบบกลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาจากนักเรียนที่มีผลการเรียน
เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 3 คน

2.3 การทดลองแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากนักเรียนที่มีผลการ
เรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะ
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 กิจกรรม

2. แบบประเมินคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based
Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1
ฉบับ

3. แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
จำนวน 1 ฉบับ

การสร้าง ตรวจสอบคุณภาพ และหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้
กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 1 ในการสร้าง ตรวจสอบคุณภาพ และหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็น
ฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี หลักการที่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนโดยใช้
กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี หลักการที่เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์หลักสูตร
โดยทำการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

2.1 คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

2.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

2.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.4 หน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา มาตรฐาน/ตัวชี้วัด และโครงสร้างเวลาเรียน

2.5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3. วิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อนำไปกำหนดขอบเขตของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา ของหลักสูตร เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4. จัดทำตารางวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ โดยจำแนกชื่อเรื่องหรือเนื้อหา และจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการสอน

นำเนื้อหา มาสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ววิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง ความคิดรวบยอด และจุดประสงค์การเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังตาราง ตาราง 2 ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง ความคิดรวบยอด และจุดประสงค์การเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ที่	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์การเรียนรู้
I'm New here.	การฟังและพูดสนทนาทักทาย แนะนำตนเองและการกล่าวลา การถาม-ตอบ ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะนำผู้อื่น ผักผ่อนในเข้าไปในการใช้โครงสร้างประโยคเพื่อการสื่อสารผ่านการใช้กิจกรรมอย่างหลากหลายในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม	1. นักเรียนฟังและพูดถามตอบเกี่ยวกับการทักทาย การแนะนำตัวตนเอง การแนะนำตัวผู้อื่นได้ 2. นักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับผู้อื่นผ่านกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role play) ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้
Where are you from?	การฟังและพูดโดยใช้โครงสร้าง ประโยค และสำนวนเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล การขอและให้ข้อมูลส่วนบุคคล อายุ ถาม-ตอบประเทศ และสัญชาติ รวมถึงการบรรยายข้อมูลส่วนตัวของบุคคล ผ่านการใช้กิจกรรมอย่างหลากหลายในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม	1. นักเรียนฟังและพูดถามตอบเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนบุคคลได้ 2. นักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับผู้อื่นผ่านเกม (Conversation game) และกิจกรรมการเล่าเรื่อง (Storytelling) และกิจกรรมตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้

กิจกรรมการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์การเรียนรู้
English around the world.	การฟังและพูดโดยใช้โครงสร้าง ประโยค และสำนวนเกี่ยวกับการสนทนาซื้อขาย สิ่งของอันเป็นพื้นฐานสำคัญในการสื่อสารและสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลผ่านการใช้กิจกรรมอย่างหลากหลายในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม	1. นักเรียนฟังและพูดถาม-ตอบข้อมูลเกี่ยวกับสนทนาซื้อขายสิ่งของเป็นภาษาอังกฤษได้ 2. นักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับผู้อื่นผ่านเกมสนทนา (Conversation game) และกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ (Role play) ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้
Who's that?	การฟังและพูดโดยใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ และคำบรรยายคุณลักษณะบุคคล การบรรยายบุคคลที่มีชื่อเสียงในอาชีพต่าง ๆ การพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล บุคคลที่ตนชื่นชอบ ผ่านการใช้	1. นักเรียนฟังและพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลอื่น บุคคลที่ชื่นชอบได้ 2. นักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับผู้อื่นผ่านกิจกรรมตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้
Do you have a tablet?	การฟังและพูดโดยใช้โครงสร้าง ประโยค สำนวน เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงและสิ่งของที่ตนเป็นเจ้าของ การสนทนาถาม-ตอบ ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงและสิ่งของที่ตนชื่นชอบ การพูดบรรยายถึงสิ่งที่ตนชื่นชอบโดยผ่านการใช้กิจกรรมอย่างหลากหลายในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม	1. นักเรียนฟังและพูดถาม-ตอบข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงและสิ่งของที่ตนชื่นชอบได้ 2. นักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับผู้อื่นผ่านกิจกรรมเกมสนทนา (Conversation game) การแสดงบทบาทสมมติ (Roleplaying) ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้

6. เขียนกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง โดยประยุกต์ใช้ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) มีขั้นตอนในการสอน ดังนี้

6.1 ขั้นนำ การให้ผู้เรียนเกิดความสนใจก่อนนำเข้าสู่บทเรียน ผ่านสื่อ รูปภาพ วิดีโอ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมในขั้นต่อไป เกิดความเข้าใจตรงกันและสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามความเข้าใจด้วย

6.2 ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์ เป็นการทบทวนและสำรวจความรู้เดิม เกี่ยวกับความรู้ขั้นการสอนและเตรียมผู้เรียนสู่การลงมือปฏิบัติกิจกรรม (Activities) เพื่อให้เกิด ประสบการณ์ตรง โดยที่กิจกรรมจะต้องคัดเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องในบทเรียน

6.3 ขั้นกิจกรรม ได้แก่ การดำเนินกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย ผู้เรียนฝึกใช้ ทักษะทางภาษาทั้งด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรม โดยการให้ ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ นำเสนอโดยการพูด และการแสดงออกตามรูปแบบกิจกรรมที่กำหนดให้

6.4 ขั้นสรุปและนำไปใช้ นักเรียนสรุปความคิดรวบยอด เชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้ นำความรู้ที่ได้รับจากขั้นกิจกรรมไปใช้ในชั้นแสดงภาษา (Production) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ มีการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงโดยตนเอง เพื่อน และครูผู้สอน

7. นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ ปรึกษาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ที่มีประสบการณ์ใน ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน ด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษหรือ ภาษาศาสตร์ จำนวน 2 คน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และประเมินความเหมาะสมของ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

โดยกำหนดต้องผ่านเกณฑ์คุณภาพด้านความเหมาะสม คือ ค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.50 ขึ้น ไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต้องน้อยกว่า 1.00 ($\bar{x} > 3.50$, S.D. < 1.00) จากนั้นนำผลที่ได้มา ปรับปรุง และแก้ไขตามคำแนะนำ

7.1 นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปทดลองจัดกิจกรรม การรู้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคนทีพิทยาคม ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 แบบรายบุคคล แบบกลุ่มเล็ก และแบบภาคสนาม โดยนักเรียนทั้งสามกลุ่มนี้ไม่ซ้ำกัน ดังนี้

7.1.1 การทดลองแบบรายบุคคล จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบด้านภาษา การ นำเสนอเนื้อหา และรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้

7.1.2 การทดลองแบบกลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการ เรียนรู้

7.1.3 การทดลองแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

7.2 จัดทำกิจกรรมการเรียนรู้เป็นฉบับสมบูรณ์ จำนวน 5 ชุด เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ตอนที่ 2 การแสดงบทบาทสมมติ (Role play) ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) และแนวทางการทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของอัครา วงศ์โสธร

2. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของผู้วิจัยหลายท่านดังนี้ แบบวัดทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของ อารีย์ ปรีดีกุล (2553, 81 – 86)

3. ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

4. จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ผลการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังตาราง

ตาราง 3 วิเคราะห์ข้อสอบให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ผลการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้

ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ทั้งหมด	ต้องการ
I'm New Here	- ฟัง และพูดสนทนาถามตอบเกี่ยวกับการตกทาย การแนะนำตัวตนเอง การแนะนำตัวผู้อื่นได้	8	6

ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ทั้งหมด	ต้องการ
Where are you from?	- ฟังและพูดสนทนาถามตอบเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนบุคคลได้	8	6
English around the world	- ฟังและพูดสนทนาถาม-ตอบข้อมูลเกี่ยวกับสนทนาซื้อขายสิ่งของเป็นภาษาอังกฤษได้	8	6
Who's that?	- ฟังและพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลอื่น บุคคลที่ชื่นชอบได้	8	6
Do you have a tablet?	ฟังและพูดถาม-ตอบข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงและสิ่งของที่ตนชื่นชอบได้	8	6
รวม		40	30

5. กำหนดจำนวนข้อสอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และใช้จริง 30 ข้อ

6. สร้างแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 2 ตอน ดังนี้

6.1 ตอนที่ 1 ข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ตามตารางวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้

6.2 ตอนที่ 2 เป็นการวัดทักษะการพูดโดยใช้บทบาทสมมติ (Role play) จำนวน 2 ข้อ

7. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบโดยนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบ จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความถูกต้องของข้อความและความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ ใช้การหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งมีเกณฑ์ประเมินความสอดคล้องดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

นำผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร IOC เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ค่า 0.67 – 1.00 จำนวน 40 ข้อ

8. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเคยเรียนมาแล้ว จำนวน 30 คน

9. นำผลการสอบมาวิเคราะห์ดังนี้

9.1 ตอนที่ 1 นำกระดาษคำตอบที่ได้มาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อโดยวิธีของเบรนนัน (Brennan) แล้วตัดข้อสอบไว้เฉพาะข้อที่มีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00

9.2 ตอนที่ 2 นำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากข้อสอบที่คัดเลือกไว้มาหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

10. จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความอนุเคราะห์หนังสือแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญจากบัณฑิตวิทยาลัย
2. นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบใช้เวลา 2 สัปดาห์
3. นำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. นำผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นตอนแบบรายบุคคลแบบกลุ่มเล็ก และแบบภาคสนามมาหาค่า E_1/E_2 โดยผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 นำแบบประเมินความเหมาะสมมาตรวจให้คะแนนจากรายการประเมินในแต่ละข้อ ดังต่อไปนี้

ให้คะแนน 5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ให้คะแนน 4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
ให้คะแนน 3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง

ให้คะแนน 2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
ให้คะแนน 1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.2 นำผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละด้านมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2551, หน้า 82)

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

1.3 กำหนดเกณฑ์ความเหมาะสม คือ ผลการประเมินในแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาตรฐานไว้ไม่เกิน 1

ขั้นตอนที่ 2 การใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 41 ปีการศึกษา 2560

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคนทีพิทยาคม อำเภอเมืองจังหวัด กำแพงเพชร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือในการวิจัยออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบการฟัง มีลักษณะเป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบการพูด มีลักษณะเป็นบทบาทสมมติจำนวน 2 ข้อ และเป็นการให้คะแนน (Rubrics)

3. แบบแผนการวิจัย

ในการทดลองใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) (รัตนะ บัวสนธ์, 2552, หน้า 56)

ตาราง 4 แสดงแบบแผนการวิจัยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การสอบก่อน	การจัดกระทำ	การสอบหลัง
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

เมื่อ T1 หมายถึง การทดสอบก่อนใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน
 X หมายถึง การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน
 T2 หมายถึง การทดสอบหลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยชี้แจงหลักการและเหตุผลของการทำวิจัยในครั้งนี้นี้กับกลุ่มตัวอย่าง 33 คน

4.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4.3 ทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้เวลา 15 ชั่วโมง (ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน)

4.4 เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

5.1 ตอนที่ 1 ตรวจให้คะแนนนักเรียนที่ได้จากแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

5.2 ตอนที่ 2 ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังตาราง

ตาราง 5 เกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เกณฑ์	ระดับ	คะแนน	คุณภาพ
1. คำศัพท์ จำนวน	ดีมาก	4	ใช้คำศัพท์ จำนวนในประโยคที่พูดเพื่อการสื่อสาร ได้หลากหลายเหมาะสมช่วยให้การพูดไม่ติดขัด
	ดี	3	ใช้คำศัพท์ จำนวนในประโยค ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ แต่ไม่หลากหลาย
	พอใช้	2	ใช้คำศัพท์ จำนวนในประโยคแบบ ง่ายๆ และ ติดขัดหรือมีข้อผิดพลาด ไม่เกิน 3 แห่ง
	ควรปรับปรุง	1	ใช้คำศัพท์ จำนวนในประโยคแบบ ง่าย ๆ และ ติดขัดหรือมีข้อผิดพลาด เกิน 4 แห่ง
2. การออกเสียง	ดีมาก	4	ออกเสียงคำศัพท์ และ ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียง ออกเสียงเน้นหนักในคำ/ ประโยคอย่างสมบูรณ์
	ดี	3	ออกเสียงคำศัพท์และ ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเป็นส่วนใหญ่
	พอใช้	2	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็น บางส่วนแต่พอเข้าใจ
	ควรปรับปรุง	1	ออกเสียงคำ/ ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้
3. การนำเสนอเรื่อง	ดีมาก	4	นำเสนอเรื่องได้อย่างน่าสนใจ ผู้ฟังสามารถติดตาม เรื่องได้ตามขั้นตอนตลอดเรื่อง
	ดี	3	นำเสนอเรื่องข้ามขั้นตอนบ้าง แต่ผู้ฟังสามารถ ติดตามเรื่องได้ตลอด
	พอใช้	2	นำเสนอเรื่องข้ามขั้นตอนบ้าง ติดขัด ผู้ฟังไม่ สามารถติดตามเรื่องได้ตลอด
	ควรปรับปรุง	1	นำเสนอเรื่องไม่ต่อเนื่อง ไม่ชวนนำติดตาม
4. ความคล่องแคล่ว ในการสนทนา	ดีมาก	4	พูดสนทนาได้อย่างคล่องแคล่ว ต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดชัดเจนสื่อสารได้ดี

ตาราง 5 (ต่อ)

เกณฑ์	ระดับ	คะแนน	คุณภาพ
5. ท่าทางประกอบกร สนทนา	ดี	3	พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังสามารถสื่อสารได้ ใช้เวลาขาด
	พอใช้	2	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ ไม่ชัดเจนใช้
	ควรปรับปรุง	1	พูดเป็นคำ ๆ เว้นช่วงนาน ทำให้สื่อความไม่ได้
	ดีมาก	4	แสดงท่าทางประกอบและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ดีมาก
	ดี	3	แสดงท่าทางประกอบบ้าง และพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ในระดับดี
	พอใช้	2	พูดโดยไม่แสดงท่าทางประกอบน้ำเสียงคล้ายการอ่านหรือท่องจำ
	ควรปรับปรุง	1	พูดโดยไม่แสดงท่าทางประกอบน้ำเสียงเป็นการพูดแบบท่องจำ

5.3 นำคะแนนที่ได้จากตอนที่ 1 จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน และตอนที่ 2 จำนวน 2 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน รวมเป็น 40 คะแนน จากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

5.4 เปรียบเทียบคะแนนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สถิติ t test (Mean one Sample) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนคนทีพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ปีการศึกษา 2560 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 33 คน ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดประเด็นเนื้อหาที่ต้องการสอบถามความพึงพอใจ
3. จัดทำร่างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม

เป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามประเด็นเนื้อหาที่กำหนดแบบประเมินตามแบบของลิเคิร์ต (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 231)

4. นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในด้านการใช้ภาษาของแบบสอบถามความพึงพอใจ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อคำถาม และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ก่อนเพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนเข้าใจคำถามและวิธีการตอบคำถามแล้วนำผลการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้จริง

6. จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วผู้วิจัยแจกแบบสอบถามความพึงพอใจให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละด้าน แล้วแปลผลของค่าเป็นระดับความพอใจโดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ย ใช้สูตรดังนี้ (ปกกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 214)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน กำลังสองของคะแนนผลรวม
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ใช้สูตรดังนี้ (รัตนะ บัวสนธิ์, 2552, หน้า 103)

$$E_1 = \frac{\sum X_1 / N}{A} \quad \text{และ} \quad E_2 = \frac{\sum X_2 / N}{B}$$

เมื่อ E_1 แทน คะแนนรวมของทุกคนจากแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
 E_2 แทน คะแนนของการใช้แบบทดสอบหลังเรียน
 $\sum X_1$ แทน คะแนนรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน
 $\sum X_2$ แทน คะแนนรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

4. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ใช้สูตรดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2552, หน้า 82)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามข้อนั้น ๆ
	\sum	แทน	การรวม
	R	แทน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5. ค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รายข้อ มีสูตรดังนี้ (ปกรณ ประจันบาน, 2552, หน้า 166)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยาก
	R	แทน	จำนวนผู้ตอบถูก
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

6. ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธี Brennan มีสูตรดังนี้ (ปกรณ ประจันบาน, 2552, หน้า 171)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
	U	แทน	จำนวนผู้สอบที่ตอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบผ่านเกณฑ์
	L	แทน	จำนวนผู้สอบที่ตอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์
	n_1	แทน	จำนวนผู้สอบที่สอบผ่านเกณฑ์
	n_2	แทน	จำนวนผู้สอบที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์

7. หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2539, หน้า 199) มีสูตรดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	X_i	แทน	คะแนนของแต่ละข้อ
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

8. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยสถิติทดสอบที่แบบอิสระ (t – test Dependent) ใช้สูตรดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2552, หน้า 109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}, df = n - 1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่
	D	แทน	ผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่
	$\sum D^2$	แทน	กำลังสองของผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนคู่ของข้อมูล (หรือจำนวนคน)
	df	แทน	องศาหรือชั้นความเป็นอิสระ

9. ค่าความเที่ยงของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีสูตรดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 179)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของเครื่องมือวิจัย
	n	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 เรื่อง ดังนี้

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง I'm New here.
กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง Where are you from?
กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง English around the world
กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง Who's that?
กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง Do you have a tablet?

แต่ละกิจกรรมการเรียนรู้มีองค์ประกอบ ดังนี้

2. แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 2.1 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
 - 2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2.3 สาระสำคัญ
 - 2.4 สาระการเรียนรู้
 - 2.5 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน
 - 2.5.1 ชี้นำ
 - 2.5.2 ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์
 - 2.5.3 ขั้นกิจกรรม
 - 2.5.4 ขั้นสรุปและนำไปใช้
 - 2.6 สื่อและแหล่งเรียนรู้
 - 2.6.1 ใบความรู้
 - 2.6.2 กิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.7 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

หลังจากได้สร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) แล้วผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบความเหมาะสมของส่วนประกอบต่าง ๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการหาคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการหาคุณภาพด้านความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. สาระสำคัญ			
1.1 ความถูกต้อง	4.00	1.00	มาก
1.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.33	.578	มาก
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.67	.578	มากที่สุด

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
รวม	4.33	.578	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.33	.578	มาก
2.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.33	.578	มาก
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	.578	มากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินผลได้ชัดเจน	4.67	.578	มากที่สุด
รวม	4.50	5.00	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้			
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	.578	มาก
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	4.68	.578	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับเวลา	4.33	.578	มาก
3.4 มีความน่าสนใจ	4.33	.578	มาก
3.5 นำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการเรียนต่อไปได้	4.68	.578	มากที่สุด
รวม	4.47	.503	มาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้			
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหา	4.33	.578	มาก
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	.578	มาก
4.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน	4.67	.578	มากที่สุด
4.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.67	.578	มากที่สุด
4.5 ส่งเสริมทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษที่ดี	4.67	.578	มากที่สุด
รวม	4.53	.503	มากที่สุด
5. สื่ออุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้			
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	.578	มากที่สุด
5.2 เหมาะสมกับเวลาที่เรียน	4.67	.578	มากที่สุด
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	4.00	1.00	มาก
รวม	4.44	.509	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
6. การวัดผลและประเมินผล			
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.33	.578	มาก
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	.578	มาก
6.3 ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย เหมาะสมกับกิจกรรม	4.67	.578	มากที่สุด
รวม	4.44	.509	มาก

จากตาราง 6 พบว่าค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการหาคุณภาพด้านความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, S.D.=.509) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามอันดับแรก พบว่า 1.ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ 2.ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ และ 3.ด้านสาระการเรียนรู้

2. ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากนักเรียนแบบรายบุคคล จำนวน 3 คน แบบกลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน และแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน ปรากฏผล ดังนี้

2.1 ผลการหาประสิทธิภาพจากนักเรียนรายบุคคล จำนวน 3 คน (แบบรายบุคคล) ชั้นตรวจสอบด้านภาษา การนำเสนอเนื้อหาและรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้เข้าใจง่ายขึ้นสำหรับนักเรียน การเลือกใช้คำศัพท์ที่ไม่กำกวม และแก้ไขแบบทดสอบหลังเรียนบางข้อให้สอดคล้องกับเนื้อหามากขึ้น

2.2 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากนักเรียน จำนวน 9 คน ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 7 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากนักเรียน 9 คน (แบบกลุ่มเล็ก)

คนที่	ผลการสอบระหว่างเรียน					รวม	คะแนนสอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5		
คะแนนเต็ม	26	26	26	26	26	130	40
รวม	175	168	165	172	164	844	253
เฉลี่ย	19.44	18.67	18.33	19.11	18.22	93.78	28.11
เฉลี่ยร้อยละ	69.44	74.67	65.48	76.44	72.89	71.59	70.28
E_1/E_2						71.59/70.28	

จากตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่างเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 93.78 คิดเป็นร้อยละ 71.59 และค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 28.11 คิดเป็นร้อยละ 70.28 นั่นคือ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ 71.59/70.28 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

ตาราง 8 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากนักเรียน 30 คน (แบบภาคสนาม)

คนที่	ผลการสอบระหว่างเรียน					รวม	คะแนนสอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5		
คะแนนเต็ม	26	26	26	26	26	130	40
รวม	615	589	605	569	588	2966	973
เฉลี่ย	20.50	19.63	20.17	18.97	19.60	98.87	32.43
เฉลี่ยร้อยละ	78.85	75.51	77.56	72.95	75.38	76.05	81.08
E_1/E_2						76.05/81.08	

จากตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่างเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 98.87 คิดเป็นร้อยละ 76.05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลัง

เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 32.43 คิดเป็นร้อยละ 81.08 นั่นคือ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ 76.05/81.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ขั้นตอนที่ 2 ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ในการวิเคราะห์ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียน

(n = 33)

การทดสอบ	\bar{x}	S.D.	D	S.D. _๐	T	Sig.
ก่อนเรียน	12.58	3.05	-8.39	2.54	-19.01*	0.00
หลังเรียน	20.97	3.76				

*P < .05

จากตาราง 9 แสดงว่า การทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.58 และการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.97 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) นี้ ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนโดยแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและแปลความคะแนนความพึงพอใจ คือ ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และโดยภาพรวม โดยแต่ละด้านจำแนกเป็นรายชื่อในแต่ละด้าน ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามซึ่งได้ผลปรากฏดังตาราง

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกเป็นรายด้านและโดยภาพรวม

ด้าน	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1	ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้	4.41	0.41	มาก
2	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.30	0.33	มาก
3	ด้านการวัดและประเมินผล	4.35	0.40	มาก
	โดยรวม	4.36	0.28	มาก

จากตาราง 10 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36$), (S.D = 0.28) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้ รองลงมา คือด้านการวัดและประเมินผล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้จำแนกเป็นรายข้อและโดยภาพรวม

ด้าน	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1	เนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนน่าสนใจ	4.18	0.77	มาก
2	เนื้อหาภาษาอังกฤษไม่ยากเกินไปและสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน	4.33	0.65	มาก
3	ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และการวัดผล	4.42	0.71	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ด้าน	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
	ประเมินผลให้นักเรียนทราบก่อนเรียน			
4	เนื้อหาการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถเข้าใจภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ง่ายขึ้น	4.70	0.53	มากที่สุด
	โดยรวม	4.41	0.41	มาก

จากตาราง 11 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$), (S.D. = 0.41) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 4 เนื้อหาการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถเข้าใจภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ง่ายขึ้น รองลงมา คือ ข้อ 3 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลให้นักเรียนทราบก่อนเรียน ข้อ 2 เนื้อหาภาษาอังกฤษไม่ยากเกินไปและสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันและ ข้อ 1 เนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนน่าสนใจ ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านกิจกรรมการเรียนรู้จำแนกเป็นรายข้อและโดยภาพรวม

ด้าน	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1	การจัดกิจกรรมมีการให้นักเรียนได้รับรู้เนื้อหาทางภาษาเกี่ยวกับภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ และทำความเข้าใจความหมายของเนื้อหา	4.39	0.75	มาก
2	กิจกรรมการเรียนรู้มีอย่างหลากหลายและมีความน่าสนใจ	4.39	0.70	มาก
3	กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	4.06	0.90	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

ด้าน	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
4	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการกระตุ้น สร้างความสนใจและเตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.15	0.83	มาก
5	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา ฝึกการใช้ภาษาโดยใช้กิจกรรมอย่างหลากหลายเพื่อการสื่อสาร	4.55	0.71	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการฟังและพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.52	0.76	มากที่สุด
โดยรวม		4.34	0.38	มาก

จากตาราง 12 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.34$), (S.D. = 0.38) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา ฝึกการใช้ภาษาโดยใช้กิจกรรมอย่างหลากหลายเพื่อการสื่อสาร รองลงมา คือ ข้อ 6 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการฟังและพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ข้อ 1 การจัดกิจกรรมมีการให้นักเรียนได้รับรู้เนื้อหาทางภาษาเกี่ยวกับภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ และทำความเข้าใจความหมายของเนื้อหา ข้อ 2 กิจกรรมการเรียนรู้มีอย่างหลากหลายและมีความน่าสนใจ ข้อ 4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการกระตุ้น สร้างความสนใจและเตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและ ข้อ 3 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านการวัดและประเมินผลจำแนกเป็นรายข้อและโดยภาพรวม

ด้าน	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมไปสื่อสารในชีวิตประจำวันได้	4.21	0.89	มาก
2	การเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์	4.39	0.70	มาก
3	การเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น	4.52	0.67	มากที่สุด
4	มีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล	4.24	0.79	มาก
5	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกและมีความสุขกับการเรียน	4.39	0.83	มาก
	โดยรวม	4.35	0.40	มากที่สุด

จากตาราง 13 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$), (S.D. = 0.40) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 3 การเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น รองลงมา คือ ข้อ 2 การเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ และ ข้อ 5 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกและมีความสุขกับการเรียน ข้อ 4 มีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล และ ข้อ 1 นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมไปสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ตามลำดับ

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และแบบทดสอบจากนั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคณคดีพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ภาคเรียนที่ 2 ทั้งแบบรายบุคคล จำนวน 3 คน แบบกลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน และแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด 2) แบบประเมินคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ และ 3) แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า E_1/E_2

ขั้นตอนที่ 2 การใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยให้แผนการทดลองแบบทดสอบก่อนหลัง (Pretest – Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สถิติที่ใช้ คือ t-test for dependent Samples และ t-test (Mean One Sample Test)

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปผลการวิจัยตามขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1.1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) จำนวน 5 กิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง I'm New here. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Where are you from? กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง English around the world กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Who's that? และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Do you have a tablet?

1.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยนำแบบประเมินความเหมาะสมให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = .517)

1.3 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยให้นักเรียนจำนวน 3 คน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงเนื้อหา กิจกรรมบางส่วนในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 9 คน พบว่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 71.59/70.28 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงคำถามบางข้อและกิจกรรมบางชุดก่อนที่จะนำไปใช้กับนักเรียนจำนวน 30 คน พบว่า มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 76.05/81.08

2. ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 33 คน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.36$, S.D. = .280)

อภิปรายผล

ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็น 76.05/81.08 หมายความว่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในระหว่างเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.05 และมีร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ เฉลี่ยร้อยละ 81.08 แสดงว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.1 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการและขั้นตอนในการจัดทำตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4 ขั้นตอน คือ 1.ขั้นนำ 2.ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์ 3.ขั้นกิจกรรม และ 4.ขั้นสรุปและนำไปใช้ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านกิจกรรมอย่างหลากหลาย ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์หลักการ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ทฤษฎี เอกสาร หลักสูตร เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เอกสารเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) การจัดกิจกรรมที่หลากหลายส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่มีความรู้และทักษะในการใช้

ภาษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์ เลือกสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอนต่อเนื่อง สอดคล้องและส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภวรรณ นาคนิล (2552) พบว่าการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ยทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษร้อยละ 75.22 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 70

2. การใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แผน กับนักเรียนจำนวน 33 คน มีผลดังนี้ ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการประเมินทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในสถานการณ์ที่กำหนด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.43 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.08 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน 4 ขั้นตอน คือ 1.ขั้นนำ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจก่อนนำเข้าสู่บทเรียนผ่านสื่อ รูปภาพ วิดีโอเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมในขั้นต่อไป สอดคล้องกับยังสอดคล้องกับ Morrow (1981, pp. 59-66) กล่าวว่า ผู้เรียนควรรู้ว่ากำลังเรียนอะไร เรียนเพื่ออะไร ซึ่งการรู้จักประสงค์เนื้อหาในการเรียนที่ชัดเจนจะส่งผลให้การเรียนบรรลุเป้าหมายได้ 2. ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์ เป็นขั้นที่ครูทบทวนและสำรวจความรู้เดิมเกี่ยวกับความรู้ขั้นการสอนและเตรียมผู้เรียนสู่การลงมือปฏิบัติกิจกรรม (Activities) เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2545, หน้า 111-112) กล่าวว่า ครูให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ การนำเสนอเนื้อหาใหม่มุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายรูปแบบการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ นำไปสู่การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3.ขั้นกิจกรรม เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย ฝึกใช้ทักษะทางภาษาทั้งด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรม ลงมือปฏิบัติ นำเสนอโดยการพูด และการแสดงออกตามรูปแบบกิจกรรมที่กำหนดให้ สอดคล้องกับงานวิจัยของชญาณิน (2560) กิจกรรมการสื่อสารช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษามากขึ้น เพราะผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย เช่น บทบาทสมมติ การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน เกมการสื่อสาร การแก้ไขปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆ รวมถึงสถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษามากขึ้น ตลอดจนเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ภาษาหรือรูปแบบภาษาที่เรียนมาไว้ใน

การสื่อสารกับเพื่อนมากขึ้น และ 4. ขั้นสรุปและนำไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้ นำความรู้ที่ได้รับจากขั้นกิจกรรมไปใช้ในขั้นแสดงภาษา (Production) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2545, หน้า 111-112) กล่าวว่า ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนมาใช้ในการฝึกฝน เลือกใช้ภาษาและสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้วิธีการฝึกฝนมักเกิดในรูปแบบการทำกิจกรรมต่างๆอย่างหลากหลายโดยครูผู้สอนกำหนดกิจกรรมและสถานการณ์ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับแนวคิดของ Shabana Thayniath (2012) เสนอว่าการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมทางภาษาจะช่วยให้สามารถฟังภาษาอังกฤษได้มากขึ้น วิโรจน์ ลักษณะอดิสร (2550) กล่าวว่า การเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) มุ่งเน้นการให้ผู้เรียนซึมซับความรู้ ความเข้าใจผ่านการเล่นเกม และกิจกรรมกลุ่ม ทั้งนี้ Churchill (2003) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ช่วยให้ผู้เรียนรูปแบบการเรียนรู้สำหรับพัฒนาทักษะที่สูงขึ้น ได้แก่วิธีการแก้ปัญหา รวมถึงการเชื่อมความรู้และทักษะที่จำเป็น งานวิจัยของ Thyaba Rahat (2014) ได้ศึกษาผลของเทคนิคการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐานในรายวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่า การสอนแบบกิจกรรมเป็นฐานทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพด้านความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการประยุกต์ดีกว่าการสอนแบบบรรยาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Zahoor-ul-Haq et al. (2017) ได้ศึกษาผลการใช้การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเสนอว่าเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนได้ ผลการศึกษาของกลุ่มทดลองกับสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมกิจกรรมหลัก ได้แก่ กิจกรรมเกม กิจกรรมการพูดเล่าเรื่อง กิจกรรมบทบาทสมมติ และกิจกรรมการแสดงละครสั้น โดยหนึ่งในกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำคือการเล่นเกม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิวภา หาพุทธา (2554) ได้วิจัยการพัฒนากิจกรรมคำยภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าความสามารถทางการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ศุภวรรณ นาคินิล (2552) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมละเล่นพื้นบ้านเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด กล่าวว่า กิจกรรมช่วยให้ให้นักเรียนฝึกถาม ตอบ สนทนาได้ตอบ รวมถึงสามารถนำไปใช้ในการฝึกทักษะการฟังและการพูดผ่านการแสดงบทบาทสมมติ สอดคล้องกับงานวิจัยของธัญลักษณ์ อรดี (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมสื่อสารโดยการอภิปราย (Discussion) การแก้ปัญหา

(Problem Solving) และการแสดงบทบาทสมมติ (Role playing) Mehwish (2015) ได้พัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาผ่านการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ผ่านกิจกรรมอย่างหลากหลายโดยเปลี่ยนการเรียนรู้ทางไวยากรณ์ไปสู่การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางผ่านกิจกรรมเชิงบวก ทั้งนี้ยังเสนอว่ากิจกรรมในการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่เป็นประโยชน์ของผู้เรียน

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวัฒน์ชัย ฤณาพรรณ (2555) ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติโดยรวมพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานมีเนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน สามารถเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียน สื่อ และกิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย น่าสนใจ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทุกขั้นตอน กิจกรรมฝึกให้นักเรียนฟัง พูด สนทนาผ่านกิจกรรมอย่างหลากหลาย ทั้งกิจกรรมเกมส์ และการแสดงบทบาทสมมติทำให้นักเรียนสนใจการเรียนจนเกิดทักษะการฟัง พูดมากขึ้น สนุกกับการเรียนและสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จากผลที่ปรากฏเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เป็นการสอนที่มีการใช้กิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การฟัง และพูดภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข มีความคล่องแคล่ว เกิดความเชื่อมั่นในการสนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันของผู้เรียน กล่าวแสดงออกและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับ Harfield, Davies, Hede, Panko และ Kenley (2007) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานส่งเสริมการเข้าร่วมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้นในประสบการณ์การเรียนรู้มากกว่าการนั่งเรียนบรรยาย กิจกรรมการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน ที่ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงองค์ความรู้ไปสู่ความรู้ส่วนบุคคลนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากกิจกรรมการเรียนรู้ชั้นที่ 2 ได้แก่ ชั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์ ครูผู้สอนควรมีวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อมต่อการเรียนรู้และนำไปสู่กิจกรรมการเรียนรู้ชั้นต่อไป

1.2 การจัดกิจกรรมบางกิจกรรมอาจใช้เวลาต่างกัน ครูให้นักเรียนได้แสดงออกได้อย่างเต็มที่และให้เวลาไปกับบางกิจกรรม ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมต่อไป ดังนี้ ครูผู้สอนควรมีการยืดหยุ่นในการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้เกิดความกระชับ

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ขยายผลยังทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรวมถึงขยายผลไปยังรายวิชาอื่น ๆ ได้อีกต่อไป

2.2 ควรมีการวิจัยศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

บรรณานุกรม

- จิตาภา พรหมเรือง. (2555) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพมหานคร.
- ชญานิษฐ์ พันธุ์ศรีสุวรรณ และนิธิดา อติภัทรนันท์. 2560. การใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 20(2), 47-57.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2560. https://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/article_detail.php?ArticleID=130421.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ณัฐวุฒิ สกฤณี. (2559). การพัฒนาเจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.
- ธัญลักษณ์ อรดี. (2555). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารสามแบบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี.
- ธีระศักดิ์ สิ้นชัย. (2559). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบ ทีม คู่ เดี่ยว : กรณีศึกษาของโรงเรียนบ้านขอนแก่น ตำบลขอนแก่น อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- นาถอนงค์ วงศ์ขันแก้ว. (2555). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์, 6 (14), 63-74.
- ภูริ วงศ์วิเชียร. (2560). การพัฒนาทักษะและทัศนคติในการเรียนรู้ด้านการวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน. วารสาร สถาบันวิจัยพินลธรรม, 4(1), 49-60.

- รัตนา ศิริลักษณ์. (2540). การพัฒนาบทเรียนที่ใช้กิจกรรมการละครเพื่อส่งเสริมทักษะฟัง-พูดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชนีกร ทัพชัย. (2552). การพัฒนาระบบการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน กรณีศึกษาการแก้ปัญหาความก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ว.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- วิโรจน์ ลักษณะอดิสร. (2550). ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) และการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม (Activity Based Learning : ABL). สืบค้นวันที่ 2 กรกฎาคม, 2560, จาก http://www.seedlesring.com/LinkClick.aspx?fileticket=FenbQDYmzcc%3d&tabid=36&mid=350UploadClinic/RFID/A_ReflexRFID.pdf
- วิมลศรี ภัคดี (2557). การพัฒนาสื่อเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการตูนแอนิเมชันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. บุรีรัมย์.
- วิโรจน์ ลักษณะอดิสร. การเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน. เข้าถึงใน <http://www.se-edlearning.com/สืบค้นเมื่อ> 25 กุมภาพันธ์ 2559.
- วาสนา สิงห์ทองลา. (2555). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ศุภวรรณ นาคนิล. (2552). การพัฒนาทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ศศิธร ลิจันทรัพย์. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาบนอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่เพื่อส่งเสริมความมีวินัยของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุวัฒน์ชัย ฤณาพรรณ. (2555). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

- สุพีรา ดาวเรือง. (2555). การพัฒนารูปแบบผสมผสานโดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานและเทคนิคเพื่อนคู่คิดบนวิกิเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- แสงระวี ดอนบัวแก้ว. (2558). ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2560). การวัดผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กาลสินธุ์: โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.
- หทัยกาญจน์ วงษ์แก้ว. (2552). การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง My Village โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองเขี้ยว. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- อารีย์ ปรีดีกุล. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ กศ.ด, มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2559). การวัดและประเมินผลการศึกษาแนวใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Aslam, M, Ahmed, M & Mazher, U. (2015). Enhancing Communication Skills of ESL Primary Students Through Activity Based Learning. European Journal of Language Studies Vol, 2(1).
- Bansal, V., & Kumar, R. (2012). Activity based learning new method of learning: a case study of teach-next. International J. Res. Econ. Soc. Sci, 2(2), 414-428.
- Govdinrajan, M., Bedi, J., Kingdon, G., Fennell, S., Duraisamy, M., & Shanmugam, M. Activity Based Learning (ABL) An evaluation of the pedagogy, impact on learning outcomes, political economy of adaptation and subsequent scale-up of the programme in Tamil Nadu, India.
- Krashen, S. D. and Terrell, T. D. (1983). The Natural Approach: Language Acquisition in the Classroom. Oxford: Pergamon Press.

- Khan, M., Muhammad, N., Ahmed, M., Saeed, F., & Khan, S. A. (2012). **IMPACT OF ACTIVITY-BASED TEACHING ON STUDENTS'ACADEMIC ACHIEVEMENTS IN PHYSICS AT SECONDARY LEVEL.** *Academic Research International*, 3(1), 146.
- Khan, A., & Tabassum, R. (2015). **Effect of ABL Method on Students' Performance in Listening Skill at Grade-VI.** *Journal of Humanities & Social Sciences (Pakistan)*, 23(3).
- Lee, C., & Famoye, F. (2006, July). **Teaching statistics using a real time online database created by students.** In *Refereed Proceedings, International Conference on Teaching Statistics [CD-ROM]*, Salvador, Brazil.
- Narayana, T., & Balaji, M. **Role of Technology and Activity in Learning English.**
- Padmavathi, B. V. V. (2013). **Activity Based Learning.** *Res. J. English Lang. literature*, 1(3), 287-289.
- Rost, M. (1991). **Listening in Action: Activities for Developing Listening in Language Teaching.** London: Prentice Hall.
- Scott, R. (1981). "Speaking". in *Communication in the Classroom*". Longman Group.
- Shah, I., & Rahat, T. (2014). **Effect of Activity based teaching method in science.** *International Journal of Humanities and Management Sciences*, 2(1), 39-41.
- Thayniath, S. (2015). **Activity based language learning in the classroom-an effective learning method.** *International Journal of English Language, Literature and Humanities*, 3(5), 33-40.
- Underwood, M. (1989). **Teaching Listening.** London: Longman.
- UI-Haq, Z., Khurram, B. A., & Bangash, A. K. (2017). **Development of Speaking Skills through Activity Based Learning at the Elementary Level.** *Eurasian Journal of Educational Research*, 69, 241-252.

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ
คุณภาพของเครื่องมือวิจัย

1. ผศ.ดร.ชมนาด อินทจามรรักษ์	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. รศ.ดร.เทียมจันทร์ พาณิชย์ผลินไชย	อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. นางอโณทัย กมุทชาติ	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนครไตรตรึงษ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๓๙

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๑๔๖๕

วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด อินทจามรรักษ์

ด้วย นางสาวปิยะนุช แจ่มหม้อ รหัสประจำตัว ๕๙๐๙๐๒๕๕ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัอมรจิต แบนศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญ ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริไลซ์ วนรัตน์วิจิตร)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบประเมินความเหมาะสมกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity based learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

ให้ท่านพิจารณาว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมในด้านต่างๆตามที่กำหนดให้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยกา ✓ ลงในช่อง “คะแนนการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- 5 = รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมมากที่สุด
 4 = รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมมาก
 3 = รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมปานกลาง
 2 = รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมน้อย
 1 = รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	คะแนนการพิจารณา				
	5	4	3	2	1
1. สาระสำคัญ					
1.1 ความถูกต้อง					
1.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย					
2.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินผลได้ชัดเจน					
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน					
3.3 เหมาะสมกับเวลา					
3.4 มีความน่าสนใจ					

รายการประเมิน	คะแนนการพิจารณา				
	5	4	3	2	1
3.5 นำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการเรียนต่อไปได้					
4. กิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหา					
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน					
4.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
4.5 ส่งเสริมทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษที่ดี					
5. สื่ออุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 เหมาะสมกับเวลาที่เรียน					
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ					
6. การวัดผลและประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.3 ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย เหมาะสมกับกิจกรรม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่..... เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ค แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รหัสวิชา อ 21102
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

คำชี้แจง : โปรดเติมเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความคิดเห็นของท่านดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		(+1)	(0)	(-1)	
1. ฟังและตอบคำถามเกี่ยวกับการทักทาย การแนะนำตัวตนเองได้	<p>Listen to the following dialogue, choose the right answer to the question and mark an (X) on the letter.(Question number 1 – 5)</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>My name is Anita. I'm 20 years old. I am a student. Her brother is a student, too. His name is Andrew. He is my favorite brother. I have a mother and a father. My mother is in Los Angeles. My father is 53 years old. His name is Robert. My mother is 48 years old. Her name is Olivia. They have a house. It is small. They also have a cat. I have four brothers and two sisters. My family is big and happy!</p> </div> <p>1.What's her name? a.Her name is Sara. b.Her name is Anita.</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		(+1)	(0)	(-1)	
	<p>c.Her name is Olivia. d.Her name is Vicky.</p> <p>2.How old is Anita? a.She is twenty years old. b.She is Twelve years old. c.She is Thirty years old. d.She is Thirteen years old.</p> <p>3.Who is Olivia? a. She's Anita's Father. b. She's Anita's Mother. c. She's Olivia's Sister. d. She's my mother.</p> <p>4.What's father's first name? a.Olivia b.Anita c.Roger d.Rob</p> <p>5.What is Anita do? a.She is an actress. b.She is a teacher. c.She is a student. d.He is a student</p> <p>Directions : Listen the following Conversations to complete the dialogue. and mark an(X) on the letter of the related picture.(Question number 6 – 8)</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		(+1)	(0)	(-1)	
	<p>A : Hi. How are you?</p> <p>B :6.....</p> <p>A : By the way, My name is7.....</p> <p>B : How do you spell it?</p> <p>A : D-a-r-l-i-n-g .Where are you from?</p> <p>B : I come from England.</p> <p>A : Are you a student here?</p> <p>B : Yes, it is. And how about you? What do you do?</p> <p>A :8.....</p> <p>B : Well, nice talking to you. I'm gotta go now.</p> <p>A : Goodbye.</p> <p>6.a. How are you.</p> <p>b.What are you doing there?</p> <p>c.i'm fine, thank you</p> <p>d.What did you do there?</p> <p>7. a. My name is Darling.</p> <p>b. I'm with my friends.</p> <p>c.Are you having a good time.</p> <p>d. My name is Suda.</p> <p>8. a. I'm doing well. And you?</p> <p>b. I'm not well. and you?</p> <p>c. I feel bad. And you?</p> <p>d. it's not good. And you?</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		(+1)	(0)	(-1)	
2.นักเรียนฟังและตอบคำถามเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนบุคคล อายุ อาชีพ วัน/เดือน/ปี เกิดได้	<p>Direction: Listen and choose the correct answer.</p> <p>My name is Robert. My nickname is Rob. I am 11 years old. My birthday is on February 14, 2004. I live with my parents. My father is a teacher and my mother is a nurse. I have one brother and one sister. My brother is 15 years old and my sister is 9 years old. I have 2 cousins, Tony and Jane. Tony is 14 years old and Jane is 12 years old.</p> <p>1. Rob isyears old.</p> <p>a. 7 b. 8 c. 11 d. 17</p> <p>2. He hassister (s)</p> <p>a. 1 b. 2 c. 3 d. 4</p> <p>3. His birthday is on.....</p> <p>a. January 14 b. January 17 c. February 14 d. February 17</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		(+1)	(0)	(-1)	
	<p>4. Jane is.....years old.</p> <p>a. 11</p> <p>b. 12</p> <p>c. 13</p> <p>d. 14</p> <p>5.Tony is.....years old.</p> <p>a. 13</p> <p>b. 17</p> <p>c. 14</p> <p>d. 18</p> <p>Complete the gaps with a word from the box While you listen.</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block;"> <p>a.class b.photo c.spell d.surname e.old f.card</p> </div> <p>Lucy: Hello.</p> <p>School librarian: Hello, what's your name?</p> <p>Lucy: My name's Lucy.</p> <p>School librarian: And what's your _____ 6 _____, Lucy?</p> <p>Lucy: Moore.</p> <p>School librarian: Can you _____ 7 _____ that?</p> <p>Lucy: M-O-O-R-E.</p> <p>School librarian: Thank you. What _____ 8 _____ are you in?</p> <p>Lucy: Class 1B.</p> <p>School librarian: Class 1B. And how</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		(+1)	(0)	(-1)	
	<p>_____ 9 _____ are you, Lucy?</p> <p>Lucy: I'm 13.</p> <p>School librarian: Have you got a _____ 10 _____ ?</p> <p>Lucy: Yes, here you are.</p> <p>School librarian: Thank you ... OK, thank you, Lucy. Here's your school library _____ 11 _____ .</p> <p>Lucy: Thanks. Bye.</p> <p>School librarian: Goodbye.</p>				
3.นักเรียนฟังและพูดถาม-ตอบข้อมูลเกี่ยวกับสนทนาซื้อขายสิ่งของเป็นภาษาอังกฤษได้	<p>Assistant : Can I help you?</p> <p>Customer : Yes, please .</p> <p>.....1.....</p> <p>Assistant : What's your shoe size?</p> <p>Customer :2.....</p> <p>Assistant :3.....</p> <p>Customer : White or red.</p> <p>Assistant : We have just received the new models for the summer. I'll show you.</p> <p>Customer :4.....</p> <p>Assistant : Of course, I'm sure you will like them.</p> <p>Customer : Oh yes! They are really nice and fashionable.5.....</p> <p>1. a.Can I try it on? b.Can I help you? c.How much are they?</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		(+1)	(0)	(-1)	
	<p>d.They are in the sale?</p> <p>2. a.I don't like the colour. b.I think it's too tight. c.I think it's 39 d.That's a bit expensive.</p> <p>3. a.How much does it cost? b.What colour would you like them? c. What would you like to buy. d.How much are these?</p> <p>4. a. I want those sneakers. b. I want some carrot. c.I'm looking for a pair of sandals. d.I really like the style.</p> <p>5. a. They are in the sale. b.Here it is. c.that's a bit expensive. d.I'll buy them</p> <p>6. A : What's that? B :</p> <p>a. It's a blu-ray player. b. They're DVDs. c. We're British. d. I'm a student.</p>				
4.นักเรียนฟังตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูล	Leonel Messi is from argentina, and he is the star player of the Barcelona Football club in Spain. Messi is the				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		(+1)	(0)	(-1)	
<p>ของบุคคลอื่น บุคคลที่ชื่น ชอบได้</p>	<p>one of the best soccer players of his generation.</p> <p>Leo is famous all over the world, and he's very rich. He is also very generous. Leo gives money to help schools and sick people.</p> <p>1. What's his name? a.Lionel Messi b.Devid Beckham c.Christiano Ronaldo d.Chappuis</p> <p>2. Where is he from? a. England b.Thailand c.Spain d.Japan</p> <p>3. What's his job? a.Volleyball player b.Football player c.Shopkeeper d.merchant</p> <p>4. Is leo rich and famous? a.Yes, he is. b.Yes, he is not. c.No, he is. d.No he is not.</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		(+1)	(0)	(-1)	
	<p>Listening the description of the person then write the correct answer.</p> <p>a. He's older and he's wearing glasses. b.He's got short and black hair. c.She's got straight hair. d. She's got curly hair.</p> <p>5. <u>d.</u> </p> <p>6. <u>b.</u> </p> <p>7. <u>c.</u> </p> <p>8. <u>a.</u> </p>				
5.นักเรียนฟังและตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งของที่ตนชื่นชอบได้	Listening what the boys have or do not have according to the table then decide if the sentences are true or false .				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		(+1)	(0)	(-1)	
	<p>The students will hear.</p> <p>Kelly I've got a smartphone, my purse and my keys in my bag. I haven't got a camera as my phone's got one.</p> <p>Johny I've got a pen, a notebook, a purse and a book in my bag.</p> <p>Sophie I've got an ipod, a basketball and my smartphone!</p> <p>1.Kelly has got a sunglasses, a book and a skateboard. false</p> <p>2.Sophie has got an Ipod and a smartphone. true</p> <p>3.Both Sophie and Kelly have got a smartphone. true</p> <p>4.Kelly hasn't got a basketball. True</p> <p>5.Johny hasn't got a notebook and a book in his bag. false</p>				

ตอนที่ 2 การประเมินความสอดคล้องเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการพูด

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		(+1)	(0)	(-1)	
1. ฟังและตอบคำถามเกี่ยวกับการทักทาย การแนะนำตัวตนเองได้	<p>1.Greetings</p> <p>Pair work</p> <p>You are Student A. Your friend is Student B. You are riding a bicycle. You see your friend</p>				

	accidentally. You stop riding and greet her.				
2.นักเรียนฟังและตอบคำถามเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนบุคคล อายุ อาชีพ วัน/เดือน/ปี เกิดได้	<p>2. Introducing</p> <p>Pair work</p> <p>Form a group of three and imagine student A is at a party. Stand up with your classmate. Student B is Student A's classmate. Student C is a new student. Introduce yourself and the others. Then make a role play about introducing.</p>				
3.นักเรียนฟังและพูดถาม-ตอบข้อมูลเกี่ยวกับสนทนาซื้อขายสิ่งของ สอบถามราคา เป็นภาษาอังกฤษได้	<p>3. At the shop</p> <p>Put items "For sale" on your desk or table – notebooks, watches, bags, or something else. Imagine Student A is a clerk. Answer the customer's questions. Student B is a customer. Ask about the price of each item. Say if you want to buy it.</p>				
4.นักเรียนฟังตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลของบุคคลอื่น บุคคลที่ชื่นชอบได้	<p>4. Appearances</p> <p>Pair work</p> <p>Student A : describing yourself and your partner at least four expressions.</p>				

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ด้านที่ 1 คำศัพท์ สำนวน

รายการ	คะแนน				ระดับความคิดเห็น		
	4	3	2	1	+1	0	-1
คำศัพท์ สำนวน	ใช้คำศัพท์ สำนวน ในประโยคที่พูด เพื่อการสื่อสารได้ หลากหลาย เหมาะสมช่วยทำ ให้การพูดไม่ติดขัด	ใช้คำศัพท์ สำนวนใน ประโยคที่พูด เพื่อการสื่อสาร ได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่แต่ไม่ หลากหลาย	ใช้คำศัพท์ สำนวนใน ประโยคแบบ ง่ายๆ และ ติดขัดหรือมี ข้อผิดพลาด ไม่ เกิน 3 แห่ง	ใช้คำศัพท์ สำนวนใน ประโยคแบบ ง่ายๆ และติดขัด หรือมีข้อผิดพลาด เกิน 4 แห่ง			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ด้านที่ 2 การออกเสียง

รายการ	คะแนน				ระดับความคิดเห็น		
	4	3	2	1	+1	0	-1
การออกเสียง	ออกเสียงคำศัพท์ และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออกเสียง ออกเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคอย่าง สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงเป็นส่วน ใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็น บางส่วนแต่พอ เข้าใจ	ออกเสียงคำ/ ประโยคไม่ ถูกต้องทำให้ สื่อสารไม่ได้			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ด้านที่ 3 การนำเสนอเรื่อง

รายการ	คะแนน				ระดับความคิดเห็น		
	4	3	2	1	+1	0	-1
การนำเสนอเรื่อง	นำเสนอเรื่องได้อย่างน่าสนใจ ผู้ฟังสามารถติดตามเรื่องได้ตามขั้นตอนตลอดเรื่อง	นำเสนอเรื่องข้ามขั้นตอนบ้าง แต่ผู้ฟังสามารถติดตามเรื่องได้ตลอด	นำเสนอเรื่องข้ามขั้นตอนบ้าง ติดขัด ผู้ฟังไม่สามารถติดตามเรื่องได้ตลอด	นำเสนอเรื่องไม่ต่อเนื่อง ไม่ชวนนำติดตาม			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ด้านที่ 4 ความคล่องแคล่วในการสนทนา

รายการ	คะแนน				ระดับความคิดเห็น		
	4	3	2	1	+1	0	-1
ความคล่องแคล่วในการสนทนา	พูดสนทนาได้อย่างคล่องแคล่วต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดชัดเจนสื่อสารได้ดี	พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้ ใช้เวลาขาด	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจนใช้	พูดเป็นคำๆ เว้นช่วงนาน ทำให้สื่อความไม่ได้			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ด้านที่ 5 ท่าทางประกอบการสนทนา

รายการ	คะแนน				ระดับความคิดเห็น		
	4	3	2	1	+1	0	-1
ท่าทางประกอบการสนทนา	แสดงท่าทางประกอบและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ดีมาก	แสดงท่าทางประกอบบ้างและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบาท และสถานการณ์ในระดับดี	พูดโดยไม่แสดงท่าทางประกอบ น้ำเสียงคล้ายการอ่านหรือท่องจำ	พูดโดยไม่แสดงท่าทางประกอบ น้ำเสียงเป็นการพูดแบบท่องจำ			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

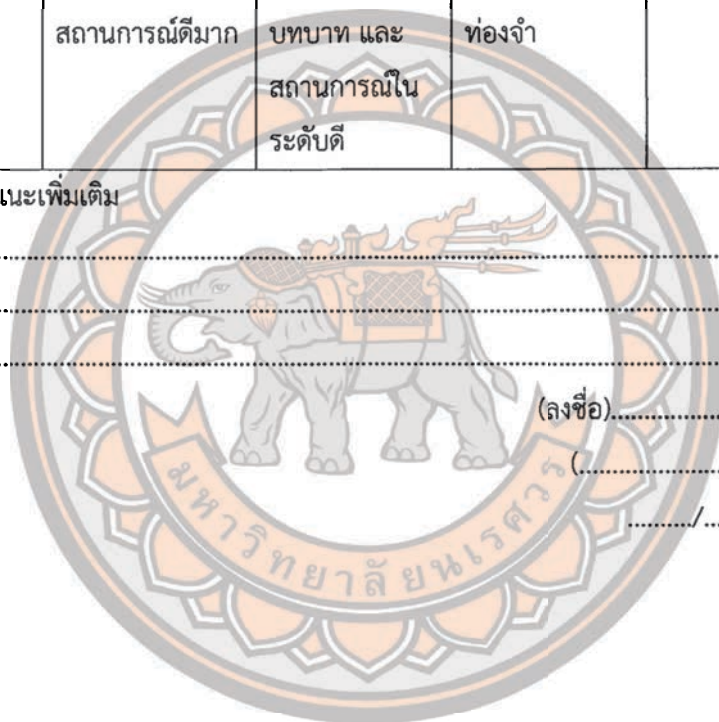
.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1

Part I : Listening to the information and choose the best answer each question
below. 20 items 20 scores

Part II : Speaking 2 items 40 scores

Listen to the following dialogue, choose the right answer to the question and mark an
(X) on the letter. (Question number 1 – 5)

My name is Anita. I'm 20 years old. I am a student. Her brother is a student, too. His name is Andrew. He is my favorite brother. I have a mother and a father. My mother is in Los Angeles. My father is 53 years old. His name is Robert. My mother is 48 years old. Her name is Olivia. They have a house. It is small. They also have a cat. I have four brothers and two sisters. My family is big and happy!

1. What's her name?
 - a. Her name is Sara.
 - b. Her name is Anita.
 - c. Her name is Olivia.
 - d. Her name is Vicky.
2. How old is Anita?
 - a. She is twenty years old.
 - b. She is Twelve years old.
 - c. She is Thirty years old.
 - d. She is Thirteen years old.
3. Who is Olivia?
 - a. She's Anita's Father.
 - b. She's Anita's Mother.
 - c. She's Olivia's Sister.
 - d. She's my mother.
4. What's father's first name?

- a. Olivia b. Anita c. Roger d. Robert

5. What is Anita do?

- a. She is an actress. b. She is a teacher. c. She is a student. d. He is a student

Directions : Listen the following Conversations to complete the dialogue. and mark an(X) on the letter of the related picture. (Question number 6 – 8)

A : Hi. How are you?

B :6.....

A : By the way,7.....

B : How do you spell it?

A : D-a-r-l-i-n-g .Where are you from?

B : I come from England.

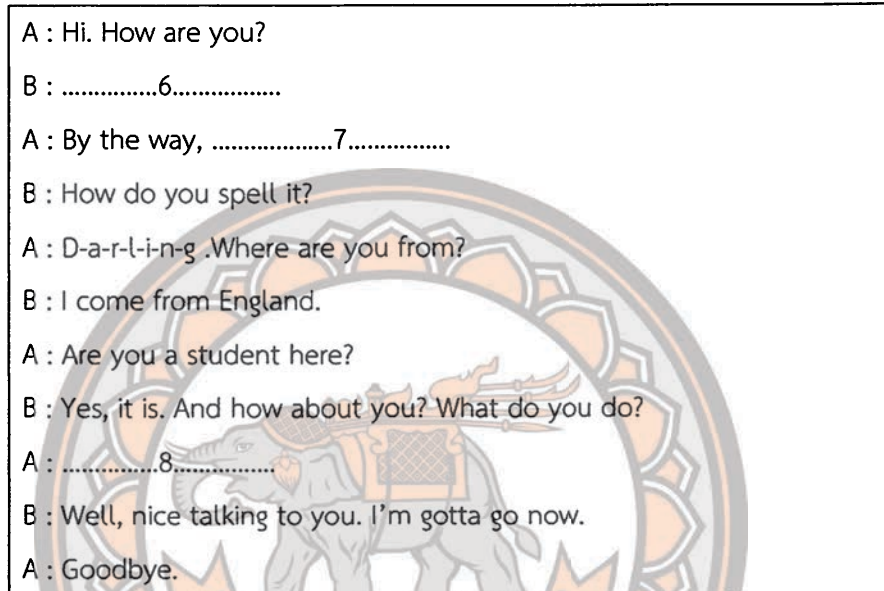
A : Are you a student here?

B : Yes, it is. And how about you? What do you do?

A :8.....

B : Well, nice talking to you. I'm gotta go now.

A : Goodbye.

6. a. How are you.
 b. What are you doing there?
 c. I'm fine, thank you.
 d. What did you do there?
7. a. My name is Darling.
 b. I'm with my friends.
 c. Are you having a good time.
 d. My name is Suda.
8. a. I'm doing well. And you?
 b. I'm not well. and you?
 c. I feel bad. And you?
 d. it's not good. And you?

Direction : Listen and choose the correct answer.

My name is Robert. My nickname is Rob. I am 11 years old. My birthday is on February 14, 2004. I live with my parents. My father is a teacher and my mother is a nurse. I have one brother and one sister. My brother is 15 years old and my sister is 9 years old. I have 2 cousins, Tony and Jane. Tony is 14 years old and Jane is 12 years old.

9. Rob isyears old.

- a. 7 b. 8 c. 11 d. 17

10. He hassister (s)

- a. 1 b. 2 c. 3 d. 4

11. His birthday is on.....

- a. January14 b. January17 c. February14 d. February17

12. Jane is.....years old.

- a. 11 b. 12 c. 13 d. 14

13. Tony is.....years old.

- a. 13 b. 17 c. 14 d. 18

Complete the gaps with a word from the box While you listen.

- a. class b. photo c. spell d. surname e. old f. card

Lucy: Hello.

School librarian: Hello, what's your name?

Lucy: My name's Lucy.

School librarian: And what's your _____ 14 _____, Lucy?

Lucy: Moore.

School librarian: Can you _____ 15 _____ that?

Lucy: M-O-O-R-E.

School librarian: Thank you. What _____ 16 _____ are you in?

Lucy: Class 1B.

School librarian: Class 1B. And how _____ 17 _____ are you, Lucy?

Lucy: I'm 13.

School librarian: Have you got a _____ 18 _____ ?

Lucy: Yes, here you are.

School librarian: Thank you ... OK, thank you, Lucy. Here's your school library _____ 19 _____ .

Lucy: Thanks. Bye.

School librarian: Goodbye.

Assistant : Can I help you?

Customer : Yes, please.20.....

Assistant : What's your shoe size?

Customer :21.....

Assistant :22.....

Customer : White or red.

Assistant : We have just received the new models for the summer. I'll show you.

Customer :23.....

Assistant : Of course, I'm sure you will like them.

Customer : Oh yes! They are really nice and fashionable.24.....

20. a. Can I try it on?
b. Can I help you?
c. How much are they?
d. They are in the sale?
21. a. I don't like the color.
b. I think it's too tight.
c. I think it's 39
d. That's a bit expensive.
22. a. How much does it cost?
b. What color would you like them?
c. What would you like to buy.
d. How much are these?

23. a. I want those sneakers.
 b. I want some carrot.
 c. I'm looking for a pair of sandals.
 d. I really like the style.
24. a. They are in the sale.
 b. Here it is.
 c. that's a bit expensive.

25. A : What's that?

B :

- a. It's a DVD player.
 b. They're DVDs.
 c. We're British.
 d. I'm a student.

Leonel Messi is from Argentina, and he is the star player of the Barcelona Football club in Spain. Messi is the one of the best soccer players of his generation. Leo is famous all over the world, and he's very rich. He is also very generous. Leo gives money to help schools and sick people.

26. What's his name?
 a. Lionel Messi
 b. Devid Beckham
 c. Cristiano Ronaldo
 d. Chappuis
27. Where is he from?
 a. England
 b. Thailand
 c. Spain
 d. Japan
28. What's his job?
 a. volleyball player
 b. football player

- c. shopkeeper
- d. merchant

Listening the description of the person then write the correct answer.

- a. He's older and he's wearing glasses.
- b. He's got short and black hair.
- c. She's got straight hair.
- d. She's got curly hair.

29. _____

30. _____

1. Greetings

Pair work

You are Student A. Your friend is Student B. You are riding a bicycle. You see your friend accidentally. You stop riding and greet her.

2. Introducing

Pair work

Form a group of three and imagine student A is at a party. Stand up with your classmate. Student B is Student A's classmate. Student C is a new student. Introduce yourself and the others. Then make a role play about introducing.

3. At the shop

Put items "For sale" on your desk or table – notebooks, watches, bags, or something else. Imagine Student A is a clerk. Answer the customer's questions. Student B is a customer. Ask about the price of each item. Say if you want to buy it.

4. Appearances

Pair work

Student A : describing yourself and your partner at least four expressions.

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ผลสรุปการพิจารณาด้านความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะการ

ฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
1.1	3	3.00	5.00	4.0000	1.00000
1.2	3	4.00	5.00	4.3333	.57735
1.3	3	4.00	5.00	4.6667	.57735
2.1	3	4.00	5.00	4.3333	.57735
2.2	3	4.00	5.00	4.3333	.57735
2.3	3	4.00	5.00	4.6667	.57735
2.4	3	4.00	5.00	4.6667	.57735
3.1	3	4.00	5.00	4.3333	.57735
3.2	3	4.00	5.00	4.6667	.57735
3.3	3	4.00	5.00	4.3333	.57735
3.4	3	4.00	5.00	4.3333	.57735
3.5	3	4.00	5.00	4.6667	.57735
4.1	3	4.00	5.00	4.3333	.57735
4.2	3	4.00	5.00	4.3333	.57735
4.3	3	4.00	5.00	4.6667	.57735
4.4	3	4.00	5.00	4.6667	.57735
4.5	3	4.00	5.00	4.6667	.57735
5.1	3	4.00	5.00	4.6667	.57735
5.2	3	4.00	5.00	4.6667	.57735
5.3	3	3.00	5.00	4.0000	1.00000
6.1	3	4.00	5.00	4.3333	.57735
6.2	3	4.00	5.00	4.3333	.57735
6.3	3	4.00	5.00	4.6667	.57735
X1	3	4.00	5.00	4.3333	.57735

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
X2	3	4.00	5.00	4.5000	.50000
X3	3	4.00	5.00	4.4667	.50332
X4	3	4.00	5.00	4.5333	.50332
X5	3	4.00	5.00	4.4444	.50918
X6	3	4.00	5.00	4.4444	.50918
Valid N (listwise)	3				

ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ				IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1		1	ใช้ได้
2	1	1	1		1	ใช้ได้
3	1	1	1		1	ใช้ได้
4	1	1	1		1	ใช้ได้
5	1	1	1		1	ใช้ได้
6	1	1	1		1	ใช้ได้
7	1	1	0		0.666667	ใช้ได้
8	1	1	1		1	ใช้ได้
9	1	1	1		1	ใช้ได้
10	1	1	1		1	ใช้ได้
11	1	1	1		1	ใช้ได้
12	1	1	1		1	ใช้ได้
13	1	1	1		1	ใช้ได้
14	1	1	1		1	ใช้ได้
15	1	1	1		1	ใช้ได้
16	1	1	1		1	ใช้ได้
17	1	1	1		1	ใช้ได้
18	1	1	0		0.666667	ใช้ได้
19	1	1	0		0.666667	ใช้ได้
20	1	1	1		1	ใช้ได้
21	1	1	1		1	ใช้ได้
22	1	1	1		1	ใช้ได้
23	1	1	1		1	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ				แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	
24	1	1	0	0.666667	ใช้ได้
25	1	1	1	1	ใช้ได้
26	1	1	0	0.666667	ใช้ได้
27	1	1	1	1	ใช้ได้
28	1	1	1	1	ใช้ได้
29	1	1	0	0.666667	ใช้ได้
30	1	1	1	1	ใช้ได้
31	1	1	1	1	ใช้ได้
32	1	1	1	1	ใช้ได้
33	1	1	1	1	ใช้ได้
34	1	1	1	1	ใช้ได้
35	1	1	1	1	ใช้ได้
36	1	1	1	1	ใช้ได้
37	1	1	1	1	ใช้ได้
38	1	1	1	1	ใช้ได้
39	1	1	1	1	ใช้ได้
40	1	1	1	1	ใช้ได้

ค่าความยากง่าย(p)และค่าอำนาจจำแนก(r)ของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ผลการวิเคราะห์ข้อสอบ	ข้อที่เลือกนำไปใช้
1	0.73	0.49	ใช้ได้	✓
2	0.67	0.63	ใช้ได้	✓
3	0.53	0.79	ใช้ได้	✓
4	0.67	0.63	ใช้ได้	✓
5	0.53	0.79	ใช้ได้	✓
6	0.63	0.51	ใช้ได้	✓
7	0.67	0.37	ใช้ได้	✓
8	0.53	0.49	ใช้ได้	✓
9	0.67	-0.27	ใช้ไม่ได้	-
10	0.57	-0.61	ใช้ไม่ได้	-
11	0.43	-0.06	ใช้ไม่ได้	-
12	0.79	0.49	ใช้ได้	✓
13	0.77	0.25	ใช้ได้	✓
14	0.93	0.63	ใช้ไม่ได้	-
15	0.83	0.51	ใช้ไม่ได้	-
16	0.43	0.40	ใช้ได้	✓
17	0.53	-0.11	ใช้ไม่ได้	-
18	0.67	0.55	ใช้ได้	✓
19	0.63	0.28	ใช้ได้	✓
20	0.70	0.63	ใช้ได้	✓
21	0.83	0.40	ใช้ไม่ได้	-
22	0.53	0.38	ใช้ได้	-
23	0.73	0.40	ใช้ได้	✓
24	0.60	0.28	ใช้ได้	✓
25	0.50	0.46	ใช้ได้	✓
26	0.77	-0.11	ใช้ไม่ได้	-
27	0.37	0.69	ใช้ได้	✓
28	0.33	0.38	ใช้ได้	✓
29	0.47	0.36	ใช้ได้	✓
30	0.10	0.63	ใช้ไม่ได้	-
31	0.63	0.75	ใช้ได้	✓
32	0.50	0.55	ใช้ได้	✓
33	0.77	0.46	ใช้ได้	-
34	0.23	0.37	ใช้ได้	✓
35	0.37	0.46	ใช้ได้	-

36	0.77	0.24	ใช้ได้	✓
37	0.18	0.12	ใช้ไม่ได้	-
38	0.11	-0.61	ใช้ไม่ได้	-
39	0.27	0.49	ใช้ได้	✓
40	0.40	0.73	ใช้ได้	✓

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item	Scale Variance if	Corrected Item-	Cronbach's Alpha
	Deleted	Item Deleted	Total Correlation	if Item Deleted
VR01	17.00	28.375	.110	.833
VR02	17.00	27.500	.286	.826
VR03	17.39	30.559	-.319	.846
VR04	16.82	26.653	.633	.816
VR05	16.91	25.710	.740	.810
VR06	17.52	27.570	.383	.823
VR07	17.33	26.417	.512	.818
VR08	17.12	28.360	.102	.834
VR09	17.39	28.121	.175	.830
VR10	17.30	27.593	.260	.827
VR11	16.97	26.780	.449	.820
VR12	16.85	26.320	.670	.814
VR13	16.94	26.559	.516	.818
VR14	16.88	26.735	.526	.818
VR15	17.15	26.758	.410	.822
VR16	17.30	27.655	.248	.828
VR17	16.91	28.398	.125	.831
VR18	17.00	27.312	.325	.825
VR19	17.45	29.006	-.003	.835
VR20	17.58	29.252	-.054	.834
VR21	16.85	27.383	.398	.822
VR22	16.94	25.934	.657	.813
VR23	16.85	26.258	.687	.813
VR24	16.85	29.258	-.058	.836
VR25	16.91	26.335	.592	.815
VR26	17.09	27.210	.326	.825
VR27	16.79	28.422	.180	.829
VR28	16.85	26.758	.557	.817
VR29	17.36	27.489	.298	.826
VR30	17.03	25.780	.635	.813

Reliability Coefficients

N of Cases = 33

N of Items = 30

Alpha = .829

ผลการวิเคราะห์หาค่า t test แบบ dependent

T-Test

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	Pretest	12.58	33	3.052	.531
	Posttest	20.97	33	3.762	.655

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	Pretest & Posttest	33	.742	.000

Paired Samples Test

		Paired Differences				t	df	Sig. (2-tailed)	
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower				Upper
Pair 1	Pretest - Posttest	-8.394	2.536	.442	-9.293	-7.495	-19.010	32	.000

ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (9 คน)

คนที่	ผลการสอบระหว่างเรียน					รวม	คะแนนสอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5		
คะแนนเต็ม	26	26	26	26	26	131	40
1	23	22	21	23	22	111	35
2	24	22	23	23	24	116	33
3	24	23	22	24	21	114	32
4	20	21	19	21	19	100	29
5	21	20	22	21	18	102	27
6	21	18	19	22	19	99	28
7	14	15	13	12	13	67	24
8	13	13	16	14	14	70	23
9	15	14	10	12	14	65	22
รวม	175	168	165	172	164	844	253
เฉลี่ย	19.44	18.67	18.33	19.11	18.22	93.78	28.11
เฉลี่ยร้อยละ	69.44	74.67	65.48	76.44	72.89	71.59	70.28
E1/E2						71.59/70.28	

ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (30 คน)

คนที่	ผลการสอบระหว่างเรียน					รวม	คะแนน สอบหลัง เรียน
	1	2	3	4	5		
คะแนนเต็ม	26	26	26	26	26	130	40
1	22	21	22	18	19	102	33
2	23	22	21	19	20	105	29
3	24	21	22	20	20	107	32
4	23	21	23	20	19	106	30
5	21	20	24	21	18	104	35
6	22	20	23	22	19	106	35
7	23	23	22	22	24	114	36
8	24	24	25	22	21	116	31
9	23	22	24	22	21	112	35
10	21	21	20	21	20	103	32
11	23	20	23	22	20	108	34
12	24	21	23	20	24	112	35
13	23	20	22	20	23	108	36
14	22	20	21	21	22	106	33
15	23	21	22	21	21	108	35
16	24	20	23	21	21	109	35
17	23	20	22	20	21	106	29
18	23	24	24	23	23	117	32
19	24	24	21	23	21	113	32
20	20	21	17	21	20	99	25
21	15	14	14	13	14	70	30
22	13	14	16	13	14	70	26
23	16	14	13	14	17	74	35

คนที่	ผลการสอบระหว่างเรียน					รวม	คะแนน สอบหลัง เรียน
	1	2	3	4	5		
คะแนนเต็ม	26	26	26	26	26	130	40
24	20	21	18	21	19	99	36
25	15	17	19	13	20	84	32
26	13	15	16	13	17	74	34
27	19	21	19	18	21	98	32
28	20	18	18	19	21	96	32
29	15	14	15	13	14	71	30
30	14	15	13	13	14	69	32
รวม	615	589	605	569	588	2966	973
เฉลี่ย	20.50	19.63	20.17	18.97	19.60	98.87	32.43
เฉลี่ยร้อยละ	78.85	75.51	77.56	72.95	75.38	76.05	81.08
E1/E2			76.05				81.08

ภาคผนวก จ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
แผนการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ
เรื่อง I'm new here.

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
เวลา 3 ชั่วโมง

1.สาระสำคัญ

การฟังและพูดโดยใช้โครงสร้าง ประโยคและสำนวนสนทนาทักทาย แนะนำตนเองและการ
กล่าวลา และการสนทนาถาม-ตอบข้อมูลเกี่ยวกับการแนะนำผู้อื่น เป็นพื้นฐานสำคัญในการสื่อสารและ
สร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลผ่านการใช้กิจกรรมอย่างหลากหลายในสถานการณ์จริงได้อย่าง
เหมาะสมกับบริบทของการสื่อสารและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2.มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

- ต.1.1 ม.1/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน
- ต.1.2 ม.1/1 สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่าง ๆ ใน
ชีวิตประจำวัน
- ต.2.1 ม.1/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางสุภาพเหมาะสม ตามมารยาทสังคม และ
วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
- ต.4.1 ม.1/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและ
สถานศึกษา

3.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.นักเรียนฟังและพูดถามตอบเกี่ยวกับการทักทาย การแนะนำตัวตนเอง การแนะนำตัวผู้อื่นได้
- 2.นักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับผู้อื่นผ่านกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role play)
ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้

4. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ (Vocabulary)

Introduce, ask, greet, spell, name, favorite, best friend, first name, nickname

สำนวนภาษา

- Nice to meet you. เป็นคำทักทายอย่างเป็นทางการเมื่อพบกันครั้งแรก มีความหมายว่า ยินดีที่ได้รู้จัก
- Hi เป็นคำทักทายแบบไม่เป็นทางการ หมายถึง สวัสดี
- Hello เป็นคำทักทาย หมายถึง สวัสดี
- Goodbye ใช้ในการกล่าวอำลาได้ทุกโอกาส หมายถึง ลาก่อน
- Bye เป็นคำย่อของ Goodbye แต่มีความเป็นทางการน้อยกว่า หมายถึง ลาก่อน
- See you ใช้กล่าวอำลาในกรณีที่รู้ว่าจะต้องมาเจอกันอีก
- How are you? เป็นคำทักทาย ถามถึงสารทุกข์สุกดิบ หมายถึง คุณเป็นอย่างไรบ้าง

หน้าที่ภาษา(Function)

- To greet and to introduce yourself and Say goodbye

5. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชำนาญ (Warm up) 15 นาที

1) ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยครูทักทายและแนะนำตนเองให้กับนักเรียนเพื่อสร้างบรรยากาศ

ในการเรียนการสอน (5 นาที)

Purpose in process	Activities	Learning outcomes
นำเข้าสู่บทเรียนใหม่	<p>1. ครูทักทายและแนะนำตนเองให้นักเรียนฟังเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนดังนี้</p> <p>Hello. I'm Mr./Mrs./Miss/Ms. ชื่อและนามสกุลของครู. I'm your English teacher. Nice to meet you จากนั้นครูสุ่มถามนักเรียน 2-3 คน ดังนี้</p> <p>T. Hello. What is your name?</p> <p>Ss. My name's</p> <p>2. ครูถามนักเรียนว่า Do you know what you are going to learn today? ใช้คำถามนำว่า Which words and greetings do you know?</p>	รู้คำศัพท์ สำนวนที่ใช้ในการทักทาย แนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่นได้

2. ครูชี้แจงเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้และชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) และนักเรียนต้องสามารถพูดทักทายและแนะนำตนเองอย่างเหมาะสมตามวัฒนธรรมเจ้าของภาษาได้ (10 นาที)

2. ชั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์

ก่อนเข้าสู่ขั้นกิจกรรมครูนำเสนอคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการทักทาย การแนะนำตนเอง และการแนะนำผู้อื่นเพื่อนำไปฝึกใช้ในกิจกรรมและสถานการณ์ต่างๆอย่างเหมาะสม (35 นาที)

Purpose in process	Activities	Learning outcomes
ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์	<p>3.ครูแจก Handout 1 ให้นักเรียนทุกคนและเปิด Power point คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการทักทาย (Greeting) การกล่าวลา (Saying goodbye) และอธิบายความหมายของคำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการทักทาย แนะนำตนเองและการกล่าวลาดังกล่าวให้นักเรียน</p> <p>4.ครูให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามบทสนทนาโดยครูเป็นผู้เปิดและหยุดเป็นระยะ ให้นักเรียนฝึกพูดตามบทสนทนา ครูสังเกตการณ์ออกเสียง และความตั้งใจในการฝึกปฏิบัติ</p> <p>5. ครูให้นักเรียนฟังเกี่ยวกับบทสนทนา แล้วถามคำถามนักเรียนว่าบทสนทนาเกี่ยวกับอะไร โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถาม</p>	อ่านและฟังบทสนทนาเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวนที่ใช้ในการทักทาย แนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่นได้

3. ขั้นกิจกรรม

ครูแสดงตัวอย่างบทสนทนาโดยใช้คำศัพท์ สำนวนที่ได้เรียนรู้จากขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์ผ่านสถานการณ์ที่ครูเตรียมไว้ให้เหมาะสม (50 นาที)

Purpose in process	Activities	Learning outcomes
Activity1 Conversation Grid	<p>6.นักเรียนจับคู่สนทนาตามความสมัครใจ แล้วทำกิจกรรม Pair Work โดยให้นักเรียนแยกฝึกเป็นคู่ แล้วฝึกอ่านออกเสียงในบทสนทนาและครูเป็นผู้แนะนำ</p> <p>7.ครูสุ่มนักเรียน 2 – 3 คู่แสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน</p> <p>8.ครูมอบหมายให้นักเรียนฝึกและค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อเตรียมนำเสนอบทบาทสมมติ (role play) โดยกิจกรรม Group Work ในชั่วโมงหน้า</p>	พูดบทสนทนาเกี่ยวกับการทักทาย การแนะนำตัวและการกล่าวลาได้

	<p>9.ครูเตรียมบทสนทนาเกี่ยวกับการทักทาย การแนะนำตัว และการกล่าวลา และเตรียม Role play Card ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาแสดงออกผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติได้อย่างถูกต้องโดยกำหนดสถานการณ์</p> <p>10. ครูให้นักเรียนจับกลุ่มๆละ 6 คนเขียนบทสนทนาเกี่ยวกับการทักทาย การแนะนำตนเองและการกล่าวลาโดยใช้ชื่อจริงของตนเองแทนบุคคลในบทสนทนา</p> <p>11. นักเรียนเตรียมการนำเสนอบทสนทนาให้ครูตรวจสอบความถูกต้องกับครู นักเรียนซ้อมบทและคิวการแสดงให้คล่องล่องฝึกพูดลงในโทรศัพท์ด้วย</p>	
--	--	--

4. ขั้นสรุปและนำไปใช้

- 1) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติโดยใช้สิ่งที่เรียนรู้ผ่านการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) หลังจากนั้นให้นักเรียนประเมินตนเองจากการทำกิจกรรม ครูสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน (50 นาที)

Purpose in process	Activities	Learning outcomes
<p>Activity2 Roleplay (50 นาที)</p>	<p>Production</p> <p>1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ (Role play) จาก group work ในชั่วโมงที่แล้ว</p> <p>2. ในระหว่างการนำเสนอครูและเพื่อร่วมกัน give feedback and comment พฤติกรรมการร่วมกิจกรรม การพูดบทสนทนา การออกเสียงคำศัพท์ให้ถูกต้อง การใช้กิริยาท่าทางประกอบที่เหมาะสมกับการพูดให้เป็นธรรมชาติ โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดสนทนา ขณะทำกิจกรรม</p> <p>ครูสังเกตพฤติกรรมร่วมกิจกรรม</p> <p>Wrap up</p> <p>หลังจากทำกิจกรรมในชั้นเรียนเสร็จแล้ว ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียน เช่น คำศัพท์ ส่วนวนประโยคที่ใช้ในการกล่าวทักทาย การแนะนำตนเอง บุคคลอื่น และการกล่าวลาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม</p>	<p>แสดงบทบาทสมมติ พูดบทสนทนาเกี่ยวกับการทักทาย การแนะนำตัว และการกล่าวลาได้</p>

6. การวัดผลประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
การประเมินทักษะการฟัง	แบบประเมินทักษะการฟัง	ได้คะแนนการฟัง เกณฑ์การประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
การประเมินทักษะการพูด	แบบประเมินทักษะการพูดในสถานการณ์ต่างๆ	ได้คะแนนการพูดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
การประเมินการแสดงบทบาทสมมติ	แบบประเมินบทบาทสมมติ	ได้คะแนนการแสดงบทบาทสมมติผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

7. สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้ “Greeting and Introducing”
2. กิจกรรม Conversation grid
3. กิจกรรม Roleplay
4. Role play cards

8. แหล่งการเรียนรู้

1. <https://www.youtube.com/watch?v=e8YNQIVCQ1U>

9. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

Handout 1

Greetings

How are you?"	Positive	Negative
☐ How are you?	I am fine.	Not good./Bad.
☐ What's up?	Very well.	I'm not feeling well today.
☐ How is life?	I am ok.	Not very well.
☐ How is it going?	All right.	Nothing much.
☐ How is everything?	Not too bad.	I'm tired.
☐ What's the news?	Superb! /Fantastic/Brilliant	Terrible/ So sad
☐ How do you feel?	Wonderful	So so./ Fifty-fifty.
☐ How have you been?		Couldn't be better.
☐ How about your life?		Never been better.

Self Introduction

- Let me introduce myself. My name is
- I'd like to introduce myself. I'm
- I don't think we've been introduced. My name is
- I don't think you know me. I'm
- Pleased to meet you. My name is
- I'm glad to meet you. My name is
- Nice to meet you. I'm
- How do you do? I'm

Introduce people

- May I introduce you to my friend,
- I will introduce you to
- Allow me to introduce you to my friends.
- I want you to meet

 Saying Goodbye

Saying goodbye.	How to answer
Bye./ Goodbye. /I'll say goodbye	Thank you.
See you later	Same to you.
See you soon.	See you.
So long.	I really enjoyed meeting you, too.
Have a good flight	
Have a safe trip flight.	
Have a good weekend.	
Enjoy the rest of your stay.	
Enjoy yourself.	
It was nice meeting you.	
I hope to see you again.	
See you on the 14th.	
I must be going.	
I must be go now.	
I must be off.	
I have to go now.	

Activity 1

Situation 1 : Greeting friends daily.

Richard : Eddy! How are you1.....?

Eddy : I'm doing2..... . How3..... you?

Richard : Can't complain,4..... .

Anne : Hi! Lora. How's it5.....?

Lora :6..... . I graduated. How're7..... with you, Anne?

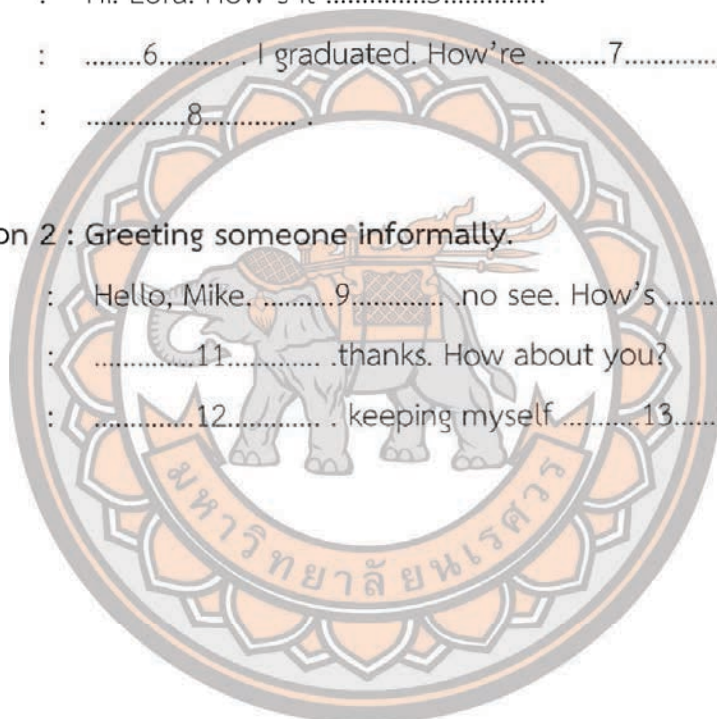
Anne :8..... .

Situation 2 : Greeting someone informally.

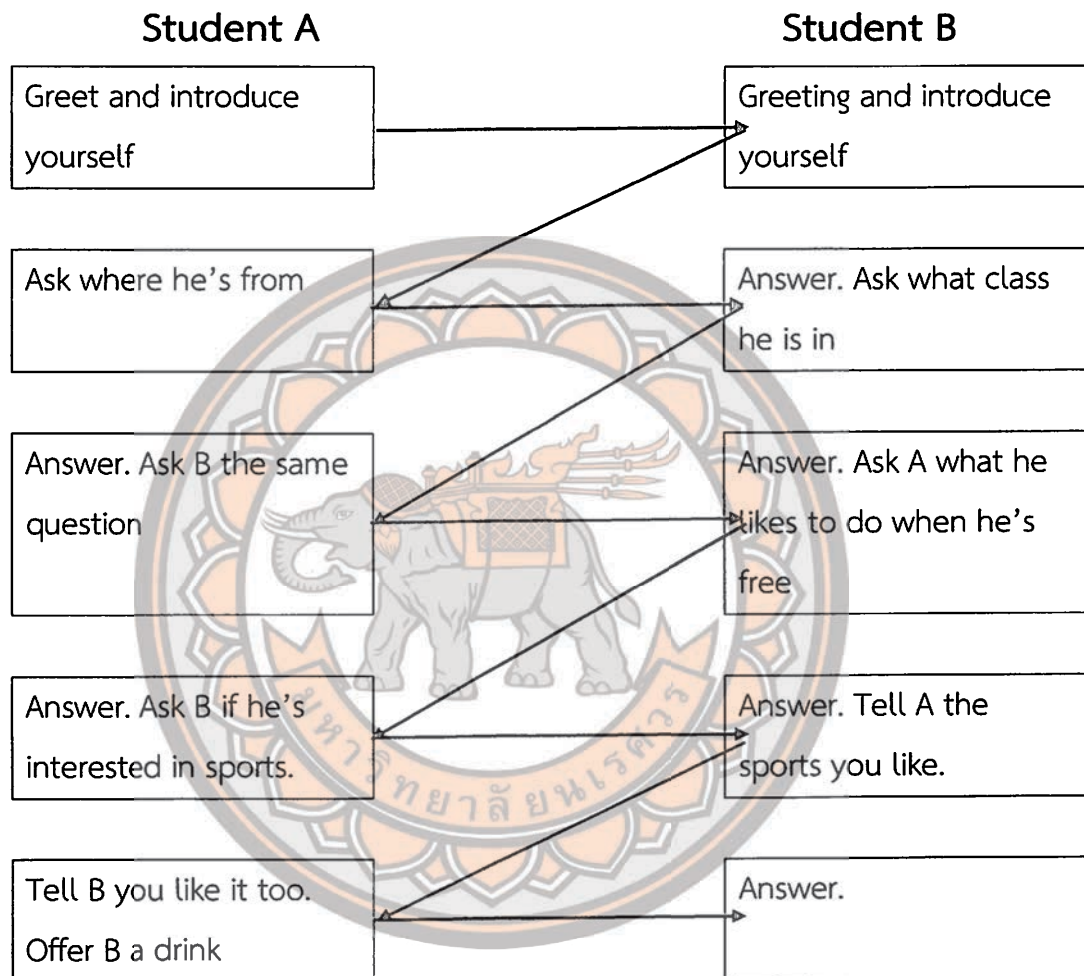
Ben : Hello, Mike.9..... no see. How's10..... ?

Mike :11..... thanks. How about you?

Ben :12..... keeping myself13..... . Thanks.

Conversation task

Activity2

Role Play

Purpose: To develop students's communication skills and creativity through control role play situations.

Participants : Group work

Time: 50 minutes

Material: Role play cards

Procedures:

1. Have students find a group for a role play.
2. Give them situation task for each group (5 – 6 students).
3. Give them 15 minutes to study the situation theme. Teacher suggests them that they can create fun conversations when they perform the plays.
4. Students practice their role then come out and perform the plays to the class.

Role play cards

Situation 1 : Greeting friends daily.

Situation 2 : Introduce new exchanged student.

Situation 3 : Meet to your friend accidentally in the supermarket.

แบบบันทึกการประเมินการฟัง

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ความเข้าใจ	การจับใจความสำคัญ	การรู้ความหมายคำศัพท์	ปฏิบัติตามคำสั่ง	รวมคะแนน
		4	8	4	4	20
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						
21						
22						
23						

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

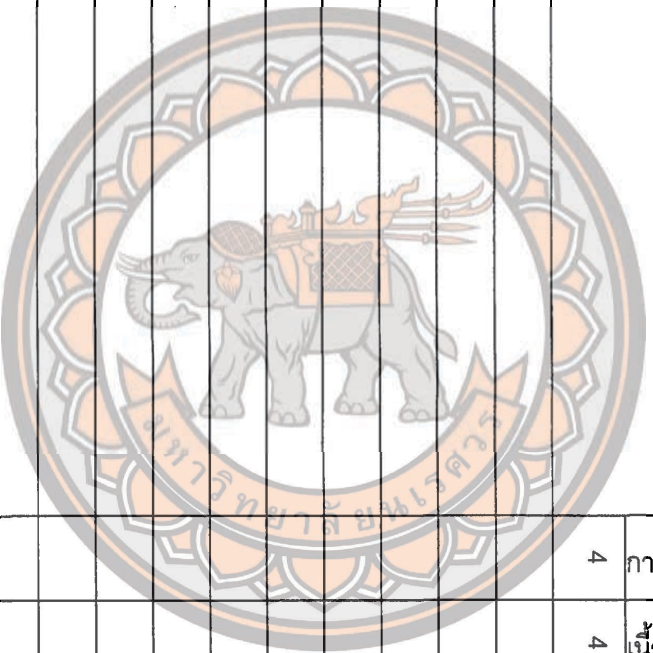
ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความเข้าใจ	สามารถ ตอบ คำถาม หลังจาก ที่ฟังได้ ทั้งหมด	สามารถ ตอบ คำถาม หลังจากที่ ฟังได้เป็น ส่วนใหญ่	สามารถ ตอบ คำถาม หลังจากที่ ฟังได้ เล็กน้อย	ตอบ คำถาม หลังจากที่ ฟังได้น้อย มาก	1	4
การจับใจความ สำคัญ	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เกือบ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เล็กน้อย	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ น้อยมาก	2	8
การรู้ ความหมาย คำศัพท์	รู้ ความหมาย คำศัพท์ ทั้งหมด	รู้ ความหมาย คำศัพท์โดย ส่วนใหญ่ และ ชัดเจน	รู้ ความหมาย คำศัพท์ ทั้งหมด	รู้ ความหมาย คำศัพท์ เล็กน้อย และไม่ ชัดเจน	1	4
การปฏิบัติตาม คำสั่ง	ปฏิบัติตาม คำสั่ง ได้ถูกต้อง และ คล่องแคล่ว	ปฏิบัติตาม คำสั่ง ได้ถูกต้อง แต่ ค่อนข้างช้า	ปฏิบัติตาม คำสั่ง ไม่ค่อย ถูกต้องและ ค่อนข้างช้า	ปฏิบัติตาม คำสั่ง ได้ถูกต้อง น้อยมาก	1	4
รวม					5	20

เกณฑ์การให้คะแนน : การพูดสนทนา

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				คะแนนรวม
	4	3	2	1	
คำศัพท์ จำนวน	ใช้คำศัพท์ จำนวนในประโยคที่พูดเพื่อการสื่อสารได้หลากหลายเหมาะสมช่วยให้การพูดไม่ติดขัด	ใช้คำศัพท์ จำนวนในประโยคถูกต้องเป็นส่วนใหญ่แต่ไม่หลากหลาย	ใช้คำศัพท์ จำนวนในประโยคแบบง่ายๆ และติดขัดหรือมีข้อผิดพลาดไม่เกิน 3 แห่ง	ใช้คำศัพท์ จำนวนในประโยคแบบง่ายๆ และติดขัดหรือมีข้อผิดพลาดเกิน 4 แห่ง	4
การออกเสียง	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงออกเสียงเน้นหนักในคำ/ ประโยคอย่างสมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเป็น ส่วนใหญ่	ออกเสียงคำศัพท์และ ประโยคได้ถูกต้องเป็นบางส่วนแต่พอเข้าใจ	ออกเสียงคำ/ ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	4
การนำเสนอเรื่อง	นำเสนอเรื่องได้อย่างน่าสนใจ ผู้ฟังสามารถติดตามเรื่องได้ตามขั้นตอนตลอดเรื่อง	นำเสนอเรื่องข้ามขั้นตอนบ้าง แต่ผู้ฟังสามารถติดตามเรื่องได้ตลอด	นำเสนอเรื่องข้ามขั้นตอนบ้าง ติดขัดผู้ฟังไม่สามารถติดตามเรื่องได้ตลอด	นำเสนอเรื่องไม่ต่อเนื่อง ไม่ชวนน่าติดตาม	4
ความคล่องแคล่วในการสนทนา	พูดสนทนาได้อย่างคล่องแคล่ว ต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดชัดเจน สื่อสารได้ดี	พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้ ใช้เวลาขาด	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน ใช้	พูดเป็นคำๆ เว้นช่วงนาน ทำให้สื่อความไม่ได้	4
ท่าทางประกอบการสนทนา	แสดงท่าทางประกอบและ พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสม กับบทบาทและ สถานการณ์ดีมาก	แสดงท่าทางประกอบบ้าง และพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบาท และ สถานการณ์ในระดับดี	พูดโดยไม่แสดงท่าทาง ประกอบน้ำเสียงคล้าย การอ่านหรือท่องจำ	พูดโดยไม่แสดงท่าทาง ประกอบน้ำเสียงเป็น การพูดแบบท่องจำ	4
คะแนนรวม					20

แบบประเมินการพูดเล่าเรื่อง

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	การเรียงลำดับเรื่อง	เนื้อหา	การออกเสียง	ความคล่องแคล่ว	การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการ พูด	รวม
		4					
		4					
		4					
		4					
		4					
		4					
		20					

เกณฑ์การให้คะแนน : การเล่าเรื่อง

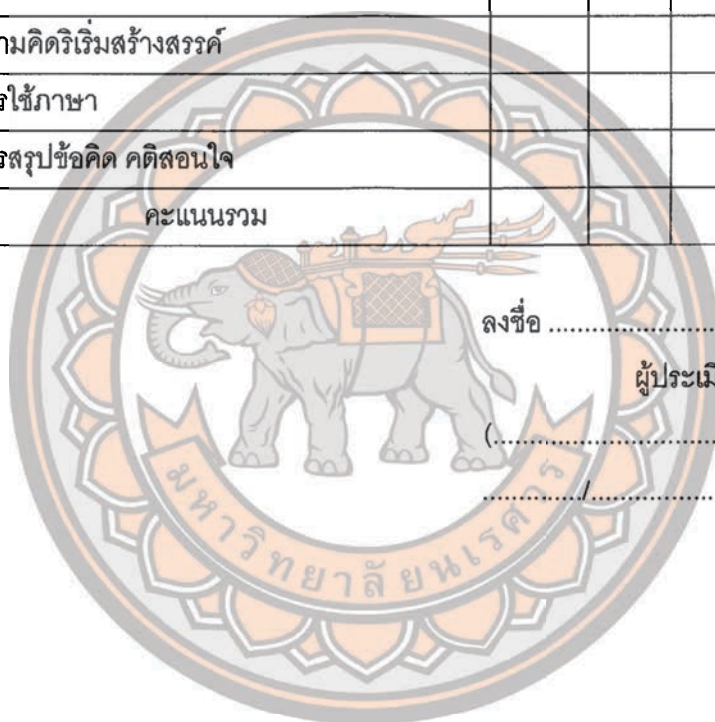
รายการประเมิน	ระดับคะแนน				คะแนนรวม
	4	3	2	1	
การเรียงลำดับเรื่อง	เล่าเรื่องโดยเรียงลำดับ เหตุการณ์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและครบถ้วน ผู้ฟังเข้าใจได้โดยง่าย	เล่าเรื่องโดยเรียงลำดับ เรื่องได้ แต่เนื้อความ ขาดไป 2-3 เหตุการณ์ ผู้ฟังเข้าใจได้	เล่าเรื่องโดยเรียงลำดับ เรื่องได้ แต่เนื้อความขาดหายไปหลาย เหตุการณ์ ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง	เล่าเรื่องโดยเรียงลำดับ เหตุการณ์ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วนผู้ฟังไม่เข้าใจ	4
เนื้อหา	พูดเนื้อหาครบถ้วนทั้งใจความหลักและใจความรอง	พูดเนื้อหาใจความหลักไม่ครบ แต่มีใจความรอง 2-3 ประเด็น	พูดแต่เนื้อหาใจความหลัก	ขาดเนื้อหาใจความหลักไปบ้าง ไม่มีรายละเอียด	4
การออกเสียง	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียง ออกเสียงเน้นหนักในคำ/ ประโยคอย่างสมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำ/ ประโยคเป็นส่วนใหญ่	ออกเสียงคำศัพท์และ ประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำ/ ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้	4
ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดชัดเจนสื่อสารได้ดี	พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังสามารถสื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดเป็นคำๆ เว้นช่วงนาน ทำให้สื่อความไม่ได้	4
การแสดง ท่าทาง/ สายตา/ น้ำเสียง ประกอบการพูด	แสดงท่าทางประกอบ ประสานสายตากับผู้ฟัง และพูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสมกับการอธิบายขั้นตอนต่างๆ เสียงดังฟังชัด	พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบท อธิบาย ขั้นตอนต่างๆ แต่ไม่มี ท่าทาง ประกอบประสาน สายตากับผู้ฟังบ้าง	พูดเหมือนอ่านไม่ เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ ประสานตากับ ผู้ฟัง น้อยมาก	พูดเสียงค่อย ไม่ น่าสนใจ ไม่สบตากับผู้ฟัง ไม่มี ท่าทางประกอบ	4
คะแนนรวม					20

แบบประเมินการแสดงบทบาทสมมติ

ชื่อ-สกุล..... กลุ่ม.....

เลขที่..... ชั้น.....

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1.ความเหมาะสมของบทละคร			
2. การดำเนินเรื่อง			
3. ความสมจริงของการแสดง			
4. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์			
5. การใช้ภาษา			
6. การสรุปข้อคิด คติสอนใจ			
คะแนนรวม			

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินการแสดงบทบาทสมมติ

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน/ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ความเหมาะสมของบทละคร	เนื้อเรื่องดีมีสาระ เหมาะสมกับสถานการณ์ ปัจจุบัน สามารถนำมา ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	เนื้อเรื่องดีมีสาระ เหมาะสมกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	เนื้อเรื่องดีมีสาระ
2. การดำเนินเรื่อง	ดำเนินเรื่องตามลำดับ ขั้นตอนอย่างกลมกลืน และเหมาะสมมาก	ดำเนินเรื่องตามลำดับ ขั้นตอนอย่างกลมกลืน และเหมาะสมปาน กลาง	ดำเนินเรื่องตามลำดับ ขั้นตอนอย่าง กลมกลืนและ เหมาะสมน้อย
3. ความสมจริงของการแสดง	แสดงบทบาทเหมาะสม เสียงดังฟังชัด ลีลา ประกอบดีมาก	แสดงบทบาทเหมาะสม เสียงดังปานกลาง ลีลา ประกอบดี	แสดงบทบาท เหมาะสม เสียงดังเบา ลีลาประกอบค่อนข้าง น้อย
4. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	มีการนำอุปกรณ์มา ประกอบการนำเสนอดี มาก	มีการนำอุปกรณ์มา ประกอบการนำเสนอดี	มีการนำอุปกรณ์มา ประกอบการนำเสนอ ค่อนข้างน้อย
5. การใช้ภาษา	ออกเสียงคำศัพท์และ ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักออกเสียง ออกเสียง เน้นหนัก-เบาในคำ/ ประโยคอย่างสมบูรณ์ พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด ชัดเจน สื่อสารได้ดี	ออกเสียงคำศัพท์และ ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักออกเสียง ออก เสียงเน้นหนัก-เบาใน คำ/ประโยคอย่าง สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์และ ประโยคได้ถูกต้อง ตามหลักออกเสียง
6. การสรุปข้อคิด คติสอนใจ	มีการสรุปข้อคิด คติ สอนใจที่สอดคล้องดีมาก	มีการสรุปข้อคิด คติ สอนใจที่สอดคล้องปาน กลาง	มีการสรุปข้อคิด คติ สอนใจ แต่ไม่ สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน 15-18 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 11-14 หมายถึง ดี

คะแนน 6 - 10 หมายถึง พอใช้

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

ภาคผนวก ๑ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้					
1	เนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนน่าสนใจ					
2	เนื้อหาภาษาอังกฤษไม่ยากเกินไปและสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน					
3	ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลให้นักเรียนทราบก่อนเรียน					
4	สื่อและแหล่งเรียนรู้ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถเข้าใจภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ง่ายขึ้น					
	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
8	การจัดกิจกรรมมีการให้นักเรียนได้รับรู้เนื้อหาทางภาษาเกี่ยวกับภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ และทำความเข้าใจความหมายของเนื้อหา					
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีหลากหลายและมีความน่าสนใจ					
6	กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน					
7	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการกระตุ้น สร้างความสนใจและเตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร					
9	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา ผูกการใช้ภาษาโดยใช้กิจกรรมอย่างหลากหลายเพื่อการสื่อสาร					
10	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการฟังและพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น					
	ด้านการวัดและประเมินผล					
11	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมไปสื่อสารในชีวิตประจำวันได้					
12	การเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์					
13	การเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น					
14	มีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล					
15	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกและมีความสุขกับการเรียน					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล ปิยะนุช แจ่มหม้อ

วัน เดือน ปีเกิด 3 พฤศจิกายน 2531

ที่อยู่ปัจจุบัน 17/4 หมู่ที่ 2 ตำบลท่าไม้ อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร 62110

ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนคนตีพิทยาคม ตำบลเทพนคร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร
62000

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ครู คศ.1

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2554

ศศ.บ. (ภาษาศาสตร์) มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

